

פקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב-1971¹

- נקבע בוועדת החוקה, חוק ומשפט של הכנסת ביום כ"ח בתשרי התשל"ב (17 באוקטובר 1971) לפי סעיף 16 לפקודת סדרי השלטון והמשפט, התש"ח-1948; הצעת הנוסח פורסמה בהג"ח 16, עמ' 415.
- נוסח חדש זה בא במקום פקודת בתי הסוהר, 1946: ע"ד 1946, תוס' 1, עמ' 6; ע"ד 1947, תוס' 1, עמ' 138, עמ' 278; ס"ח התש"י, עמ' 261; ס"ח התשי"ד, עמ' 238; ס"ח התשט"ו, עמ' 147; ס"ח התשט"ז, עמ' 23; ס"ח התשי"ח, עמ' 39; ס"ח התשכ"ג, עמ' 124; ק"ת התש"ד, עמ' 1665; ק"ת התשכ"ו, עמ' 1072.
- הנוסח החדש פורסם: רמ"י 21, נוסח חדש, התשל"ב (20.10.1971), עמ' 459.
- תיקונים:
- ס"ח 643, התשל"ב (30.12.1971), עמ' 22;
 - ס"ח 674, התשל"ג (28.12.1972), עמ' 22;
 - ס"ח 730, התשל"ד (5.4.1974), עמ' 52;
 - ס"ח 962, התש"ם (28.2.1980), עמ' 77;
 - ס"ח 972, התש"ם (5.6.1980), עמ' 134 [התש"ם (מס' 2)];
 - ס"ח 1057, התשמ"ב (4.8.1982), עמ' 201;
 - ס"ח 1112, התשמ"ד (21.3.1984), עמ' 90;
 - ס"ח 1241, התשמ"ח (9.3.1988), עמ' 45;
 - ס"ח 1262, התשמ"ח (27.7.1988), עמ' 228 [התשמ"ח (מס' 2)];
 - ס"ח 1277, התשמ"ט (14.6.1989), עמ' 60;
 - ס"ח 1280, התשמ"ט (20.7.1989), עמ' 68 [התשמ"ט (מס' 2)];
 - ס"ח 1339, התשמ"א (8.1.1991), עמ' 67;
 - ק"ת 5402, התשמ"ב (9.12.1991), עמ' 485;
 - ס"ח 1418, התשמ"ג (31.3.1993), עמ' 103;
 - ס"ח 1426, התשמ"ג (15.7.1993), עמ' 126;
 - ס"ח 1573, התשמ"ו (8.3.1996), עמ' 142 [ת"ט בס"ח 1600, התשמ"ו, עמ' 387];
 - ס"ח 1621, התשמ"ז (10.4.1997), עמ' 126;
 - ס"ח 1665, התשמ"ח (1.4.1998), עמ' 196;
 - ס"ח 1752, התש"ס (13.8.2000), עמ' 284;
 - ס"ח 1775, התשס"א (15.2.2001), עמ' 139;
 - ס"ח 1791, התשס"א (4.6.2001), עמ' 392 [התשס"א (מס' 2)];
 - ס"ח 1795, התשס"א (20.6.2001), עמ' 420 [התשס"א (מס' 3)];
 - ס"ח 1796, התשס"א (24.6.2001), עמ' 426 [התשס"א (מס' 4)];
 - ס"ח 1871, התשס"ג (17.11.2002), עמ' 28;
 - ס"ח 1898, התשס"ג (5.8.2003), עמ' 526 [התשס"ג (מס' 2)];
 - ס"ח 1913, התשס"ד (16.12.2003), עמ' 24;
 - ס"ח 1917, התשס"ד (31.12.2003), עמ' 42 [התשס"ד (מס' 2)];
 - ס"ח 1934, התשס"ד (31.3.2004), עמ' 345 [התשס"ד (מס' 3)];
 - ס"ח 1935, התשס"ד (31.3.2004), עמ' 348 [התשס"ד (מס' 4)];
 - ס"ח 2005, התשס"ה (19.6.2005), עמ' 501 [התשס"ה (מס' 5)];
 - ס"ח 2014, התשס"ה (25.7.2005), עמ' 701 [התשס"ה (מס' 6)];
 - ס"ח 2047, התשס"ו (2.1.2006), עמ' 187 ו-188 [שני תיקונים];
 - ס"ח 2050, התשס"ו (3.1.2006), עמ' 244 [התשס"ו (מס' 2)];
 - ס"ח 2115, התשס"ז (1.11.2007), עמ' 24. הצ"ח - ממשלה 294, התשס"ז, עמ' 582;
 - ס"ח 2156, התשס"ח (16.6.2008), עמ' 540 [התשס"ח (מס' 2)]. הצ"ח - ממשלה 324, התשס"ז, עמ' 832. ראו הוראות מעבר בסעיף 26 לתיקון. (ת"ט בס"ח 2159, התשס"ח, עמ' 578);
 - ס"ח 2161, התשס"ח (3.7.2008), עמ' 608 [התשס"ח (מס' 3)]. הצ"ח - כנסת 231, התשס"ח, עמ' 308;
 - ס"ח 2169, התשס"ח (27.7.2008), עמ' 669 [התשס"ח (מס' 4)]. הצ"ח - ממשלה 341, התשס"ח, עמ' 212;
 - ס"ח 2171, התשס"ח (30.7.2008), עמ' 716 [התשס"ח (מס' 5)]. הצ"ח - ממשלה 224, התשס"ו, עמ' 468 והצ"ח - כנסת 221, התשס"ח, עמ' 254;
 - ס"ח 2302, התשע"א (30.6.2011), עמ' 948. הצ"ח - ממשלה 577, התשע"א, עמ' 603;
 - ס"ח 2311, התשע"א (11.8.2011), עמ' 1034 [התשע"א (מס' 2)]. הצ"ח - ממשלה 558, התשע"א, עמ' 384.
 - ס"ח 2339, התשע"ב (28.2.2012), עמ' 180. הצ"ח - ממשלה 631, התשע"ב, עמ' 142;
 - ס"ח 2355, התשע"ב (14.5.2012), עמ' 377 [התשע"ב (מס' 2)]. הצ"ח - ממשלה 650, התשע"ב, עמ' 298;
 - ס"ח 2359, התשע"ב (21.5.2012), עמ' 410 [התשע"ב (מס' 3)]. הצ"ח - ממשלה 662, התשע"ב, עמ' 398;
 - ס"ח 2365, התשע"ב (27.6.2012), עמ' 473 [התשע"ב (מס' 4)]. הצ"ח - כנסת 471, התשע"ב, עמ' 212;
 - ס"ח 2436, התשע"ד (5.3.2014), עמ' 329. הצ"ח - ממשלה 829, התשע"ד, עמ' 218;
 - ס"ח 2442, התשע"ד (19.3.2014), עמ' 391 [התשע"ד (מס' 2)]. הצ"ח - ממשלה 787, התשע"ג, עמ' 1138 [תיקון עקיף במסגרת חוקשירות לאומי - אזרחי, התשע"ד (2014-);
 - ס"ח 2449, התשע"ד (30.3.2014), עמ' 471 [התשע"ד (מס' 7)]. הצ"ח - ממשלה 762, התשע"ג, עמ' 364.
 - ס"ח 2499, התשע"ה (5.8.2015), עמ' 241. הצ"ח - ממשלה 870, התשע"ה, עמ' 762;
 - ס"ח 2500, התשע"ה (6.8.2015), עמ' 251 [התשע"ה (מס' 2)]. הצ"ח - ממשלה 940, התשע"ה, עמ' 888;
 - ס"ח 2556, התשע"ו (23.6.2016), עמ' 925. הצ"ח - ממשלה 949, התשע"ה, עמ' 1067, הצ"ח - ממשלה 967, התשע"ו, עמ' 126 והצ"ח - ממשלה 782, התשע"ג, עמ' 992;
 - ס"ח 2565, התשע"ו (19.7.2016), עמ' 1062 [התשע"ו (מס' 2)]. הצ"ח - ממשלה 948, התשע"ה, עמ' 1058;
 - ס"ח 2566, התשע"ו (19.7.2016), עמ' 1071 [התשע"ו (מס' 3)]. הצ"ח - ממשלה 957, התשע"ו, עמ' 68;
 - ס"ח 2584, התשע"ו (17.11.2016), עמ' 8. הצ"ח - כנסת 633, התשע"ו, עמ' 94;
 - ס"ח 2755, התשע"ט (7.11.2018), עמ' 44. הצ"ח - ממשלה 1229, התשע"ה, עמ' 934;
 - ס"ח 2929, התשפ"ב (12.10.2021), עמ' 6. הצ"ח - כנסת 873, התשפ"א, עמ' 92;
 - ס"ח 2933, התשפ"ב (18.11.2021), עמ' 94 [התשפ"ב (מס' 2)]. הצ"ח - ממשלה 1443, התשפ"א, עמ' 840;
 - ס"ח 2941, התשפ"ב (21.12.2021), עמ' 480 [התשפ"ב (מס' 3)]. הצ"ח - ממשלה 1398, התשפ"א, עמ' 344 [תיקון מס' 57];
 - ס"ח 2954, התשפ"ב (31.1.2022), עמ' 722 [התשפ"ב (מס' 4)]. הצ"ח - ממשלה 1461, התשפ"ב, עמ' 136;
 - ס"ח 2975, התשפ"ב (1.6.2022), עמ' 856 [התשפ"ב (מס' 5)]. הצ"ח - כנסת 891, התשפ"ב, עמ' 64;

פרק א': פרשנות

הגדרות

[תיקונים: התשל"ד, התשמ"ח (מס' 2), התשמ"ט, התשמ"ג (מס' 2), התשמ"ח (מס' 2), התשע"ד (מס' 7), התשע"ד (מס' 2), התשע"ה, התשפ"ב (מס' 2)]

1. בפקודה זו –

"אסיר" – הנתון כדין במשמורת בית סוהר;

"אסיר אזרחי" – אסיר שאינו אסיר פלילי;

"אסיר פלילי" – אסיר על פי כתב של בית משפט או רשות אחרת כשהם דנים בפלילים או כתב של בית דין צבאי;

"אסיר שפוט" – אסיר פלילי שנגזר דינו;

"בית דין" – בית דין למשמעת או בית לערעורים שכונו לפי הוראות סימנים ט' ו-2 ו-3 בפרק ג

"הנציב" – קצין שירות בתי הסוהר הבכיר הממלא אותה שעה תפקיד נציב בתי הסוהר, לרבות סגן נציב בתי הסוהר;

"חוק סדר הדין הפלילי" – חוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982;

"חוק העונשין" – חוק העונשין, התשל"ז-1977;

"חוק שירות ביטחון" – חוק שירות ביטחון [נוסח משולב], התשמ"ו-1986;

"חפץ" – חפץ מכל הגדר שהוא, לרבות כסף, בגדים, מזון, משקאות, טבק בכל צורה, מכתב, נייר ומכשיר;

"חפץ אסור" – חפץ שפקודה זו או התקנות אינן מתירות הכנסתו לבית סוהר, הוצאתו מבית סוהר או החזקתו בידי אסיר למעט חפץ שהכנסתו

אושרה בידי מנהל בית הסוהר או סגנו או קצין שמנהל בית הסוהר הסמיך לכך ושדרגתו אינה פחותה מדרגת רב כלאי;

"יוצא צבא" – כהגדרתו בחוק שירות ביטחון;

"יוצא צבא בשירות סדיר" – יוצא צבא הממלא את חובתו לשירות סדיר בשירות בתי הסוהר לפי חוק שירות ביטחון;

"מישר" – לרבות סוהר שהמלה "מישר" היא חלק מתואר דרגתו, ולרבות ממלא מקום קצין;

"מנהל בית סוהר" – הסוהר הבכיר הממונה על בית סוהר, לרבות מי שנתמנה לנהל בית סוהר או למלא תפקידיו של מנהל, כולם או מקצתם;

"משרת בשירות אזרחי-ביטחוני" – מי שמשרת במשטרת ישראל בשירות אזרחי-ביטחוני כהגדרתו בחוק שירות לאומי-אזרחי, התשע"ד-2014;

"סמל" – לרבות סוהר שהמלה "סמל" היא חלק מתואר דרגתו;

"סוהר" – כל הנמנה עם שירות בתי הסוהר;

"סוהר בכיר" – סוהר בדרגת סגן-גונדר ומעלה;

"סוהר זוט" – סוהר שאיננו סוהר בכיר;

"פקודת השירות" – הוראות שירות בתי הסוהר ופקודות נציבות בתי הסוהר שהוצאו לפי סעיף 80א;

"קטיף" – מי שטרם מלאו לו 18 שנים;

"קצין שיפוט" – סוהר מדרגת כלאי ומעלה שהוכשר לשמש כקצין שיפוט לפי פקודות השירות, שהנציב העניק לו, בכתב, סמכות של קצין שיפוט,

ואינו קצין שיפוט בכיר;

"קצין שיפוט בכיר" – סוהר בכיר, שהנציב העניק לו בכתב סמכות של קצין שיפוט בכיר;

"דן יחיד" – קצין שיפוט או קצין שיפוט בכיר;

"עבירת משמעת" – כמשמעותה בסעיף 103;

"רופא" – רופא בית הסוהר או רופא אחר שנקבע בפקודה זו;

"השר" – שר המשטרה.

פרק ב': אסירים

סימן א': קבלת אסירים וכליאתם

- ס"ח 3016, התשפ"ג (9.2.2023), עמ' 22. הצ"ח – כנסת 945, התשפ"ג, עמ' 16;
- ס"ח 3017, התשפ"ג (12.2.2023), עמ' 28 [התשפ"ג (מס' 2)]. הצ"ח – ממשלה 1595, התשפ"ג, עמ' 92;
- ס"ח 3064, התשפ"ג (17.7.2023), עמ' 544 [התשפ"ג (מס' 3)]. הצ"ח – כנסת 959, התשפ"ג, עמ' 82;
- ס"ח 3067, התשפ"ג (26.7.2023), עמ' 550 [התשפ"ג (מס' 4)]. הצ"ח – ממשלה 1644, התשפ"ג, עמ' 1184;
- ס"ח 3085, התשפ"ג (6.8.2023), עמ' 686 [התשפ"ג (מס' 5)]. הצ"ח – ממשלה 1572, התשפ"ב, עמ' 1320;
- ס"ח 3092, התשפ"ד (18.10.2023), עמ' 6. הצ"ח – ממשלה 1658, התשפ"ד, עמ' 6;
- ס"ח 3129, התשפ"ד (18.12.2023), עמ' 298 [התשפ"ד (מס' 2)]. הצ"ח – ממשלה 1674, התשפ"ד, עמ' 156;
- ס"ח 3150, התשפ"ד (18.1.2024), עמ' 488 [התשפ"ד (מס' 3)]. הצ"ח – ממשלה 1704, התשפ"ד, עמ' 470;
- ס"ח 3174, התשפ"ד (12.3.2024), עמ' 598 [התשפ"ד (מס' 4)]. הצ"ח – ממשלה 1712, התשפ"ד, עמ' 540 (תיקון מס' 66);
- ס"ח 3215, התשפ"ד (29.5.2024), עמ' 910 [התשפ"ד (מס' 5)]. הצ"ח – ממשלה 1753, התשפ"ד, עמ' 1000;
- ס"ח 3225, התשפ"ד (19.6.2024), עמ' 946 [התשפ"ד (מס' 6)]. הצ"ח – ממשלה 1764, התשפ"ד, עמ' 1094;
- ס"ח 3272, התשפ"ד (30.7.2024), עמ' 1186 [התשפ"ד (מס' 7)]. הצ"ח – ממשלה 1783, התשפ"ד, עמ' 1260;
- ס"ח 3314, התשפ"ה (19.11.2024), עמ' 66. הצ"ח – ממשלה 1800, התשפ"ה, עמ' 26;
- ס"ח 3323, התשפ"ה (28.11.2024), עמ' 96 [התשפ"ה (מס' 2)]. הצ"ח – ממשלה 1804, התשפ"ה, עמ' 40;
- ס"ח 3341, התשפ"ה (25.12.2024), עמ' 148 [התשפ"ה (מס' 3)]. הצ"ח – ממשלה 1827, התשפ"ה, עמ' 480;
- ס"ח 3361, התשפ"ה (29.1.2025), עמ' 252 [התשפ"ה (מס' 4)]. הצ"ח – כנסת 1066, התשפ"ה, עמ' 14;
- ס"ח 3414, התשפ"ה (20.5.2025), עמ' 642 [התשפ"ה (מס' 5)]. הצ"ח – ממשלה 1858, התשפ"ה, עמ' 718;
- ס"ח 3447, התשפ"ה (23.7.2025), עמ' 758 [התשפ"ה (מס' 6)]. הצ"ח – ממשלה 1877, התשפ"ה, עמ' 826;
- ס"ח 3468, התשפ"ו (14.12.2025), עמ' 42. הצ"ח – כנסת 978, התשפ"ו, עמ' 154;
- ס"ח 3472, התשפ"ו (25.12.2025), עמ' 58 [התשפ"ו (מס' 2)]. הצ"ח – ממשלה 1912, התשפ"ו, עמ' 402 (תיקון מס' 4 לתיקון מס' 66);
- ס"ח 3478, התשפ"ו (1.1.2026), עמ' 200 [התשפ"ו (מס' 3)]. הצ"ח – ממשלה 1919, עמ' 460 (תיקון מס' 70);
- ס"ח 3500, התשפ"ו (28.2.2026), עמ' 308 [התשפ"ו (מס' 4)]. הצ"ח – כנסת 1169, התשפ"ו, עמ' 50 (תיקון מס' 71).

קבלת אסירים

2. לא יתקבל אדם לבית סוהר אלא על פי צו מאסר או צו מעצר שהובא עמו, ואולם מותר לקבל לבית סוהר ילד של אסירה ביחד עם אמו אם היא מיניקה אותו והוא בן פחות משנתיים.

זיהוי

3. מנהל בית הסוהר יאמת כי הצו חתום בידי הרשות המתאימה ועשוי כדין והאסיר הוא האדם הנזכר בו.

רישום פרטים

4. בהתקבל אדם לבית סוהר ידאג מנהל בית הסוהר שיירשמו בנוגע אליו הפרטים שנקבעו.

קבלה למשמורת

(תיקון התשנ"ו)

5. סוהר המקבל אסיר למשמורתו יערוך חיפוש על גופו כאמור בסימן ז'1 לפרק ג', ויקח ממנו חפצים אסורים.

בדיקה רפואית

6. (א) סמוך ככל האפשר לאחר שנתקבל ייבדק כל אסיר בנפרד על ידי הרופא, ועד שייבדק יופרד במידת האפשר מאסירים אחרים.
(ב) הרופא ירשום את מצב בריאותו של האסיר ופרטים אחרים שנקבעו.

חפצי אסיר במשמורת

7. כסף, בגדים וחפצים אחרים שהביא אסיר עמו לבית הסוהר ואין הוא רשאי להחזיקם, יימסרו למשמורתו של מנהל בית הסוהר; המנהל יקיים רישום של החפצים האמורים והם יוחזרו לאסיר עם שחרורו.

השמדת בגדים

8. היו בגדיו של האסיר ישנים, בלויים או מלוכלכים עד שאינם ראויים עוד לשימוש, רשאי מנהל בית הסוהר לצוות שיושמדו.

סירוב לקבל למשמורת

9. מנהל בית הסוהר רשאי לסרב לקבל לבית הסוהר כל חפץ של אסיר שקשה להחסינו בנקל בבית הסוהר מחמת נפחו או כמותו.

הפרדת המינים וחלוקה לסוגים

[תיקונים: התשנ"ג, התשס"ח (מס' 5)]

10. (א) אסירים ואסירות ייכלאו בחלקים נפרדים של בית הסוהר באופן שימנע מהם להיראות, לשוחח או לבוא במגע זה עם זה.

(1א) אסירים קטינים יופרדו מאסירים בגירים בהתאם להוראות סעיף 34 לחוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), התשל"א-1971.

(ב) במידה שהדבר הוא מעשי מבחינת תנאי השיכון בבית הסוהר, יסווגו האסירים והאסירות לסוגים שונים אלה:

(1) אסירים הממתינים למשפטם יופרדו מאסירים שפוטים;

(2) (נמחקה);

(3) אסירים אזרחיים יופרדו מאסירים פליליים;

(4) עבריינים שנידונו לראשונה יופרדו מעבריינים חוזרים.

(ג) הוראת סעיף קטן (א), לענין הפרדה בין המינים, לא תחול בחלקי בתי הסוהר שבהם מוחזקים אסירים לצורך קבלת טיפול רפואי חיוני או טיפול גמילה או שיקום מסמים, ובלבד שהנציב קבע, על-פי המלצת רופא, כי הדבר דרוש לשם מתן טיפול רפואי, או טיפול או שיקום בנפגעי סמים.

(ד) השר יקבע בתקנות תנאים שיבטיחו את שלומם ובטחונם של האסירים והאסירות המוחזקים כאמור בסעיף קטן (ג), ותנאים למניעת ניצול לרעה של ההסדר.

סימן ב': משמורת אסירים והעברתם

אסירים במשמורת המנהל

11. (א) אסיר הכלוא בבית סוהר יראו אותו כנתון למשמורתו החוקית של מנהל בית הסוהר.

(ב) כל אסיר יהיה כפוף למשמעת בית הסוהר ולתקנותיו כל תקופת מאסרו, בין כשהוא מצוי בתחום בית הסוהר ובין כשאינו מצוי שם.

כבילת אסיר במקום ציבורי

[תיקונים: התשס"ד, התשס"ח (מס' 5), התשפ"ב (מס' 5)]

11א. (א) אסיר לא יהיה כבול במקום ציבורי אלא לפי הוראות אלה.

(1) סוהר סבר כי קיים חשש סביר שהאסיר עלול לעשות אחד מאלה:

(א) להימלט או לסייע לאחר להימלט;

(ב) לגרום נזק לגוף או לרכוש;

(ג) לפגוע בראיות או להעלימן;

(ד) לקבל או למסור חפץ שעשוי לשמש בביצוע עבירה או לפגוע בסדרי מקום המשמורת;

(2) האסיר הורשע בעבירה לפי הוראות סעיף 23(א)5 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו1996 - (בפקודה זו - חוק המעצרים), אלא אם כן סבר סוהר שבנסיבות הענין לא קיים חשש כאמור בפסקאות משנה (א) עד (ד) של פסקה (1);

(3) הנציב יקבע סוגי אסירים שכבילתם טעונה אישור של סוהר מדרגת כלאי אף אם התקיימו לגביהם הנסיבות האמורות בפסקאות משנה (1) ו-2); קביעה לפי פסקה זו יכול שתיעשה בפקודות השירות, ויכול שתיעשה בנהלים בידי הנציב או בידי מי שהוא הסמיך לכך;

(4) סוהר יודיע לשופט על אסיר כבול השוהה באולם בית המשפט כאמור בפסקאות (1) ו-2), שופט רשאי להורות על שחרור אסיר מכבילה כשהאסיר שוהה באולם בית המשפט;

(5) לענין סעיף זה, "מקום ציבורי" - מקום שלציבור או לחלק ממנו גישה אליו.

(ב) בלי לגרוע מהוראות סעיף קטן (א), לא יוחלט על כבילת אסיר שהוא קטין אם ניתן להשיג את מטרת הכבילה בדרך שפגיעתה בקטין פחותה,

וכבילות תהיה לפרק הזמן הקצר ביותר הנדרש לשם השגת המטרה כאמור; בקבלת החלטה על כבילותו של קטין, יובאו בחשבון גילו והשפעת הכבילה על שלומו הגופני והנפשי.

(ג) בטרם ייכבל קטין לפי הוראות סעיף קטן (א), יודיע לו הסוהר כי הוא עומד לכבול אותו, אלא אם כן סבר כי מתן הודעה כאמור תסכל את השגת המטרה שלשמה נדרשת הכבילה.

תנאי כליאה הולמים

[תיקון התשע"ב (מס' 2)]

11ב. (א) בסעיף זה, "אסיר" – למעט עצור שטרם הוגש נגדו כתב אישום.

(ב) אסיר יוחזק בתנאים הולמים שלא יהיה בהם כדי לפגוע בבריאותו ובכבודו.

(ג) אסיר יהיה זכאי, בין השאר, לכל אלה:

(1) תנאי תברואה הולמים, תנאים שיאפשרו לו לשמור על ניקיונו האישי, טיפול רפואי הנדרש לשם שמירה על בריאותו, ותנאי השגחה מתאימים לפי דרישת רופא של שירות בתי הסוהר;

(2) מיטה, מזון ושמיות לשימושו האישי, והחזקת חפצים אישיים כפי שייקבע בתקנות;

(3) מי שתייה וכן מזון בכמות ובהרכב המתאימים לשמירה על בריאותו;

(4) בגדים, מוצרים לשמירה על ניקיון אישי ומצעים בכמות ובתנאים שייקבעו בפקודות השירות;

(5) תנאי תאורה ואוורור סבירים בתא;

(6) הליכה יומית באוויר הפתוח, בתנאים ובמועדים שייקבעו בתקנות; זכות זו ניתנת להגבלה מטעמים של שמירה על שלומו של האסיר.

(ד) עיקר זכויות האסירים וחובותיהם במקום המאסר יפורסמו במקום בולט במקום המאסר.

(ה) מבקר המשרד לביטחון הפנים ימסור לשר, אחת לשנה, דין וחשבון על יישום סעיף זה.

(ו) השר רשאי לקבוע בתקנות הוראות לביצוע סעיף זה, וכן הוראות בדבר תנאים נוספים שלהם יהיה זכאי אסיר בבית הסוהר.

פעילות חוץ ופנאי

[תיקון התשע"ב (מס' 2)]

11ג. אסיר יהיה זכאי להשתלב בפעילות פנאי או חינוך בהיקף ובתנאים כפי שייקבעו בתקנות ובפקודות השירות.

שיקום אסירים

[תיקונים: התשע"ב (מס' 2), התשפ"ג]

11ד. (א) נציב בתי הסוהר יבחן אפשרויות לשיקומו של אסיר שהוא אזרח ישראלי או תושב ישראל וינקוט צעדים להבטחת שילובו המרבי בפעילויות שיקום בין כותלי בית הסוהר.

(ב) אסיר כאמור בסעיף קטן (א) ישולב בפעילויות שיקום, ככל שיימצא מתאים לכך, במועד, בהיקף ובתנאים כפי שייקבעו בתקנות ובפקודות השירות.

(ג) השר יקבע, באישור הוועדה לביטחון לאומי של הכנסת, הוראות לעניין סעיף זה.

שמירת דינים

[תיקון התשע"ב (מס' 2)]

11ה. האין בהוראות סעיפים 11ב עד 11ד כדי לגרוע מזכויותיו של עצור לפי סעיף 9 לחוק המעצרים.

העברת אסירים

12. (א) הנציב רשאי, בצו כללי או מיוחד, להורות שסוג פלוני של אסירים או אסיר פלוני יועברו מבית הסוהר שבו הם מצויים לבית סוהר אחר, ואין נפקא מינה מה שם בית הסוהר הנקוב בצו המאסר.

(ב) כל אסיר ייבדק בדיקה רפואית לפני העברתו לבית סוהר אחר.

העברה לרגל מחלה מידבקת

[תיקון התשל"ד]

13. (א) אירעה בבית סוהר מחלה מידבקת, מותר להעביר אסירים מאותו בית סוהר למקום אחר אף אם המקום לא הוכרז כבית סוהר לפי פקודה זו, וכל זמן שאסיר נמצא במקום כאמור יראו את המקום כחלק מבית הסוהר שממנו הועבר; פסקה המחלה, יוחזר האסיר לבית הסוהר שממנו הועבר אם הוא חייב עוד להיות כלוא בו.

(ב) העברה לפי סעיף זה תהיה לפי צו חתום בידי השר או בידי הנציב או, בשעת הדחק, בידי מנהל בית הסוהר.

מקומות לטיפול בחולי-נפש

14. השר רשאי לייעד בבית סוהר או מחוצה לו מקומות מתאימים למשמורת חולי-נפש ולטיפול בהם.

אסיר חולה נפש

[תיקון התשנ"א]

15. (א) בסעיף זה –

"חוק טיפול בחולי נפש" – חוק טיפול בחולי נפש, התשנ"א-1991;

"אסיר" – למעט מי שהתקבל לבית סוהר על פי צו מעצר;

"חולה", "פסיכיאטר מחוזי", "בדיקה פסיכיאטרית", "בית חולים", "ראש שירותי בריאות הנפש" ו"מנהל" – כמשמעותם בחוק טיפול בחולי נפש;

"ראש האגף הפסיכיאטרי" – ראש האגף הפסיכיאטרי בבית סוהר;

(ב) התעורר חשש שאסיר הוא חולה, רשאי ראש האגף הפסיכיאטרי להורות שהאסיר יועבר לאותו אגף כדי שייבדק בדיקה פסיכיאטרית

לשם קביעה אם הוא חולה.

(ג) מצא ראש האגף הפסיכיאטרי כי לא ניתן לערוך את הבדיקה הפסיכיאטרית אלא בתנאי אשפוז, יודיע על כך לנציב ולפסיכיאטר המחוזי

והאסיר יאושפז באגף הפסיכיאטרי לשם בדיקה בהסתכלות.

- (ד) הנציב רשאי, על פי המלצת ראש האגף הפסיכיאטרי ובאישור הפסיכיאטר המחוזי, להורות על העברתו של אסיר לבית חולים לשם ביצוע בדיקה פסיכיאטרית, לרבות בדיקה בהסתכלות.
- (ה) שוכנע הפסיכיאטר המחוזי, על סמך בדיקה פסיכיאטרית, כי נתמלאו באסיר התנאים המצדיקים את אשפוזו כאמור בחוק טיפול בחולי נפש, רשאי הוא לתת הוראת אשפוז כמשמעותה בסעיף 9 לאותו חוק.
- (ו) ניתנה הוראת אשפוז כאמור בסעיף קטן (ה) יחליט הנציב אם האסיר יאושפז באגף הפסיכיאטרי של בית הסוהר או בבית חולים שקבע הפסיכיאטר המחוזי; התנגד הפסיכיאטר המחוזי לאשפוזו של אסיר בבית חולים כפי שהחליט הנציב, יכריע בענין ראש שירותי בריאות הנפש.
- (ז) הוראה לבדיקה או לאשפוז של אסיר לפי סעיף זה יראו, לכל דבר וענין ובכפוף להוראות סעיף זה, כהוראה לבדיקה כפויה או לאשפוז כפוי כמשמעותם בחוק טיפול בחולי נפש.
- (ח) כל עוד מוחזק האסיר בבית חולים ותקופת מאסרו טרם תמה, ייחשב כאילו הוא במשמורת כדין.
- (ט) אסיר שהועבר לבית חולים לצורך בדיקה בהסתכלות או לצורך אשפוז לפי סעיף זה, יוחזר לבית הסוהר, אם הוא חייב עוד להיות כלוא בו, על פי הודעה בכתב של המנהל לנציב, שאין עוד צורך בהחזקתו של האסיר בבית חולים.
- (י) קבע ראש האגף הפסיכיאטרי שאין עוד צורך בהחזקתו של האסיר באגף הפסיכיאטרי, יודיע על כך לנציב ולפסיכיאטר המחוזי והנציב יורה על העברתו של האסיר לבית סוהר שיקבע.

אישפוז אסירים חולים

(תיקון התשע"ה)

16. (א) חלה אסיר במחלה ואין בבית הסוהר שבו הוא כלוא תנאי-אישפוז מתאימים לכך, רשאי מנהל בית הסוהר, על סמך תעודת רופא, להורות להעבירו לבית חולים, וכל זמן שהוא נשאר שם ותקופת מאסרו טרם פגה ייחשב כאילו הוא במשמורת כדין.
- (ב) רופא של בית החולים ישלח למנהל בית הסוהר בסוף כל חודש תעודה חתומה בידו, המאשרת כי, לדעתו, דרוש שהאסיר יישאר בבית החולים.

החזרת אסיר מאישפוז

(תיקון התשע"ה)

17. מצא המנהל הרפואי של בית החולים או סגנו שאין צורך עוד שהאסיר יוסיף להיות בבית החולים, יודיע על כך למנהל בית הסוהר, והמנהל יעשה מיד להחזרת האסיר לבית הסוהר.

מניעת בריחה מבית חולים

(תיקון התשע"ה)

18. רופאים ועובדים אחרים בבית-חולים ישתמשו בכל דרכי הזהירות הדרושים למנוע בריחתו של אסיר הנמצא שם בטיפול, וכל אמצעי הדרוש למניעת בריחתו יהיה חוקי, ואולם לא תשמש הוראה זו היתר לעשיית דבר אשר לדעת הרופאים עלול לפגוע בבריאותו של האסיר.

אמצעים מיוחדים בבית חולים

19. אם מחמת חומרתה של העבירה שבגללה נמצא אסיר במשמורת, או מחמת סיבה אחרת, ראה מנהל בית הסוהר כי רצוי לנקוט אמצעים מיוחדים לבטחונו של האסיר בהיותו בטיפול בבית-חולים, רשאי המנהל למנות עליו לפחות שני אנשים מתאימים, שאחד מהם לפחות יימצא עם האסיר יומם ולילה; אנשים אלה יהיו מוסמכים לעשות כל דבר הנחוץ כדי למנוע את בריחתו של האסיר ויהיו אחראים למשמורתו הבטוחה עד שיימסר למנהל עם שחרורו מבית החולים או עד גמר תקופת מאסרו, הכל לפי המוקדם.

סימן ב'1: החזקה בהפרדה

הגדרות

(תיקונים: התש"ס, התש"ו, התש"ח (מס' 5))

19א. בסימן זה -

"אסיר בהפרדה" - אסיר המוחזק בנפרד מכלל האסירים באחד מאלה -

(1) בתא כשהוא לבדו;

(2) בתא עם אסיר או אסירים אחרים, שגם לגביהם יש צורך בהחזקה בהפרדה;

"בית המשפט" - בית המשפט המחוזי שבאזור שיפוטו נמצא בית הסוהר שבו מוחזק האסיר בהפרדה;

"מנהל בית סוהר" - לרבות סגנו שהוא סוהר בכיר.

מטרות ההפרדה

(תיקונים: התש"ס, התש"ו, התש"ח (מס' 5))

19ב. ניתן להחזיק אסיר בהפרדה אם ההפרדה נדרשת לאחד מאלה, והכל כשלא ניתן להשיג את מטרת ההפרדה בדרך אחרת -

(1) ביטחון המדינה;

(2) ביטחון בית הסוהר;

(3) שמירה על שלומם או על בריאותם של האסיר או של אסירים אחרים;

(4) מניעת פגיעה ממשית במשמעת ובאורח החיים התקין של בית הסוהר, והכל כשלא ניתן להשיג את מטרת ההפרדה בדרך אחרת;

(5) מניעת עבירת אלימות, עבירה לפי סימן ב' לחוק מאבק בארגוני פשיעה, התש"ס"ג-2003, או עבירה של עסקת סמים לפי פקודת הסמים

המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973;

(6) לעניין אסיר שהוא קטין - טובתו של הקטין דורשת את החזקתו בתא כשהוא לבדו.

הפרדה מינהלית

(תיקונים: התש"ס, התש"ו, התש"פ"ג)

- 19ג. (א) (1) שוכנע סוהר בכיר כי נתקיימה לגבי אסיר אחת מהעילות המפורטות בסעיף 19ב, רשאי הוא להורות על החזקתו של האסיר בהפרדה לתקופה שאינה עולה על 48 שעות; בהעדרו של סוהר בכיר, רשאי סוהר זוטור בדרגת רב כלאי, אם שוכנע כאמור, להורות על החזקתו של האסיר בהפרדה לתקופה שאינה עולה על 12 שעות ורשאי סוהר בכיר להאריך תקופה זו ובלבד שתקופת ההפרדה הכוללת לא תעלה על 48 שעות.

(2) שוכנע מנהל בית הסוהר כאמור בפסקה (1), רשאי הוא להאריך את תקופת ההפרדה מעת לעת לתקופות נוספות שלא יעלו על 48 שעות כל אחת, ובלבד שתקופת ההפרדה הכוללת לפי סעיף קטן זה, לא תעלה על 14 ימים רצופים או על 14 ימים אף אם אינם רצופים בתקופה של 30 ימים.

(ב) סוהר שהנציב הסמיך לכך ושדרגתו אינה פחותה מדרגת גונדר משנה (בסימן זה - סוהר מוסמך), רשאי, אם שוכנע כאמור בסעיף קטן (א)1, להורות על אלה:

(1) החזקת אסיר בהפרדה בתא לבדו לתקופה שאינה עולה על חודש, ורשאי הוא להאריך את התקופה מעת לעת לתקופות נוספות שלא יעלו על חודש כל אחת, ובלבד שסך כל התקופות לא יעלה על חצי שנה;

(2) החזקת אסיר בהפרדה בתא עם אסיר או אסירים אחרים לתקופה שאינה עולה על שני חודשים, ורשאי הוא להאריך את התקופה מעת לעת לתקופות נוספות שלא יעלו על שני חודשים כל אחת, ובלבד שסך כל התקופות לא יעלה על 12 חודשים; החזקת אסיר לתקופה העולה על שישה חודשים טעונה אישור הנציב.

(ג) לא יורה סוהר מוסמך כאמור בסעיף קטן (ב), אלא לאחר שנועץ בגורמים המקצועיים, שנקבעו בתקנות באישור הוועדה לביטחון לאומי של הכנסת.

(ד) הורה סוהר מוסמך על הארכת תקופת ההפרדה לפי הוראות סעיף קטן (ב), ידון מחדש, בכל עת, בצורך בהמשך ההפרדה, על פי בקשת מנהל בית הסוהר או האסיר מנימוקים שלא היו בפני הסוהר המוסמך.

שימוע

(תיקונים: התש"ס, התשס"ו)

19.ד (א) החלטת מנהל בית הסוהר על הארכת תקופת החזקת אסיר בהפרדה לאחר חלוף 96 השעות הראשונות להחזקתו בהפרדה, וכן החלטה של סוהר מוסמך כאמור בסעיף 19ג(ב), לא תינתן בטרם יתאפשר לאסיר בהפרדה להשמיע את השגותיו בעל פה, לפני מנהל בית הסוהר או לפני סוהר מוסמך, לפי הענין.

(1א) הסתיימה תקופת החזקת האסיר בהפרדה ביום מימי המנוחה הקבועים במדינת ישראל, כמשמעותם בסעיף 18א(א) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, התש"ח-1948, או ביום שבתון על פי חוק, תינתן הזדמנות לאסיר בהפרדה להשמיע את השגותיו לפי סעיף קטן (א), ביום שלפניו, ואם גם הוא יום מנוחה או שבתון כאמור - ביום שלפניו.

(ב) אין בהוראות סעיף קטן (א) כדי למנוע מאסיר בהפרדה להגיש את השגותיו בכתב על החלטה להמשך הארכת תקופת החזקה בהפרדה לפי סעיף 19ג.

הפרדה בהוראת בית משפט

(תיקון התש"ס)

19.ה (א) (1) לא יוחזק אסיר בהפרדה בתא לבדו לתקופה העולה על שישה חודשים, אלא אם כן הורה בית המשפט לעשות כן; הורה בית המשפט לעשות כן, יקבע את תקופת החזקה בהפרדה, ובלבד שלא תעלה על שישה חודשים;

(2) לא יוחזק אסיר בהפרדה בתא עם אסיר או אסירים אחרים לתקופה העולה על 12 חודשים, אלא אם כן הורה בית המשפט לעשות כן; הורה בית המשפט לעשות כן, יקבע את תקופת החזקה בהפרדה, ובלבד שלא תעלה על 12 חודשים;

(3) הורה בית המשפט כאמור בפסקאות (1) או (2), רשאי הוא לשוב ולהורות כן מעת לעת.

(ב) הדיון בבית המשפט יתקיים בנוכחות האסיר או בא כוחו.

(ג) לא יורה בית המשפט על החזקה בהפרדה כאמור בסעיף קטן (א), אלא אם כן האסיר מיוצג בידי סניגור או אם הודיע האסיר לבית המשפט שברצונו שלא להיות מיוצג בהליך זה בידי סניגור.

(ד) לא היה לאסיר סניגור והוא לא הודיע כאמור בסעיף קטן (ג), ימונה לו סניגור ציבורי לפי הוראות חוק הסניגוריה הציבורית, התשנ"ו-1995, ויחולו לענין זה הוראות החוק האמור; כל עוד לא התמנה סניגור כאמור, רשאי בית המשפט להורות על החזקתו של האסיר בהפרדה לתקופות שלא יעלו על שבעה ימים בכל פעם.

עיון חוזר

(תיקון התש"ס)

19.ו אסיר בהפרדה רשאי לפנות לבית המשפט בבקשה לעיון חוזר בהחלטה שניתנה על ידו אם נתגלו עובדות חדשות או נשתנו נסיבות, באופן שיש בו כדי להשפיע על החלטתו; בעיון חוזר, רשאי בית המשפט לקיים את החלטה, לבטלה או לתת אחרת במקומה.

ערעור

(תיקון התש"ס)

19.ז החלטת בית המשפט לפי סעיף 19ה(א) ניתנת לערעור לפני בית המשפט העליון אם ניתנה רשות לכך מאת בית המשפט או מאת שופט של בית המשפט העליון.

ראיות

(תיקונים: התש"ס, התשס"ו)

19.ח. בדיון לפי סעיפים 19ה, 19ו או 19ז רשאי בית המשפט לסטות מדיני הראיות ולשמוע ראיות במעמד צד אחד, אם שוכנע כי התקיימו כל אלה:

(1) הדבר נחוץ מאחד הטעמים האמורים בפסקאות (1) עד (5) של סעיף 19ב;

(2) הצורך בסטיה מדיני הראיות גובר לשם עשיית הצדק.

הפרדה לאחר החלטת בית משפט

(תיקון התש"ס)

19.ט. אין בהוראות סעיפים 19ה, 19ו ו-19ז כדי למנוע קבלת החלטה בדבר החזקת אסיר בהפרדה, אם במועד שלאחר החלטת בית המשפט התקיימו נסיבות המהוות את אחת מעילות ההפרדה לפי סעיף 19ב.

ביטול הפרדה

(תיקון התש"ס)

19. (א) ניתנה החלטה להחזיק אסיר בהפרדה לפי סימן זה, ומצא מי שהיה מוסמך להחליט על ההפרדה כי אין צורך בהמשך החזקתו של האסיר בהפרדה, יורה על ביטול ההפרדה.

(ב) ניתנה ההחלטה להחזיק אסיר בהפרדה על ידי בית משפט ומצא הנציב כי אין צורך בהמשך החזקתו של האסיר בהפרדה, יורה על ביטול ההפרדה.

חובת הנמקה

(תיקון התש"ס)

19.א. (א) החלטות לפי סעיפים 19ב, 19ג, 19ד ו-19י יהיו מנומקות ויינתנו בכתב והעתק ההחלטה יימסר לאסיר.

(ב) נימוקי ההחלטה יובאו לידיעתו של האסיר, אלא אם כן נקבע על ידי נותן ההחלטה, כי גילויים יפגע באחת העילות המנויות בסעיף 19ב.

(תיקון התשע"ה)

סימן ב'2: מניעת נזקים בריאותיים לאסיר שובת רעב

הגדרות

(תיקון התשע"ה)

19.ב. בסימן זה -

"ועדת אתיקה" - ועדת אתיקה שהוקמה לפי חוק זכויות החולה;

"חוק זכויות החולה" - חוק זכויות החולה, התשנ"ו-1996;

"טיפול רפואי" ו"מטפל" - כהגדרתם בחוק זכויות החולה;

"מוסד רפואי" - כהגדרתו בסעיף 24 לפקודת בריאות העם, 1940;

"רופא" - רופא מורשה כמשמעותו בפקודת הרופאים [נוסח חדש], התשל"ז-1976;

"שביתת רעב" - הימנעות מרצון מאכילה או משתייה, לרבות הימנעות חלקית, לשם מחאה או כדי להשיג מטרה מסוימת.

בקשת היתר למתן טיפול רפואי לאסיר שובת רעב

(תיקון התשע"ה)

19.ג. (א) חיווה רופא את דעתו בכתב (בסעיף זה - חוות דעת רפואית) כי בשל שביתת רעב של אסיר שהוא מטפל בו או טיפל בו לאחרונה יש אפשרות ממשית שבתוך זמן קצר תיגרם סכנה לחיי האסיר או תיגרם לו נכות חמורה בלתי הפיכה, בלא קבלת טיפול רפואי מהטיפולים המפורטים בחוות הדעת הרפואית, רשאי הנציב, בהסכמת היועץ המשפטי לממשלה או מי שהוא הסמיכו לכך, לפנות לנשיא בית משפט מחוזי או לסגנו, בבקשה לקבל היתר למתן טיפול לאסיר (בסימן זה - בקשת היתר לטיפול רפואי).

(ב) בבקשת היתר לטיפול רפואי יפורט סוג הטיפול הרפואי המבוקש לאסיר ותצורף לה חוות הדעת הרפואית.

(ג) העתק בקשת היתר לטיפול רפואי יועבר בידי שירות בתי הסוהר לוועדת אתיקה; ועדת האתיקה תחווה את דעתה בעניינים הרפואיים המנויים בסעיף 19(ד) עד (3) לאחר ששמעה את האסיר בנוגע לקבלת הטיפול הרפואי ונימוקיו לכך.

(ד) לא תוגש בקשת היתר לטיפול רפואי אלא לאחר שנעשה מאמץ ניכר לקבל את הסכמת האסיר לטיפול כאמור, בין השאר בשיחה של הרופא עמו, ולאחר שהוסברו לאסיר הליך הפנייה לבית המשפט והשלכותיו האפשריות.

(ה) חוות הדעת הרפואית תומצא לאסיר או לבא כוחו.

החלטת בית המשפט בבקשת היתר לטיפול רפואי

(תיקון התשע"ה)

19.ד. (א) על אף הוראות סעיפים 13 ו-15 (1) ו-2 לחוק זכויות החולה, נשיא בית המשפט המחוזי או סגנו שהוגשה לו בקשת היתר לטיפול רפואי, רשאי להתיר מתן טיפול רפואי לאסיר שובת רעב, חרף התנגדותו של האסיר, אם מצא כי בלא קבלת הטיפול יש אפשרות ממשית שבתוך זמן קצר תיגרם סכנה לחיי האסיר או תיגרם לו נכות חמורה בלתי הפיכה וכי הטיפול הרפואי צפוי להיטיב עם האסיר.

(2) הוראות חוק זכויות החולה יחולו כל עוד לא נתן בית המשפט החלטה בבקשת היתר לטיפול רפואי.

(3) אין בהוראות סעיף קטן זה כדי לגרוע מהוראות סעיף 15(3) לחוק זכויות החולה.

(ב) לא יתיר נשיא בית המשפט המחוזי או סגנו מתן טיפול רפואי כאמור בסעיף קטן (א), אלא לאחר ששוכנע כי נעשה מאמץ ניכר לקבל את הסכמתו של האסיר לטיפול, ובכלל זה הוסברו לו בפירוט, באופן המובן לו בנסיבות העניין, מצבו הרפואי וההשלכות של המשך שביתת הרעב על מצבו כאמור וכן נמסר לו מידע רפואי כאמור בסעיף 13(ב) לחוק זכויות החולה, והאסיר עמד בסירובו לקבלת הטיפול.

(ג) החלטת בית המשפט בבקשת היתר לטיפול רפואי תינתן לאחר שקיבל את חוות דעתה של ועדת האתיקה כאמור בסעיף 19(ג) ושמע את האסיר, ככל שהדבר אפשרי בהתחשב במצבו הרפואי, או את בא כוחו, אלא אם כן התקיים אחד מאלה:

(1) בית המשפט סבר כי בנסיבות העניין אין מקום להיענות לבקשת ההיתר לטיפול רפואי;

(2) בית המשפט סבר כי מטעמים רפואיים דחופים ויוצאי דופן הנובעים ממצבו הרפואי של האסיר בלבד לא ניתן להמתין לקבלת חוות הדעת או לשמיעת האסיר או בא כוחו, ובלבד שבית המשפט שוכנע כי נעשה ניסיון ממשי ליצור קשר עם בא כוחו של האסיר.

(ד) בבואו לקבל החלטה לפי סעיף זה, ישקול בית המשפט, בשים לב לאחריות שירות בתי הסוהר לשמירה על בריאותו ועל חיי של האסיר,

בין השאר את אלה:

(1) מצבו הרפואי של האסיר, לרבות מצבו הנפשי, וההשלכות על מצבו כאמור אם לא יינתן לו הטיפול הרפואי המבוקש;

(2) הסיכויים והסיכונים של הטיפול הרפואי המבוקש ושל טיפולים רפואיים חלופיים לאסיר, וכן מידת פולשנותו של הטיפול הרפואי המבוקש והשפעתו על כבוד האסיר;

(3) אם ניתן לאסיר טיפול רפואי לפי הוראות סימן זה בעבר, ותוצאות הטיפול כאמור;

(4) עמדת האסיר, אם ניתנה, בנוגע לקבלת הטיפול הרפואי ונימוקיו לעניין זה, ועמדתו בנוגע למטרת שביתת הרעב.

(ה) בית המשפט ישקול שיקולים של חשש לחיי אדם או חשש ממשי לפגיעה חמורה בביטחון המדינה, ככל שהובאו לפניו ראיות לעניין זה.

(ו) התיר בית המשפט מתן טיפול רפואי לאסיר שובת רעב, יפרט בהחלטתו את סוג הטיפול או הטיפולים שהוא מתיר, בשים לב לאמור בחוות

הדעת שהוגשו לו ולשיקולים האמורים בסעיף קטן (ד)(1) עד (3).

סדרי דין וראיות

(תיקון התשע"ה)

19טו. (א) בדיון בבקשת היתר לטיפול רפואי יהיה האסיר מיוצג בידי עורך דין; לא היה האסיר מיוצג, ימונה לו סניגור ציבורי לפי הוראות חוק הסנגוריה הציבורית, התשנ"ו-1995, ויחולו לעניין זה הוראות החוק האמור.

(ב) בכל עניין של סדר דין בדיון בבקשת היתר לטיפול רפואי, יפעל בית המשפט בדרך הנראית לו מועילה ביותר להכרעה צודקת ומהירה. (ג) ראה בית המשפט כי הדבר נדרש, בשל מצבו הרפואי של האסיר, רשאי הוא להורות כי דיון בבקשת היתר לטיפול רפואי יתקיים בבית החולים שבו מאושפז האסיר, בין השאר לשם שמיעת האסיר.

(ד) בית משפט רשאי לדון בבקשת היתר לטיפול רפואי בדלתיים סגורות, אם ראה כי הדיון הפומבי עלול להרתיע את האסיר מלהביע את עמדתו באופן חופשי או מלהביעה בכלל, או מנימוקים של הגנה על פרטיות האסיר.

(ה) (1) בהליכים לפי סימן זה רשאי בית המשפט, מטעמים שיירשמו, לסטות מדיני הראיות, וכן לקבל ראיה שלא בנוכחות האסיר או בא כוחו או בלי גלותה להם, אם אחרי שעיין בראיה או שמע טענות שוכנע כי גילוי הראיה עלול לפגוע בביטחון המדינה וכי אי-גילוייה עדיף על פני גילוייה לשם עשיית צדק (בסעיף קטן זה - ראיות חסויות); בית המשפט רשאי, בטרם יקבל החלטה לפי סעיף קטן זה, לעיין בראיה או לשמוע הסברים שלא בנוכחות האסיר ובא כוחו.

(2) החליט בית המשפט לקבל ראיות חסויות, יורה על העברת תמצית הראיות החסויות לאסיר או לבא כוחו, ככל שניתן לעשות כן בלי לפגוע בביטחון המדינה.

(3) דיון לפי סעיף קטן זה יתקיים בדלתיים סגורות, אלא אם כן קבע בית המשפט הוראה אחרת לעניין זה.

מתן טיפול רפואי לאסיר שובת רעב

(תיקון התשע"ה)

19טו. (א) החליט בית המשפט לפי סעיף 19 יד להתיר מתן טיפול רפואי לאסיר שובת רעב, רשאי מטפל לתת לאסיר טיפול כאמור, בתחום עיסוקו ובנוכחות רופא, במוסד רפואי שאינו באחריות שירות בתי הסוהר ולנקוט את האמצעים הדרושים לשם מתן הטיפול, והכול בהתאם למצבו הרפואי של האסיר ולשיקול דעתו המקצועי של המטפל ובכפוף להחלטת בית המשפט, ובלבד שהטיפול הרפואי שניתן לאסיר בלא הסכמתו יהיה הטיפול הרפואי המינימלי ההכרחי, לפי שיקול דעתו המקצועי של המטפל, לשמירה על חייו של האסיר או למניעת נכות חמורה בלתי הפיכה.

(ב) לפני מתן הטיפול הרפואי יעשה המטפל מאמץ, ככל האפשר, לקבל את הסכמתו של האסיר לטיפול הרפואי, לאחר שהסביר לו בפירוט באופן המובן לו בנסיבות העניין, את מצבו הרפואי וההשלכות של המשך שביתת הרעב על מצבו כאמור ואת משמעות החלטת בית המשפט.

(ג) מתן טיפול רפואי לפי סעיף זה ייעשה בדרך ובמקום שיבטיחו שמירה מרבית על כבודו של האסיר, תוך הימנעות, ככל האפשר, מגרימת כאב או סבל לאסיר.

(ד) סירב האסיר לקבל את הטיפול הרפואי הדרוש, רשאי סוהר, לבקשת מטפל, להשתמש בכוח סביר כדי לאפשר את מתן הטיפול בידי המטפל, ובלבד שהשימוש בכוח יהיה רק במידה הדרושה לצורך מתן הטיפול.

(ה) אין בהוראות סימן זה כדי לחייב מטפל לתת לאסיר שובת רעב טיפול רפואי לפי סעיף זה.

סייג לאחריות

(תיקון התשע"ה)

19יז. (א) לא תוגש תובענה נגד אדם על מעשה שעשה בהתאם להחלטת בית המשפט לפי סעיף 19 יד, המקים אחריות בנזיקין; הוראה זו לא תחול על מעשה כאמור שנעשה בידועין מתוך כוונה לגרום נזק או בשוויון נפש לאפשרות גרימתו במעשה כאמור.

(ב) לא יישא מוסד רפואי באחריות בנזיקין על פעולה שעשה עובד המוסד, בתום לב ובאופן סביר, בהתאם להחלטת בית המשפט לפי סעיף 19 יד.

(ג) הוראות סעיף זה לא יחולו לגבי מי שהוראות סעיף 7א לפקודת הנזיקין [נוסח חדש], חלות עליו.

עיון חוזר

(תיקון התשע"ה)

19יח. הנציב או האסיר רשאים לפנות לבית המשפט בבקשה לעיון חוזר בהחלטה שנתן לפי סעיף 19 יד אם התגלו עובדות חדשות או השתנו נסיבות באופן שיש בו כדי להשפיע על החלטתו.

ערעור

(תיקון התשע"ה)

19יט. (א) החלטת בית המשפט לפי סעיף 19 יד ניתנת לערעור לפני בית המשפט העליון.

(ב) הודיע בא כוח האסיר על כוונתו לערער על החלטת בית המשפט המתירה לתת טיפול רפואי לאסיר, רשאי בית המשפט להורות על עיכוב ביצוע ההחלטה עד להגשת הערעור, ובלבד שהערעור יוגש בתוך 24 שעות ממועד מתן ההחלטה על העיכוב; בית המשפט העליון יקיים את הדיון בערעור בתוך 48 שעות ממועד הגשתו.

(תיקון התשפ"ד)

סימן ב'3: מצב חירום כליאתי

הכרזה על מצב חירום כליאתי

[תיקונים: התשפ"ד, התשפ"ד (מס' 3), התשפ"ה (מס' 3)]

19כ. (א) שוכנע השר כי לנוכח המצב הביטחוני השורר במדינה, שבשלו ננקטו הפעולות הצבאיות המשמעותיות, יש צורך במקומות כליאה נוספים באופן מיידי, או שיש סבירות גבוהה כי יהיה צורך כאמור בהתבסס על חוות דעת מטעם גורמי הביטחון, וכי לא ניתן לקיים את ההוראות לעניין שטח מחיה, את ההוראות לעניין זכאות למיטה או את ההוראות לעניין החזקה בנפרד, רשאי הוא, בהמלצת הנציב ובהסכמת ראש הממשלה ושר הביטחון, להכריז על מצב חירום כליאתי (בסעיף זה - ההכרזה); בסעיף קטן זה -

"גורמי הביטחון" - משטרת ישראל, שירות בתי הסוהר, צבא הגנה לישראל או שירות הביטחון הכללי, לפי העניין;

"דין" – לרבות הלכה פסוקה;

"ההוראות לעניין החזקה בנפרד" – הוראות שעניינן הפרדה בין סוגים שונים של אסירים שנקבעו לפי סעיפים אלה:

(1) סעיף 10(ב) לחוק כליאתם של לוחמים בלתי חוקיים, התשס"ב-2002;

(2) סעיף 3 לחוק סמכויות שעת חירום (מעצרים), התשל"ט-1979;

"ההוראות לעניין זכאות למיטה" – הוראות לפי סעיף 11(ב)ג(2) לפקודה זו או לפי סעיף 9(ב)2 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996;

"ההוראות לעניין שטח מחיה" – הוראות הדין לעניין שטח מחיה מזערי;

"הפעולות הצבאיות המשמעותיות" – הפעולות הצבאיות המשמעותיות שעליהן החליטה ועדת השרים לענייני ביטחון לאומי לפי סעיף 40 לחוק-יסוד: הממשלה, והודיעה לגביהן לוועדת החוץ והביטחון של הכנסת ביום כ"ג בתשרי התשפ"ד (8 באוקטובר 2023).

(ב) ההכרזה תיכנס לתוקף עם מסירתה לנציב ותוקפה לא יעלה על חמישה ימים.

(ג) הממשלה רשאית להאריך את תוקפה של ההכרזה לתקופה אחת נוספת שלא תעלה על חמישה ימים.

(ד) ²(1) הממשלה רשאית להאריך את תקופת תוקפה של ההכרזה לתקופות נוספות מעבר לתקופה כאמור בסעיף קטן (ג) שלא יעלו על חודשיים כל אחת.

(2) החליטה הממשלה להאריך את תקופת תוקפה של ההכרזה כאמור בפסקה (1), תודיע על כך מיד לוועדה לביטחון לאומי של הכנסת.

(3) הוועדה לביטחון לאומי של הכנסת רשאית לאשר את ההכרזה, לאשרה בשינויים או לא לאשרה.

(4) תוקפה של ההכרזה יפקע בתוך שלושה ימים מיום שניתנה, אלא אם כן אישרה אותה הוועדה לביטחון לאומי של הכנסת לפני תום

המועד האמור; במניין הימים כאמור לא יבואו ימי המנוחה הקבועים במדינת ישראל, כמשמעותם בסעיף 18א(א) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, התש"ח-1948.

(ה) חדלו להתקיים הנסיבות המצדיקות את ההכרזה, יבטלו השר או הממשלה את ההכרזה; הודעה על הביטול תימסר לנציב באופן מיידי.

(ו) ההכרזה וכן הארכת תוקפה וביטולה יפורסמו בהקדם האפשרי ברשומות.

ציפוף במיתקני כליאה

[תיקונים: התשפ"ד, התשפ"ה (מס' 3)]

19 כ.א. (א) הכריז השר על מצב חירום כליאתי לפי סעיף 19כ, רשאי מנהל בית סוהר להלין אסיר בחריגה מההוראות לעניין שטח מחיה, וככל הנדרש – גם להלינו שלא על מיטה בחריגה מההוראות לעניין זכאות למיטה או להחזיקו בחריגה מההוראות לעניין החזקה בנפרד, והכול בכפוף להוראות אלה:

(1) הלנת אסיר שלא על מיטה תיעשה רק בנסיבות שבהן לא ניתן לספק לו מיטה, ותהיה לתקופה קצרה ככל האפשר;

(2) לאסיר שלא סופקה לו מיטה יסופק מזרן כפול;

(3) הלנת אסירים בתא בחריגה מההוראות לעניין שטח מחיה ומההוראות לעניין זכאות למיטה תיעשה בהתחשב בגודל התא ובמאפייניו.

(ב) מנהל בית סוהר לא יפעיל את סמכותו כאמור בסעיף קטן (א) אלא –

(1) לעניין תאים שבהם מוחזקים אסירים אלה:

(א) אסירים החשודים אונאשמים בעבירה מהעבירות המנויות בסעיף 68ג(ב) כנוסחו בחוק לתיקון פקודת בתי הסוהר (מס' 57 והוראות שעה), התשפ"ב-2021, או אסירים שהורשעו בעבירות כאמור;

(ב) אסירים המוחזקים במעצר לפי חוק סמכויות שעת חירום (מעצרים), התשל"ט-1979, אולפיה החלטת מפקד צבאי בהתאם להוראות פרק ט' לצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009 שהוציא המפקד הצבאי באזור, כתוקפו מעת לעת;

(ג) אסירים המוחזקים מכוח צו כליאה שהוצא לפי הוראות חוק כליאתם של לוחמים בלתי חוקיים, התשס"ב-2002, או מכוח הוראת כליאה זמנית שניתנה לפי החוק האמור;

(2) לעניין תאים שבהם מוחזקים אסירים אחרים – אם שוכנע כי החריגה מההוראות לעניין שטח מחיה, מההוראות לעניין זכאות למיטה או מההוראות לעניין החזקה בנפרד נדרשת, במישרין, נוכח המצב הביטחוני השורר במדינה כאמור בסעיף 19כ(א), ולאחר שלא נמצאו חלופות.

(ג) פנתה הממשלה לוועדה לביטחון לאומי של הכנסת בבקשה לאשר הכרזה על מצב חירום כליאתי, יימסר לוועדה, עם הפנייה, ולאחר מכן

אחת לחודש, כל עוד ההכרזה על מצב חירום כליאתי עומדת בתוקפה, דיווח כמפורט להלן:

(1) השר ידווח על צעדים נוספים שנקטים לטיפול במצב החירום הכליאתי;

(2) הנציב ידווח על הנתונים הנוגעים ליישום הסמכויות לפי סעיף זה במיתקני כליאה.

(ד) אין בהוראות סימן זה כדי לגרוע מההוראות שנקבעו לפי סעיף 11(4) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996.

סימן ג': הבאת אסיר לבית המשפט

הגדרות

(תיקון התשמ"ח)

20. בסימן זה –

"ענין" – לרבות כל הליך בענין אזרחי או פלילי;

"בית משפט" או "שופט" – לרבות בית דין כמשמעותו בחוק בתי דין דתיים (כפיית ציות), התשט"ז-1956, דין של בית דין כאמור, רשם כמשמעותו

² הכרזות עפ"י ס"ק 19(כד) בנוסחו המקורי פורסמו בי"פ 11944, התשפ"ד, עמ' 2292; י"פ 11956, התשפ"ד, עמ' 2380. בתיקון התשפ"ד (מס' 3) הוראו הכרזות אלה עד יום 18.2.24 ובתיקון התשפ"ד (מס' 5), התשפ"ה (מס' 3) ר"מ(6) הווארד תוקפם של סעיפים 19 ו-19כא עד יום 31.7.26 ותוקפן של ההכרזות הווארד עד 15.1.26 [י"פ 12103, התשפ"ד, עמ' 3944; י"פ 12222, התשפ"ד, עמ' 6200; י"פ 12319, התשפ"ד, עמ' 7388; י"פ 12521, התשפ"ד, עמ' 10012; י"פ 12654, התשפ"ד, עמ' 11256; י"פ 12739, התשפ"ד, עמ' 11984; בתיקון התשפ"ה (מס' 3); י"פ 13399, התשפ"ה, עמ' 6424; י"פ 13574, התשפ"ה, עמ' 7800; התשפ"ה (מס' 6); י"פ 13832, התשפ"ה, עמ' 9882; י"פ 13957, התשפ"ו, עמ' 1006].

בחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, והמזכיר הראשי של בית משפט או של בית דין כאמור.

ייחוד ההוראות

21. לא יובא אסיר לפני בית משפט למטרה מהמטרות המפורשות בסימן זה אלא לפי ההוראות שבו.

צו הבאה

22. הוכח להנחת דעתו של שופט שהצדק מחייב כי אסיר פלוני יתייצב כבעל דין או כעד בענין התלוי ועומד לפני בית המשפט, רשאי הוא ליתן בחתימת ידו צו אל מנהל בית הסוהר להבאת האסיר לפני בית המשפט, על אף כל הוראה שבפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971.

משמורת

23. אסיר שנלקח מבית הסוהר מכוח צו לפי סימן זה יהיה במשמורת כל זמן שהוא מוחזק לבית הסוהר, כפי שייקבע לפי פקודה זו, וכל זמן שהוא במשמורת כאמור יראו אותו כנתון במשמורת כדין.

הוצאות

24. מי שמבקש שיינתן צו לפי סעיף 22 בענין אזרחי יפקיד בבית המשפט סכום שיש בו לדעת השופט הנותן את הצו כדי לכסות את הוצאות הנסיעה וההוצאות האחרות הכרוכות בהבאת האסיר כאמור.

סימן ד': עבודה

מקום עבודה

25. עבודת אסירים תהיה לפי הוראות סעיף 14 לחוק דיני עונשין (דרכי ענישה) [נוסח משולב], התשל"ל-1970 (להלן - חוק דרכי ענישה), בתוך תחום בית הסוהר או מחוץ לו, בכל מקום במדינה ובכל עבודה שתיקבע.

עבודת אסירות

26. עבודת אסירות לא תהיה מחוץ לבית הסוהר אלא לפי המלצת הרופא ובעבודה המתאימה לנשים.

פיקוח

27. עבודת אסירים תהיה בפיקוחו של מנהל בית הסוהר.

סימן ה': רשיונות חופש

28 - 29. (בוטלו).³

ביטול רשיון לאחר תום תקופתו

[תיקון התשמ"ט (מס' 2)]

29 א. ⁴ (בוטל).

תנאים למתן רשיון חופש

30. ⁵ (בוטל).

[תיקון התשס"א (מס' 3)]

31-34. (בוטלו).

[תיקון התשמ"ט (מס' 2)]

35. (בוטל).

חופשה מיוחדת

[תיקונים: התשס"א (מס' 3), התשפ"ד (מס' 4), (מס' 6), התשפ"ה, התשפ"ה (מס' 5)]

36. (א) השר⁶ רשאי, על פי בקשת אסיר או על פי המלצת הנציב, לתת לאסיר, בתנאים שייראו לשר⁷, חופשה מיוחדת שלא תעלה על תשעים ושש שעות; תקופת מאסרו של האסיר לא תוארך בשל חופשה זו.

(א1)⁸ (בוטל).

(א2)⁹ (1) הנציב, או סוהר בדרגת גונדר שהוא הסמיך לעניין זה, רשאי, בשל העלייה המשמעותית בתפוסת האסירים מעבר לתקן הכלליהא שנגרמה בשל המצב הביטחוני המיוחד, לתת לאסיר, בתנאים שייראו לשר, חופשה מיוחדת שלא תעלה על 45 ימים, ובלבד שהאסיר הוא אזרח ישראלי או תושב ישראל אשר נשא לפחות מחצית מתקופת המאסר שנגזרה עליו, ויתרת מאסרו אינה עולה על 45 ימים ביום היציאה לחופשה.

(2) הוראות פסקה (1) לא יחולו לגבי אסיר שמתקיים לגביו אחד מאלה:

(א) מתקיים לגביו תנאי מהתנאים המפורטים בסעיף 2א(1) עד (4);

(ב) הוא הורשע בעבירה כאמור בסעיף 2א(ג) עד (3);

³ סעיפים 28 ו-29 בוטלו החל ביום 1.1.2002 [תיקון התשס"א (מס' 3)].

⁴ סעיף זה בטל החל ביום 1.1.2002 [תיקון התשס"א (מס' 3)].

⁵ סעיף זה בטל החל ביום 1.1.2002 [תיקון התשס"א (מס' 3)].

⁶ השר אצל סמכותו על פי סעיף זה לגורמים שונים בשב"ס. ראה י"פ 5315, התשס"ד, עמ' 3432, וי"פ 5713, התשס"ז, עמ' 4245.

⁷ השר אצל סמכותו על פי סעיף זה לגורמים שונים בשב"ס. ראה י"פ 5315, התשס"ד, עמ' 3432, וי"פ 5713, התשס"ז, עמ' 4245.

⁸ ס"ק 36(1) חל בתקופת הקורונה ופג תוקפו (ק"ת 8431, התש"ף, עמ' 944).

⁹ ס"ק (א2) חל מיום 12.3.24 ועד יום 31.7.26 [תיקון התשפ"ד (מס' 4), (מס' 6), התשפ"ה, התשפ"ה (מס' 5), התשפ"ו (מס' 2)].

(ג) הוא הורשע בעבירה לפי סעיפים 300, 301א, 301ב, 302 או 305 לחוק העונשין;

(ד) הוא הורשע בעבירה לפי סעיפים 406, 407, 413ב או 413 לחוק העונשין.

(3) תקופת מאסרו של אסיר לא תוארך בשל חופשה מיוחדת שקיבל לפי סעיף קטן זה.

(4) בסעיף קטן זה -

"החלטה על שחרור על-תנאי ממאסר", "תפוסת אסירים" ו"תקן כליאה" - כהגדרתם בסעיף 68א;

"יתרת מאסר" - תקופת המאסר שנתרה לאסיר לשאת עד לשחרורו בתום תקופת מאסרו המלאה או עד למועד שנקבע לשחרורו המוקדם לפי החלטה על שחרור על-תנאי ממאסר או שחרורו בהתאם להוראות סעיף 68ג, לפי העניין;

"מצב ביטחוני מיוחד" - המצבה ביטחונית שורה במדינה, שבשלה הוכרז מצב מיוחד בעורף כהגדרתו בחוק ההתגוננות האזרחית, התשי"א - 1951, ביום כ"ב בתשרי התשפ"ד (7 באוקטובר 2023).

(ב) אסיר שקיבל חופשה לפי הוראות סעיפים קטנים (א) ו-(2א), יינתן לו רישיון, שבו יפורטו התנאים שבהם מותנית חופשתו.

(ג) שוטר רשאי לעשות כל אחת מאלה:

- (1) לדרוש מאסיר שיצא לחופשה מיוחדת לפי סעיפים קטנים (א) ו-(2א) (בסעיף זה - אסיר בחופשה) שיציג לפניו את רישיונו;
- (2) לחקור אסיר בחופשה כדי לברר אם הוא מקיים את תנאי חופשתו ולחקור אדם אחר לגבי קיום תנאי החופשה בידי אסיר;
- (3) להיכנס לבית או למקום שאסיר אמור להימצא בו על פי תנאי חופשתו, כדי לפקח על קיום תנאים אלה, לאחר שיזהה עצמו לפני מחזיק הבית, או המקום והודיע לו לאיזו מטרה מתבקשת הכניסה, ורשאי הוא להשתמש בכוח סביר לשם כניסה כאמור;
- (4) להיכנס לבית או למקום, שעל פי תנאי חופשתו של אסיר אסור לו להימצא בו, אם יש לו יסוד סביר להניח שהאסיר נמצא בו, לאחר שיזהה עצמו לפני מחזיק הבית או המקום והודיע לו לאיזו מטרה מתבקשת הכניסה, ורשאי הוא להשתמש בכוח סביר לשם כניסה כאמור.

אבדן רישיון חופש

37. בעל רישיון שהוכיח להנחת דעתו של שוטר בדרגת פקד ומעלה שרשיונו אבד שלא באשמתו יהיה זכאי לקבל העתק של הרשיון.

סימן ו': חפצים אסורים וקשר עם החוץ

איסור החזקה

38. לא יחזיק אסיר חפץ אסור.

חפץ שנשלח לאסיר

39. חפץ אסור שנשלח לבית סוהר לשימושו של אסיר, ינהגו בו כאמור בסעיף 7.

בדיקה ותפיסת חפץ אסור

(תיקון התשנ"ו)

40. סוהר רשאי לבדוק כל דבר המובא לבית הסוהר או המוצא ממנו; חפץ אסור ילקח ממי שמחזיק בו; נמצא חפץ אסור יודיע מיד הסוהר על כך למנהל בית הסוהר.

איסור הכנסה והוצאה

41. לא יכניס אדם ולא יעביר ולא יזרוק אל תוך בית סוהר, ולא יניח בתוכו, ולא יוציא ולא יעביר ולא יזרוק מתוכו חוצה, כל חפץ אסור.

איסור העברה

42. לא יעביר אדם חפץ אסור לאסיר, ולא יעביר לאדם אחר חפץ אסור מאסיר או מטעמו.

העברת מכתב

(תיקון התשנ"ח)

42א. לא יעביר אדם מכתב או כל מסמך אחר (בסימן זה - מכתב) לאסיר, אלא באמצעות הנהלת בית הסוהר ובהתאם להוראות פקודות השירות.

איסור הנחה

43. לא יניח אדם חפץ אסור כדי שיגיע לידו של אסיר או לידו של אדם אחר מטעמו של אסיר, או בהעברה מאסיר לאסיר.

חילוטים ודינם

44. (א) עשה אדם אחד המעשים האמורים בסעיפים 41 עד 43, או ניסה לעשותו, רשאי מנהל בית הסוהר, לפי שיקול דעתו, לחלט את החפץ.

(ב) חפץ אסור שנמצא בהחזקתו של אסיר רשאי מנהל בית הסוהר, לפי שיקול דעתו, לחלטו.

(ג) כסף שחולט ילך לאוצר.

(ד) חפץ שחולט ואפשר להשתמש בו לטובתם של אסירים ראויים לכך, ישתמשו בו לטובתם בדרך שיוורה מנהל בית הסוהר.

(ה) חפץ שחולט ואי אפשר להשתמש בו לטובתם של אסירים ראויים לכך, הרי אם אין לו ערך כספי - יושמד בפקוחו של מנהל בית הסוהר, ואם יש לו ערך כספי - יימסר לממונה על תחנת המשטרה הקרובה ביותר והוא ימכור אותו, או יביא למכירתו, ללא דיחוי, ודמי המכר, בניכוי ההוצאות הכרוכות בכך, ילכו לאוצר.

פגישת אסיר עם עורך דין

(תיקון התשס"ה (מס' 6))

45. (א) אסיר זכאי להיפגש עם עורך דין לשם קבלת שירות מקצועי.

(ב) פגישת אסיר עם עורך דין תיעשה ביחידות ובתנאים המבטיחים את סודיות הדברים והמסמכים שיוחלפו בפגישה, אך באופן המאפשר פיקוח על תנועותיו של האסיר.

(ג) ביקש אסיר להיפגש עם עורך דין מסוים לשם קבלת שירות מקצועי, או ביקש עורך דין שהאסיר, אדם קרוב לאסיר, סניגור ציבורי מחוזי או ארצי, או בית המשפט, ייפה את כוחו או ימנהו, לענין זה, להיפגש עם אסיר לשם מתן שירות מקצועי, יאפשר מנהל בית הסוהר את קיום הפגישה כאמור בשעות העבודה הרגילות של בית הסוהר ובהקדם האפשרי, ואולם אם היה האסיר עצור שטרם הוגש נגדו כתב אישום, יאפשר מנהל בית הסוהר את קיום הפגישה בלא דיחוי.

(ד) הנציב יקבע בפקודות נציבות בתי הסוהר את הדרך שבה יבורר רצונו של אסיר להיפגש עם עורך דין מסוים שאין בידו ייפוי כוח או מינוי כאמור בסעיף קטן (ג).

(ה) השר רשאי לקבוע, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, את ההסדרים הנדרשים לשם כניסת עורך דין לבית סוהר לצורך קיום פגישה עם אסיר לפי סעיף זה, וכן לקבוע הוראות המגבילות את מספר עורכי הדין שיושרו להיפגש עם אסיר בפרק זמן שיקבע, והכל בשים לב לסידורי הביטחון והאבטחה בבית הסוהר, ולסידורים הנדרשים לשם קיום פגישות אסירים עם עורכי דין בבית הסוהר.

(ו) בסעיף זה, "עורך דין" - כהגדרתו בסעיף 45א.

מניעת פגישת אסיר עם עורך דין מסוים

[תיקונים: התשס"ה (מס' 6), התשע"א (מס' 2), התשע"ו]

45א. (א) בסעיף זה -

"אסיר" - למעט עצור שטרם הוגש נגדו כתב אישום;

"ארגון טרור" - כהגדרתו בחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016;

"בית משפט מחוזי" - בית המשפט המחוזי שבאזור שיפוטו נמצא בית הסוהר שבו מוחזק האסיר;

"האזור" ו"שטחי המועצה הפלסטינית" - כהגדרתם בתוספת לחוק להארכת תוקפן של תקנות שעת חירום (יהודה והשומרון וחבלעזה - שיפוט בעבירות ועזרה משפטית), התשכ"ח-1967 (בסעיף זה - חוק להארכת תוקפן של תקנות שעת חירום);

"מניעת פגישה" - לרבות הפסקת פגישה;

"עבירה" - עבירה מסוג עוון או פשע;

"עבירת בית סוהר" - כמשמעותה בסימן ח' לפרק ב';

"עורך דין" - חבר לשכת עורכי הדין בישראל, ולענין אסיר שהוא תושב האזור או תושב שטחי המועצה הפלסטינית - גם חבר לשכת עורכי הדין הפלסטינית שהממונה על העזרה המשפטית כמשמעותה בתוספת לחוק להארכת תוקפן של תקנות שעת חירום או קצין המטה לעניני משפטים במינהל האזרחי לאזור, נתן לגביו אישור כי הוא חבר כאמור.

(ב) היה לנציב או למנהל בית סוהר חשד ממשי כי פגישת אסיר עם עורך דין מסוים תאפשר ביצוע עבירה המסכנת את ביטחונו של אדם, את ביטחון הציבור, את ביטחון המדינה או את ביטחון בית הסוהר, או עבירת בית הסוהר הפוגעת בגישה ממשית במשמעת בבית הסוהר העלולה להביא לשיבוש חמור בסדרי בית הסוהר וניחולו או כי פגישה כאמור תאפשר העברת מידע בין אסירים או בינם לבין גורמים מחוץ לבית הסוהר וקיים חשש כי העברת המידע כאמור קשורה לקידום פעילותו של ארגון טרור או שהיא נעשית בהכוונתו, רשאי הוא להורות על מניעת הפגישה לתקופה כאמור בסעיף קטן (ג); ורשאי הנציב או מנהל בית הסוהר להורות על מניעת פגישה של עורך הדין עם אסירים נוספים, אם יש לו חשד ממשי כי מתקיימת גם לגבי הפגישה עמם אחת מהעילות המנויות בסעיף קטן זה.

(ג) מנהל בית הסוהר רשאי להורות על מניעת פגישה לפי הוראות סעיף קטן (ב) לתקופה שלא תעלה על 72 שעות, ורשאי הנציב, בתום התקופה האמורה, להורות על המשך מניעת הפגישה לתקופה נוספת שלא תעלה על 24 שעות, מטעמים שירשמו; כמו כן רשאי הנציב, בהסכמת פרקליט מחוז או משנה לפרקליט המדינה, להורות כאמור לתקופה נוספת שלא תעלה על 10 ימים.

(ד) הוראת הנציב או מנהל בית הסוהר בדבר מניעת פגישה בין אסיר לעורך הדין, תינתן בשים לב, בין השאר, לתוכן המידע שעורר את החשד הממשי שעליו מתבססת העילה למניעת הפגישה כאמור בסעיף קטן (ב) ולרמת מהימנותו, וכן לרמת הסיכון הנשקפת מקיום הפגישה; הוראה כאמור תינתן לאחר שניתנה לאסיר ולעורך הדין הזדמנות לטעון את טענותיהם כמפורט להלן:

(1) לענין הוראת מנהל בית הסוהר - בכתב או בעל פה;

(2) לענין הוראת הנציב - בכתב, ואולם רשאי הנציב להורות כי הטענות כאמור יישמעו בעל פה.

(ה) (1) הוראת הנציב או מנהל בית הסוהר לפי סעיף זה, תינתן בכתב ותימסר לאסיר ולעורך הדין בלא דיחוי; להוראה יצורפו נימוקיה (בסעיף זה - הנימוקים), וכן המידע שעליו היא נסמכת.

(2) על אף האמור בפסקה (1), רשאי הנציב או מנהל בית הסוהר שלא למסור לאסיר ולעורך הדין את הנימוקים או את המידע שעליו נסמכת ההוראה, כולו או חלקו, אם סבר כי יש בכך כדי לגרום לאחד מאלה:

(א) פגיעה בשלומו של אדם או בביטחונו;

(ב) פגיעה בביטחון המדינה;

(ג) חשיפת מקורות מידע ושיטות עבודה של רשויות חקירה או מודיעין;

(ד) שיבוש הליכי חקירה של רשויות חקירה או מודיעין.

(3) החליט הנציב או מנהל בית הסוהר על איגילוי נימוק או פרט ממידע כאמור בפסקה (2), יעביר לאסיר ולעורך הדין תמצית של הנימוקים המידע, ככל שניתן לעשות כן בלי לפגוע בענין מהענינים המפורטים בפסקאות משנה (א) עד (ד).

(ו) על הוראת הנציב או מנהל בית הסוהר לפי סעיף זה רשאי האסיר להגיש עתירה, בין בעצמו ובין באמצעות בא כוחו, לבית המשפט המחוזי; הוראות סימן ח'1 לפרק ב' יחולו, בשינויים המחויבים.

(ז) בית המשפט המחוזי רשאי להורות על הארכת התקופות האמורות בסעיף קטן (ג) לתקופות נוספות שלא יעלו על שישה חודשים, כל אחת, אם הוגשה בקשה לכך על ידי בא כוח היועץ המשפטי לממשלה, והתקיימה עילה מהעילות המפורטות בסעיף קטן (ב), ובלבד שסך כל התקופות שבהן תימנע פגישה של האסיר עם עורך הדין לא יעלה על שנה; אושרה הארכה כאמור בסעיף קטן זה לתקופה של שישה חודשים, ידון בית המשפט המחוזי מחדש בעניין מניעת הפגישה, לא יאוחר משלושה חודשים אחרי אישור הארכה או בתוך תקופה קצרה יותר שקבע בית המשפט בהחלטתו; על החלטת בית המשפט המחוזי לפי סעיף קטן זה רשאים הצדדים לערער לפני בית המשפט העליון, שידון בענין בשופט אחד.

(ח) נמנעה פגישה של אסיר עם עורך הדין לפי סעיפים קטנים (ב), (ו) או (ז) לתקופה של שנה, רשאי שופט של בית המשפט העליון, אם הוגשה בקשה לכך, באישור היועץ המשפטי לממשלה, והתקיימה עילה מהעילות המפורטות בסעיף קטן (ב), להאריך את התקופה האמורה בתקופה נוספת כפי שיוורה, ורשאי הוא לחזור ולהורות כאמור, מעת לעת.

(ט) (1) ההליכים בבית המשפט לפי סעיף זה יתקיימו בנוכחות האסיר, זולת אם סבר בית המשפט כיניחול ההליכים כאמור יפגע בענין מהענינים המפורטים בפסקאות משנה (א) עד (ד) של סעיף קטן (ה) (2).

(2) ציווה בית המשפט כי ההליכים יתקיימו בהעדר האסיר, יורה על העברת תמצית של המידע שהוצג לפניו לאסיר, ככל שניתן לעשות כן בלי לפגוע בענין מהענינים כאמור בפסקה (1).

- (3) הוראות סעיף 35(א), (ט) ו-(י) לחוק המעצרים, יחולו, בשינויים המחויבים, בהליכים בבית משפט לפי סעיף זה.
(י) החלטת בית משפט, שניתנה לפי סעיף זה, תובא לידיעת האסיר ועורך הדין, בלא דיחוי.
(יא) הנציב ומנהל בית הסוהר רשאים לאצול את סמכויותיהם לפי סעיף זה לסגניהם בלבד.

הגבלת פגישת אסיר עם כמה עורכי דין

[תיקונים: התשע"ב (מס' 3), התשע"ו, התשפ"ג]

145. (א) בסעיף זה –

- "אסיר" – למעט עצור שטרם הוגש נגדו כתב אישום או נאשם העצור עד תום ההליכים המשפטיים לפי סעיף 21 לחוק המעצרים;
"ארגון טרור" – כהגדרתו בסעיף 45א;
"עורך דין" – כהגדרתו בסעיף 45א.

(ב) ראה הנציב כי קבוצת אסירים מסוימת הנמנים עם ארגון טרור או שהורשעו בעבירה המנויה בתוספת הראשונה א', או אסיר מסוים אף אם לא התקיימו בו תנאים כאמור, נפגשים עם כמה עורכי דין, באופן המעלה חשד ממשי כי הפגישות לא נועדו לקבלת שירות מקצועי בהתאם לסעיף 45א, והיה לו חשד ממשי כי פגישות אלה מנוצלות לשם פגיעה בביטחון המדינה, בשלום הציבור או במשמעת ובסדרי בית הסוהר, רשאי הוא להורות על הגבלת מספר עורכי הדין שקבוצת האסירים או האסיר רשאים לפגוש בתקופה שלא תעלה על שלושה חודשים (בסעיף זה – תקופת ההגבלה); החלטת הנציב תינתן לאחר שעיין בעמדת ראש חטיבת מודיעין בשירות בתי הסוהר, וכן, לפי העניין, בעמדת ראש חטיבת מודיעין במשטרת ישראל או ראש החטיבה בשירות הביטחון הכללי המופקד על הנושא.

(ג) אסיר שהוטלה עליו הגבלה כאמור בסעיף קטן (ב), רשאי להיפגש, בכל שלושים ימים במהלך תקופת ההגבלה, עם מספר עורכי הדין שקבע הנציב, ורשאי הוא, בכל שלושים ימים, להיפגש עם עורכי דין אחרים, ובלבד שמספרם בכל שלושים ימים לא יעלה על המספר שקבע הנציב.
(ד) הנציב רשאי, בהסכמת היועץ המשפטי לממשלה או מי שהוא הסמיך לכך, להאריך את תקופת ההגבלה בתקופה נוספת שלא תעלה על שלושה חודשים.

(ה) בית המשפט המחוזי רשאי להורות על הארכת תקופת ההגבלה לאחר שהוארכה לפי סעיף קטן (ד) לתקופות נוספות שלא יעלו על שישה חודשים כל אחת, אם הוגשה בקשה לכך על ידי בא כוח היועץ המשפטי לממשלה; על החלטת בית המשפט המחוזי לפי סעיף קטן זה רשאים הצדדים לערער לפני בית המשפט העליון, שידון בעניין בשופט אחד.

(ו) החלטת בית משפט שניתנה לפי סעיף זה, תובא לידיעת קבוצת האסירים או האסיר, בלא דיחוי.

(ז) על הוראת הנציב לפי סעיף קטן (ב) או (ד) רשאי אסיר, שההגבלה הוטלה עליו בשל היותו חלק מקבוצת אסירים, לפנות לנציב בבקשה לעיון חוזר אם התקיימו בעניינו נסיבות מיוחדות.

(ח) אסיר מסוים שהוטלה עליו הגבלה לפי סעיף קטן (ב) או אסיר שהנציב קיבל לגביו החלטה בעיון חוזר לפי סעיף קטן (ז), רשאי להגיש עתירה, בין בעצמו ובין באמצעות בא כוחו, לבית המשפט המחוזי; הוראות סימן ח'1 לפרק ב' והוראות סעיף 45א(ט) יחולו, בשינויים המחויבים.
(ט) השר רשאי, לאחר התייעצות עם שר המשפטים ובאישור הוועדה לביטחון לאומי של הכנסת, לשנות בצו את התוספת הראשונה א'.

שמירת דינים

[תיקונים: התשס"ה (מס' 6), התשע"ב (מס' 3)]

145ב. אין בהוראות סעיפים 45א ו-45א5 כדי לגרוע מהוראות דין אחר בענין פגישה של אסיר עם עורך דין.

(תיקון התשל"ג)

46. (בוטל).

אסיר שפוט

47. (א) אסיר שפוט מותר להרשות לו כתיבת מכתב ראשון עם התקבלו לבית הסוהר.

(ב) אחרי תום שלושת החדשים הראשונים של מאסרו, ולאחר מכן – כל חדשיים, מותר להרשות ביקורי ידידים לעיני סוהר ובטווח שמיעתו וכתבת מכתב וקבלתו.

שליחת מכתבים

(תיקון התשנ"ח)

47א. (א) אסיר זכאי לשלוח, באמצעות הנהלת בית הסוהר ובהתאם להוראות חוק זה, מכתבים, ולשם כך יינתן לו נייר כתיבה בכמות שתיקבע בפקודות השירות.

(ב) אסיר אינו רשאי לשלוח מכתב באמצעות מבקר או בכל דרך אחרת שלא באמצעות הנהלת בית הסוהר ואולם רשאי הוא למסור לעורך דינו, בעת פגישתו עמו, מכתב הנוגע לנושא ייצוגי; כן רשאי הוא למסור לקצין מבחן, בעת פגישתו עמו, מסמכים הדרושים לקצין המבחן לשם ביצוע תפקידו.

(ג) דמי משלוח המכתבים יהיו על חשבון האסיר, זולת אם ראה מנהל בית הסוהר שיש לפטור את האסיר מתשלום זה, מחמת מצבו הכלכלי.

(ד) (1) מנהל בית סוהר או מי שהוסמך על ידו (להלן – הבודק) רשאי מהטעמים המנויים בסעיף 47ג(א) ועל אף האמור בכל דין לפתוח ולבדוק כל מכתב שנשלח על ידי אסיר;

(2) לענין הסמכה לפי פסקה (1) של בודק שהוא סוהר – לא יוסמך סוהר שדרגתו פחותה מדרגת רב כלאי, אלא אם כן הוא כלאי הנושא

תקן של רב כלאי.

(ה) מכתב כאמור, שנפתח על ידי הבודק, יסומן בראשי התיבות של שמו של הבודק.

קבלת דבר דואר או מכתב

(תיקון התשנ"ח)

47ב. (א) בסעיף זה ובסעיפים 47ג ו-47ד, "דבר דואר" – מכתב, גלויה, דבר דפוס או כל מסמך אחר הממוען לאסיר והנשלח אליו באמצעות שירותי הדואר.

(ב) אסיר זכאי לקבל מכתב או דבר דואר, בהתאם להוראות חוק זה.

(ג) דבר דואר או מכתב יימסרו לאסיר אך ורק באמצעות הנהלת בית הסוהר.

(ד) הבודק רשאי, מהטעמים המנויים בסעיף 47ג(א) ועל אף האמור בכל דין, לפתוח ולבדוק כל דבר דואר או מכתב, לאחר קבלתו בבית הסוהר ובטרם מסירתו לאסיר.

(ה) דבר דואר או מכתב שנפתח על ידי הבודק יסומן בראשי התיבות של שמו של הבודק.

סמכות בודק למניעת מסירה או קבלה של דבר דואר

(תיקון התשנ"ח)

47ג. (א) מהטעמים המנויים להלן ועל אף האמור בכל דין, בודק רשאי שלא להעביר או שלא למסור מכתב או דבר דואר אך חלקים מהם, שנשלחו על ידי אסיר או אל אסיר, אם מצא כי מסירתם או העברתם עלולים לפגוע באחד מאלה:

(1) בטחון המדינה;

(2) בטחון הציבור;

(3) בטחון או משמעת בבית הסוהר;

(4) הליכי חקירה או משפט.

(ב) החליט הבודק למנוע העברת דבר הדואר או המכתב ליעדו, ינמק את החלטתו בכתב ויורה על גניית דבר הדואר או המכתב במקום מיוחד שיועד לכך.

(ג) מניעת העברת דבר דואר או מכתב, או חלקים מהם, ליעדם, תובא לידיעת האסיר, אלא אם כן אישר הנציב שלא לעשות כן מהטעמים המנויים בסעיף קטן (א).

(ד) הוראות סעיף זה לא יחולו על כתבי בי-דין המיועדים לבית המשפט וכן על מסמכים המוחלפים בין עורך דין ללקוחו האסיר הנוגעים לנושא ייצוגו והנמסרים לאסיר או על ידי אסיר בעת פגישת עורך הדין עם האסיר.

התכתבות עם חבר הכנסת

[תיקונים: התשנ"ח, התשס"א (מס' 4), התשע"ה (מס' 2)]

47ד. (א) על אף הוראות סעיפים 47א(ד), 47ב(ד) ו-47ג(א) ועל אף האמור בכל דין -

(1) (א) מכתב שנשלח מאסיר אל חבר הכנסת, לא ייפתח, אלא אם כן יש לבודק יסוד סביר לחשש שמסירתו או העברתו לחבר הכנסת עלולים לפגוע באחד העניינים המנויים בסעיף 47ג(א)(1) עד (4) (להלן - לפגוע בבטחון או בהליכי חקירה או משפט);

(ב) היה לבודק חשש כאמור, יפתח הבודק את המכתב רק בנוכחות שלושה מחברי ועדת המשנה לשירותי המודיעין והבטחון של ועדת החוץ והבטחון של הכנסת, שאותם ימנה יושב-ראש ועדת המשנה (להלן - הוועדה); לאחר פתיחת המכתב וקריאתו, יצביע הבודק לפני הוועדה על חלקי המכתב שיש בהם, לדעתו, כדי לפגוע בבטחון או בהליכי חקירה או משפט אם יש חלקים כאלה;

(ג) מצאה הוועדה, לאחר ששמעה את הסברי הבודק, כי מסירתו או העברתו של המכתב עלולים לפגוע בבטחון או בהליכי חקירה או משפט, תקבע הוועדה, בהחלטה מנומקת, אם למנוע את מסירתו של המכתב, כולו או חלקו;

(ד) הודעה על החלטת הוועדה תימסר על ידי יושב ראש הכנסת לחבר הכנסת, אלא אם כן החליטה הוועדה, בהחלטה מנומקת, שלא לעשות כן, מטעמים של פגיעה בבטחון או בהליכי חקירה או משפט;

(ה) לא נמסר מכתב לחבר הכנסת לפי פסקת משנה (ג), יורה הבודק על גניית המכתב כאמור בסעיף 47ג(ב);

(2) דבר דואר שנשלח מחבר הכנסת לאסיר לא ייפתח, אלא אם כן יש לבודק יסוד סביר לחשש שמסירתו או העברתו עלולים לפגוע בבטחון המדינה; הוראות פסקה (1)(ב) עד (ה) יחולו על דבר דואר שנפתח לפי הוראות פסקה זו.

(ב) הוראות סעיף קטן (א) יחולו גם על מכתב שנשלח מאסיר אל שר או סגן שר ועל דבר דואר שנשלח משר או מסגן שר לאסיר.

אסיר חולה

48. חלה אסיר במחלה רצינית וביקש שיבקר אצלו קרוב או יחיד, רשאי מנהל בית הסוהר, על פי המלצת הרופא, להורות בכתב שירשו את כניסתו של אותו קרוב או יחיד אם היה סבור שמן הראוי לעשות כן.

אנשי דת

49. רבנים וכוהני דתות אחרות יורשו במועדים מתאימים וסבירים לבקר אסירים הרוצים בשירותם ולקיים תפילות בזמנים ובמקומות שיאשר מנהל בית הסוהר.

פיקוח על מבקרים

(תיקון התשנ"ו)

50. הממונה על בית-סוהר ירשום בספר שנועד לכך את שמו ומענו של כל מי שבא לבקר אסיר.

איסור תקשורת

51. לא יתקשר אדם עם אסיר אלא לפי הכללים וההוראות המסדירים אותה תקשורת.

עונשין

52. (א) בלי לפגוע בחילוט שלפי סעיף 44, העובר על הוראה מהוראות סעיפים 38, 41 עד 43 או 51, דינו - מאסר ששה חדשים.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) -

(1) העושה אחד מאלה, במישרין או בעקיפין, דינו - מאסר חמש שנים:

(א) מכניס, מעביר או זורק חפץ אסור מסוכן אל תוך בית סוהר;

(ב) מניח חפץ אסור מסוכן בתוך בית סוהר;

(ג) מעביר חפץ אסור מסוכן לאסיר או מאסיר לאדם אחר;

(ד) אסיר המחזיק בחפץ אסור מסוכן;

(2) העושה אחד מאלה, במישרין או בעקיפין, דינו - מאסר שלוש שנים:

(א) מכניס, מעביר או זורק ציוד קצה רט"ן אל תוך בית סוהר;

(ב) מניח ציוד קצה רט"ן בתוך בית סוהר;

(ג) מעביר ציוד קצה רט"ן לאסיר או מאסיר לאדם אחר;

(ד) מאפשר את השימוש בציוד קצה רט"ן בתוך בית סוהר, לרבות על ידי מימון;

(ה) אסיר המחזיק בציוד קצה רט"ן;

(3) העושה פעולה כאמור בפסקאות (1) או (2), במטרה להביא לסיכון חיי אדם, לגרום חבלה חמורה לאדם, לפגוע בביטחון המדינה או לסייע לארגון טרור, דינו - מאסר עשר שנים; לעניין זה, "במטרה" - לרבות תוך ראייה מראש את אחת או יותר מהאפשרויות המפורטות בפסקה זו כאפשרות קרובה לוודאי.

(ג) בסעיף זה -

"חפץ אסור מסוכן" - חפץ אסור שבשל טיבו או מהותו הכנסתו לבית הסוהר, העברתו לאסיר או העברתו מאסיר לאדם אחר, עלולה לסכן חיי אדם או לפגוע בבריאותו, להביא לגרימת חבלה חמורה לאדם, לפגוע בביטחון המדינה או לסייע לבריחה מבית הסוהר, וכן חפץ שביכולתו לייצר חפץ כאמור;

"ציוד קצה רט"ן" - ציוד בזק כמשמעותו לפי חוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982, נישא או מיטלטל, המתחבר או המיועד להתחבר אל מערכת של מיתקני אלחוט שבאמצעותה ניתנים שירותי רדיו טלפון נייד לציבור, לרבות כל חלק של ציוד כאמור, כגון כרטיס sim, כרטיס זיכרון, אנטנה, סוללה ומטען.

סימן ז': אסירים שנידונו למיתה

החזקה

53. אסיר שנידון למיתה ייכלא במקום בטוח שבבית הסוהר, בנפרד, אם אפשר, מכל אסיר אחר, ויהיה נתון לתשומת עין מתמדת יומם ולילה.

גישה

54. לא תהיה לאיש - חוץ מהסוהרים, הרופא, מבקר רשמי, רב או כהן דתו של האסיר - גישה לאסיר שנידון למיתה, אלא ברשות שבכתב מאת מנהל בית הסוהר.

הנוכחים בביצוע גזר-הדין

55. בשעת ביצוע גזר הדין יהיו נוכחים -

(1) מנהל בית הסוהר;

(2) הרופא;

(3) פקיד מינהל המחוז;

(4) שני שוטרים או פקידי בית המשפט שהיו נוכחים בבית המשפט בזמן שהאסיר נידון למיתה והם יכולים לזהותו כמי שנידון;

(5) רב או כהן דתו של האסיר, אם ביקש זאת האסיר.

סימן ח': משמעת

עבירות בתי סוהר

56. אסיר שעשה אחד מאלה עבר עבירת בית סוהר:

(1) התקוטט עם אסיר אחר;

(2) התלונן תלונות ללא יסוד;

(3) האשים סוהרים האשמות כוזבות בתשובה לשאלה שנשאל בעניינים הנוגעים לבית הסוהר או למשמעת בו;

(4) השיב תשובה לא נכונה על שאלה ששאל אותו סוהר בעניינים הכלולים בסעיף 6;

(5) קיים תקשורת בכתב, בעל פה או בדרך אחרת עם אדם מבחוץ או עם אסיר תוך הפרת תקנות בית הסוהר;

(6) עשה מעשה המכוון לעורר בלב אסירים או סוהרים בהלה ללא צורך;

(7) נמנע או סירב לצעוד כנדרש בשעת צעדה בבית הסוהר או בהליכה לעבודה או בדרך ממנה;

(8) סירב לאכול לחם חוקי;

(9) אכל או לקח לעצמו מזון שלא נועד לו, או לקח מהמנות שנועדו לאסירים אחרים או הוסיף עליהן;

(10) הוציא בלי רשותו של סוהר מזון מהמטבח או מהמקום שבו מגישים ארוחות, או הפר הוראה לענין מתן מזון ומשקה וחלוקתם;

(11) השחית מזון במזיד, או השליכו ללא הוראה;

(12) הכניס לתוך מזון או משקה דבר העלול לקלקל טעמו או טיבו;

(13) נמנע או סירב ללבוש את הבגדים שניתנו לו, או החליף חלק מהם בבגדי אסירים אחרים, או איבד, השליך, קילקל או שינה חלק מהם;

(14) הסיר, השחית או שינה מספר, סימן או תג הצמודים לשם היכר לבגד או לגוף או שלובשים אותם על הבגד או הגוף לשם כך;

(15) נמנע או סירב לשמור על נקיון גופו או הפר הוראה המסדירה עניני תספורת או גילוח;

(16) נמנע או סירב לשמור על נקיונם של בגדים, שמיוכות או כלי מיטה, או הפר הוראה בדבר סידורם או מקומם;

(17) התעסק במנעולים, במנורות או בנורות של בית הסוהר או ברכוש אחר שאינו מעניינו;

(18) גנב מבגדי בית הסוהר או מן הציוד של אסיר אחר;

(19) גרם למטרד בכל חלק של בית הסוהר;

(20) השחית או קילקל קיר, רהיט או רכוש אחר של בית הסוהר;

(21) ליכלך רצפה, קיר או חלק אחר של בנין בית הסוהר או כל חפץ בבית הסוהר, או ירק עליהם;

(22) זיהם במזיד באר, בית כסא או מקום כביסה או רחצה;

(23) נמנע או סירב לטפל כראוי במכשירים, בבגדים או בחפצים אחרים שהם רכוש המדינה, או השחיתם, השמידם או שלח יד בהם;

(24) במזיד גרם לעצמו מחלה, חבלה או אי-כושר;

- (25) גרם לאלמוות או לכל מרי שהוא, או נמנע מלעזור בדיכויים;
- (26) השתתף בהתקפה על סוהר או על אסיר;
- (27) נמנע או סירב לעזור לסוהר במקרה של נסיון בריחה או במקרה של התקפה על סוהר או על אסיר;
- (28) הפר אחד הכללים או הוראה חוקית של סוהר, או נמנע או סירב לבצע תפקידים בדרך שנקבעה;
- (29) התנהג בחוסר נימוס כלפי סוהר, עובד בית סוהר, מבקר או כל אדם המועסק בענין של בית הסוהר;
- (30) סירב לעבוד, או התעצל, זלזל או התרשל בעבודתו;
- (31) עזב בלי רשות את תאו או מקום אחר שנועד לו או את מקום עבודתו;
- (32) החזיק בחפץ שאינו רשאי להחזיקו;
- (33) תקף, או השתמש בכוח שימוש שיש בו עבירה;
- (34) השמיע רעש ללא צורך או קילל או חירף;
- (35) התנהג באופן פרוע, גס או בלתי מוסרי;
- (36) השתמש בלשון גסה, מעליבה או מאיימת;
- (37) התחלה;
- (38) במזיד האשים סוהר או אסיר האשמת שוא;
- (39) נמלט, קשר קשר להימלט או עזר לאחר להימלט;
- (40) נסיון או סיוע לבצע אחת העבירות האמורות בסעיף זה;
- (41) כל מעשה, התנהגות, אי-סדר או הזנחה הפוגעים בסדר הטוב או במשמעת, אף אם לא פורטו בפיסקאות הקודמות.

שיפוט בעבירות בית סוהר

[תיקונים: התשל"ד, התשמ"ח (מס' 2)]

57. כל אחד מאלה יהיה מוסמך לדון ולהחליט באישום אסיר על עבירות בית סוהר (להלן בסימן זה - קצין שיפוט):

- (1) הנציב;
- (2) מנהל בית סוהר שהנציב הסמיכו לכך;
- (3) סוהר מדרגת כלאי ומעלה שהנציב הסמיכו לכך;
- (4) (בוטלה).

עונשין בעבירות בית סוהר

(תיקונים: התשמ"ט, התשפ"ג)

58. (א) קצין שיפוט שהרשיע אסיר בעבירת בית סוהר יהיה רשאי להטיל עליו עונשים אלה, כולם או מקצתם:

- (1) אתראה;
 - (2) אזהרה חמורה;
 - (3) קנס בסכום שלא יעלה על הסכום שיקבע השר בצו, בהסכמת שר המשפטים ובאישור הוועדה לביטחון לאומי של הכנסת;
 - (4) בידוד לתקופה שלא תעלה על ארבעה עשר ימים, ובלבד שתקופת בידוד לא תהא רצופה יותר משבעה ימים והפסקה של שבעה ימים תהיה בינה לבין המשכה;
 - (5) הפחתת ימי שחרור לתקופה שלא תעלה על עשרים ואחד ימים; לענין זה, "שחרור" - כמשמעותו בסעיף 49 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, לרבות רשיון חופש כמשמעותו בסעיף 28.
- (ב) קצין שיפוט שהטיל על אסיר עונש בידוד או עונש הפחתת ימי שחרור יהיה רשאי לצוות בפסק כי העונש, כולו או מקצתו, יהיה על תנאי, ויהיה תלוי ועומד לתקופה שנקבעה בפסק, ובלבד שלא תעלה על שנה מיום הפסק; אסיר שנידון לעונש על תנאי כאמור, לא ישא את עונשו אלא אם כן עבר, תוך התקופה שנקבעה בפסק, עבירה זהה או דומה לעבירה שעליה נשפט או כל עבירת בית סוהר אחרת - אם קבע זאת קצין השיפוט בפסק שבו הוטל עליו העונש על תנאי, והורשע בשל כך.
- (ג) על אף האמור בסעיף קטן (א) -
- (1) עונש הפחתת ימי שחרור יהיה מוסמך להטיל רק מנהל בית הסוהר, באישור הנציב;
 - (2) עונש בידוד לתקופה שמעל לשבעה ימים ועונש קנס מעל מחצית הסכום שנקבע בצו כאמור בסעיף קטן (א)3, יהיה מוסמך להטיל רק מנהל בית הסוהר או סגנו.
 - (ד) הוטל על אסיר עונש קנס, בידוד או הפחתת ימי שחרור, רשאי הנציב או סוהר בכיר שהנציב הסמיכו לכך, אם ראה טעם מיוחד המצדיק לעשות כן, לבטל את העונש או להקל בו על ידי הפחתתו או החלפתו בעונש קל ממנו.

חיוב בפיצויים

(תיקונים: התשמ"ט, התשפ"ג)

59. (א) קצין שיפוט שהרשיע אסיר בעבירת בית סוהר, יוכל לחייבו, בנוסף לכל עונש, בתשלום פיצויים לשירות על נזק שנגרם עקב העבירה, ובלבד שלא יחייבו בתשלום פיצויים בסכום העולה על הסכום שיקבע השר בצו, בהסכמת שר המשפטים ובאישור הוועדה לביטחון לאומי של הכנסת.

(ב) חוייב אסיר בתשלום פיצויים כאמור בסעיף קטן (א), רשאי הנציב או סוהר בכיר שהנציב הסמיכו לכך, אם ראה טעם מיוחד המצדיק לעשות כן, לבטל את החיוב או להפחיתו.

גביית קנס ופיצויים

(תיקון התשמ"ט)

59א. ניתן לגבות קנס כאמור בסעיף 58 ופיצויים כאמור בסעיף 59 על ידי ניכוי משכר העבודה המשתלם או שישתלם לאסיר או מכספים אחרים המצויים או שיהיו מצויים בפקדונו, בבת אחת או בשיעורים חדשיים כפי שיוורה קצין השיפוט, ובלבד שהסכום הנותר לזכותו של האסיר לאחר הניכוי לא יפחת, בכל חודש, מהסכום שיקבע הנציב מעת לעת כסכום המיועד לצרכיו של האסיר בבית הסוהר.

59. ב. קנסות שנגבו כאמור בסעיף 59א יושלמו לקרן שתיקרא "הקרן לרווחת אסירים" וישמשו לרווחת האסירים כפי שיקבע השר בתקנות.

זכות אסיר להתגונן בדין

60. לא יוטל עונש על אסיר אלא לאחר חקירה מתאימה ולאחר שניתנה לו הזדמנות לשמוע את האישום והראיות נגדו ולהתגונן.

שיפוט בתי המשפט

61. אסיר שעבר עבירת בית סוהר יכול שיואשם לפני בית משפט, ורשאי בית המשפט להטיל עליו עונש מאסר ששה חדשים, שיתחיל בתום כל מאסר קודם.

אינן פטור מהליכים רגילים

62. שום דבר האמור בפקודה זו אינו בא לפטור אסיר מהיות מואשם לפני בית משפט בדרך הרגילה על כל עבירה שעבר, ובלבד שלא ייענש פעמיים על עבירה אחת.

[תיקון התש"ם (מס' 2)]

סימן ח' 1: עתירות אסירים

עתירה

[תיקונים: התש"ם (מס' 2), התשס"א (מס' 3)]

62א. (א) אסיר רשאי להגיש לבית המשפט המחוזי שבאזור שיפוטו נמצא בית הסוהר שבו הוא מוחזק (להלן בסימן זה - בית המשפט) עתירה נגד רשויות המדינה ואנשים הממלאים תפקידים על-פי דין בכל ענין הנוגע למאסרו או למעצרו (להלן בסימן זה - עתירה).

(ב) בית המשפט ידון בשופט אחד שיקבע נשיא בית המשפט לענין זה.

(ג) על אף הוראות סעיף זה וסעיף 62ב, על עתירה נגד ועדת שחרורים וועדת שחרורים מיוחדת לפי הוראות חוק שחרור על-תנאי ממאסר, התשס"א-2001, יחולו הוראות החוק האמור

דין בעתירה בדרך של היוועדות חזותית - הוראת שעה

[תיקונים: התשפ"ב (מס' 4), התשפ"ד (מס' 2), התשפ"ו (מס' 4)]

62א1. (א) התקיים דיון בעתירה שלא באולם דיונים הסמוך למקום המעצר או לבית הסוהר שבו מוחזק האסיר, וביקש האסיר להשתתף בדיון או הורה בית המשפט על השתתפותו בדיון, רשאי בית המשפט להורות על קיום הדיון, לבקשת האסיר, בהשתתפותו בדרך של היוועדות חזותית כהגדרתה בסעיף 133א(א) לחוק סדר הדין הפלילי, ובלבד שהאסיר הוא בגיר, מיוצג על ידי סניגור והגיש את בקשתו באמצעותו, ויחולו לענין זה ההוראות לפי סעיפים 133א(ג) עד (ו), 133ג ו-133ד לחוק סדר הדין הפלילי בשינויים המחויבים.

(ב) הוראות סעיף זה יעמדו בתוקפן בתקופת הוראת השעה כמשמעותה בסעיף 133א(א) לחוק סדר הדין הפלילי ולא יחולו בתקופת תוקפה של הכרזה על הגבלה חלקית או הכרזה על הגבלה מלאה כאמור בסעיף 133ג(ג) לחוק האמור או בתקופת תוקפה של הכרזה על הגבלה מלאה או הכרזה על הגבלה ביטחונית על מי שחלה עליו ההכרזה, לפי חוק קיום דיונים בהיוועדות חזותית בעת הכרזה על הגבלה (עצורים, אסירים וכלואים) (הוראת שעה), התשפ"ו-2026.

סמכות

[תיקון התש"ם (מס' 2)]

62ב. בית המשפט מוסמך ליתן בקשר לעתירה צווים לרשויות המדינה ולאנשים הממלאים תפקידים על-פי דין לעשות מעשה או להימנע מעשות מעשה במילוי תפקידיהם כדין.

ערעור

[תיקונים: התש"ם (מס' 2), התשס"ח (מס' 4)]

62ג. החלטת בית המשפט בעתירה ניתנת לערעור לפני בית המשפט העליון אם נתקבלה רשות לכך מבית המשפט בגוף ההחלטה או מאת שופט בית המשפט העליון.

שמירת סמכות

[תיקון התש"ם (מס' 2)]

62ד. אין האמור בסימן זה גורע מסמכותו של בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק, לפי סעיף 7(ב) לחוק בתי המשפט, התשי"ז-1957.

סימן ט': שחרור

אחריות המנהל

63. מנהל בית הסוהר יהיה אחראי שכל אסיר שבבית הסוהר ישוחרר כשורה מיד לאחרי היותו זכאי לשחרור.

הקדמת השחרור בשל ימי מנוחה

(תיקון התשמ"ד)

64. (א) אסירה זכאית לשחרור ביום מימי המנוחה הקבועים במדינת ישראל, כמשמעותם בסעיף 18א(א) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, התש"ח-1948, או ביום שבתון על פי חוק, ישוחרר ביום שלפניו, ואם גם הוא יום מנוחה או שבתון כאמור - ביום שלפניו.

(ב) אסיר שאינו יהודי, הזכאי לשחרור ביום מנוחה או שבתון כאמור בסעיף קטן (א) או ביום שבתו או יום חגו שנקבע על פי סעיף 18א(א) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, התש"ח-1948, ישוחרר ביום שלפניו, ואם גם הוא יום מהימים האמורים - ביום שלפניו.

זמן השחרור

(תיקון התשמ"ד)

64א. אסיר ישוחרר לא יאוחר מצהרי היום שבו הוא זכאי לשחרור.

בדיקה רפואית לפני שחרור
65. כל אסיר ייבדק על ידי הרופא לפני שחרורו.

שחרור אסיר חולה
66. אסיר הסובל ממחלה חריפה או מסוכנת לא ישוחרר אלא לפי בקשתו.

ביגוד
67. אסיר שבגדיו הושמדו לפי סעיף 8, רשאי מנהל בית הסוהר לתת לו, בעת שחרורו, בגדים לפי מעמדו.

שחרור אסיר נצרך
68. השתחרר אסיר ואין לו ידידים או אמצעי מחיה, רשאי מנהל בית הסוהר ליתן לו מענק בסכום שיקבע הנציב וידאג להסעתו חנם ברכבת, עד לתחנת הרכבת הקרובה ביותר למקום מגוריו הרגיל של האסיר במדינה, ובמקרים מיוחדים ולפי שיקול דעתו – באוטובוס עד לתחנת האוטובוס הקרובה ביותר כאמור.

(תיקון התשנ"ג)

סימן ט'1: שחרור מינהלי

הגדרות

[תיקונים: התשנ"ג, התשע"ב, התשע"ט, התשפ"ג (מס' 2)]

68א. בסימן זה –

"אסיר" –

(1) אסיר שפוט לתקופת מאסר שאינה עולה על ארבע שנים;

(2) אסיר שפוט לתקופת מאסר העולה על ארבע שנים שניתנה לגביו החלטה על שחרור על-תנאי ממאסר;

"החלטה על שחרור על-תנאי ממאסר" – החלטה על שחרור על-תנאי מנשיאת יתרת תקופת המאסר, שהתקבלה לפי סעיפים 2 עד 5 לחוק שחרור על-תנאי ממאסר, התשס"א-2001, או החלטה של הוועדה לעיון בעונש להמתיק עונש או להחליפו בעונש מאסר על-תנאי, לפי סעיף 510(א) או (ב) לחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955;

"יתרת מאסר" – תקופת המאסר שנותרה לאסיר לשאת עד לשחרורו בתום תקופת מאסרו המלאה או עד למועד שנקבע לשחרורו המוקדם לפי החלטה על שחרור על-תנאי ממאסר או לפי כל דין, והכל לפי התקופה הקצרה מביניהן;

"קבוצת אסירים" – קבוצת אסירים המאופיינת באורך המאסר שהוטל על מי שנכלל בה, כמפורט בתוספת הראשונה;

"שחרור מינהלי" – שחרור אסירים טרם זמן לפי סעיף 68;

"תפוסת אסירים" – מספר האסירים המוחזקים בכלל בתי הסוהר לרבות אסירים המאושפזים בבתי חולים לפי סעיפים 15(א) ו-16, או השוהים בחופשה לפי סעיף 36 וכן עצורים המוחזקים בכלל בתי הסוהר; לענין הגדרה זו, "אסיר" – כהגדרתו בסעיף 1;

"תקן כליאה" – סך כל מקומות הכליאה בכלל בתי הסוהר.

קביעת תקן הכליאה

[תיקונים: התשנ"ג, התשס"ח (מס' 3), התשפ"ג]

68ב.¹⁰ השר רשאי לקבוע בצו, מעת לעת באישור הוועדה לביטחון לאומי של הכנסת, את תקן הכליאה, לתקופה שלא תעלה על שנה.

שחרור מינהלי

[תיקונים: התשנ"ג, התשנ"ט, התשע"ט, התשפ"ב (מס' 3)]

68ג.¹¹ עלתה תפוסת האסירים על תקן הכליאה, יורה הנציב שישוחררו טרם זמנם האסירים שיתרת מאסרם ביום מתן ההוראה (להלן – היום הקובע), אינה עולה על יתרת המאסר המרבית שנקבעה בתוספת הראשונה לקבוצת האסירים שעמה נמנים אותם האסירים ואולם לא ישוחרר לפי סעיף זה אלא אסיר שבמועד האמור נשא לפחות מחצית מתקופת מאסרו.

1.68. (סעיף זה הוסף כהוראת שעה – ראו בסוף מסמך זה).

אי-תחולת שחרור מינהלי על אסירים שהורשעו בעבירות ביטחון

[תיקונים: התשפ"ה (מס' 2), התשפ"ו (מס' 3)]

2.68. (א) על אף האמור בסעיף 68, לא ישוחרר טרם זמנו אסיר שמתקיים לגביו תנאי מהתנאים כמפורט להלן:

(1) הוא הורשע בעבירת טרור כהגדרתה בחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016 (בסעיף זה – חוק המאבק בטרור);

(2) הוא הורשע בעבירה לפי פקודת מניעת טרור, התש"ח-1948, לפי חוק איסור מימון טרור, התשס"ה-2005, או לפי תקנה 84 או 85 לתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945, כנוסחם ערב ביטולם בחוק המאבק בטרור, או בעבירת ביטחון כהגדרתה בחוק סדר הדין הפלילי (עצור החשוד בעבירת ביטחון) (הוראת שעה), התשס"ו-2006, כנוסחו ערב ביטולו בחוק המאבק בטרור;

(3) הוא הורשע בידי בית משפט צבאי כהגדרתו בתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945, בעבירה לפי חלק ג' לתקנות האמורות;

(4) הוא הורשע בידי בית משפט צבאי בעבירה נגד ביטחון המדינה שנקבעה בצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009, בצו אחר שהוציא המפקד הצבאי באזור או בתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945, כתוקפן באזור; בפסקה זו, "בית משפט צבאי" ו"האזור" – כהגדרתם בתקנות שעת חירום (יהודה והשומרון) – שיפוט בעבירות ועזרה משפטית), התשכ"ז-1967, כפי שהוארך תוקפן ותוקן נוסחן בחוק, מזמן לזמן;

(5) הוא הורשע בעבירה לפי סימנים ב' או ד' לפרק ז' לחוק העונשין.

¹⁰. עד יום 31.12.26 יהיה תקן הכליאה בכלל בתי הסוהר 16,300 מקומות כליאה (ק"ת 12277, התשפ"ו, עמ' 1384)..

¹¹. ראו נוסח סעיף 68 והוספת סעיף 1.68 שיחולו מיום 20.3.22 עד יום 31.12.26 – בסוף מסמך זה.

(ב) הורשע אסיר בעבירה המנויה בסעיף זה ובעבירה נוספת - יחולו הוראות סעיף זה.

דין קדימה בשחרור

(תיקון התשנ"ג)

68.א) עלה ביום הקובע מספר האסירים שניתן לשחררם שחרור מינהלי על מספר האסירים שיש לשחרר בשל עודף תפוסת אסירים על תקן הכליאה, ייעשה השחרור המינהלי בכל קבוצות האסירים, ובכל קבוצה יחל השחרור באסיר שיתרת מאסרו היא הקצרה ביותר.

(ב) הגיעה תפוסת האסירים כדי תקן הכליאה - לא ישוחרר עוד כל אסיר שחרור מינהלי.

(ג) היו ביום הקובע אסירים הנמנים עם אותה קבוצה שיתרת מאסרם זהה, ויש לשחרר שחרור מינהלי רק חלק מהם - ישוחררו כולם, על אף האמור בסעיף קטן (ב), אף אם תקטן בכך תפוסת האסירים מתקן הכליאה.

דין שחרור מינהלי כדין שחרור על-תנאי

(תיקון התשס"א (מס' 3))

68.ה) שחרור מינהלי, יראוהו כשחרור על-תנאי כמשמעותו בחוק שחרור על-תנאי ממאסר, התשס"א-2001, והוראות החוק האמור יחולו על שחרור מינהלי, בשינויים המחויבים.

אסיר לצורך יידוע נפגע עבירת מין או אלימות שביקש זאת

(תיקון התשפ"ג (מס' 2))

68.1) (א) על אף האמור בסעיף 64א, רשאי הנציב לקבוע כי שחרור אסיר לפי סימן זה יתבצע ביום שלאחר היום הקובע, אם סבר שהדבר דרוש לצורך יידוע נפגע עבירת מין או אלימות שביקש זאת בדבר מועד שחרורו של האסיר ממאסר, לפי הוראות סעיף 10 לחוק זכויות נפגעי עבירה, התשס"א-2001.

(ב) הוראות לעניין אופן ביצוע האמור בסעיף זה ייקבעו בפקודות השירות.

דיווח לכנסת

(תיקונים: התשע"ב, התשפ"ג)

168.12) השר ימסור לוועדת לביטחון לאומי של הכנסת, בתחילת כל שנה, דיווח על המפורט להלן בשנה שקדמה למועד הדיווח:

(1) מספר האסירים כאמור בפסקה (1) להגדרה "אסיר" שבסעיף 68א, ששוחררו בשחרור מינהלי;

(2) מספר האסירים השפוטים לתקופת מאסר העולה על ארבע שנים, ובכלל זה מספר האסירים כאמור בפסקה (2) להגדרה "אסיר" שבסעיף 68א, ששוחררו בשחרור מינהלי.

פרק ג': בתי סוהר

סימן א': הקמת בתי סוהר

הקמת בתי סוהר

69. השר רשאי להכריז בהודעה, כי בנין פלוני או מחנה פלוני או מקום אחר הוא בית סוהר לפי פקודה זו, ורשאי הוא באותה דרך להכריז שביט סוהר פלוני יחדל להיות בית סוהר לענין פקודה זו.

בתי סוהר ארעיים

70. רשאי הנציב, באישור השר, להורות על מתן מחסה ומשמורת בטוחה בבית סוהר ארעי לאסירים שלדעתו אין לשכן אותם שיוון נוח בבית סוהר קיים או שמחמת מחלה מידבקת או סיבה אחרת רצוי להורות כאמור; דין בית סוהר ארעי כדין בית סוהר לפי פקודה זו.

סימן ב': מבקרים רשמיים

מינוי מבקרים רשמיים

(תיקון התשל"ד)

71. (א) שר המשטרה ימנה מבקרים רשמיים לבתי סוהר.

(ב) מינוי כאמור יכול שיהיה לבית סוהר מסויים או לחלק ממנו או לסוגי בתי סוהר ויכול שיהיה כללי.

מבקרים רשמיים מכוח כהונתם

(תיקונים: התשל"ד, התשע"ב (מס' 4), התשפ"ג)

72. ליושב ראש הוועדה לביטחון לאומי של הכנסת, ליושב ראש ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, לשופט של בית המשפט העליון וליועץ המשפטי לממשלה יהיו סמכויות של מבקר רשמי לגבי כל בית סוהר בישראל; לשופט של בית משפט מחוזי ולשופט של בית משפט שלום יהיו סמכויות של מבקר רשמי לגבי כל בית סוהר שבאזור שיפוטו; מבקר רשמי לפי סעיף זה יישא תעודה מתאימה.

סמכויות מבקר רשמי

(תיקונים: התשל"ד, התשע"ב (מס' 4))

72.א) (א) מבקר רשמי רשאי בכל עת להיכנס לבית סוהר שהוסמך לבקר בו ולבדוק את התנאים שבו, את דרכי הטיפול באסירים, את ניהולו התקין של בית הסוהר והתאמתם של כל אלה להוראות הדין ולהוראות אחרות.

(ב) לשם ביצוע תפקידיו רשאי מבקר רשמי להיכנס לכל מקום בבית סוהר ולשוחח עם כל אסיר.

(ג) בכל בית סוהר תהיה רשימה של שמות המבקרים הרשמיים שמונו לפי סעיף 71 ורשימה של תפקידי מבקרים רשמיים מכוח כהונתם לפי סעיף 72; הנציב יעדכן את הרשימה מעת לעת.

ריאיון אסירים

(תיקון התשל"ד)

72.ב) אסיר רשאי לפנות אל מנהל בית הסוהר ולבקש ריאיון עם מבקר רשמי; מנהל בית הסוהר יעביר את הבקשה למבקר הרשמי בצירוף הערותיו;

אין מבקר רשמי חייב להיענות לבקשת ראיון.

דרכי הראיון

(תיקון התשל"ד)

72. מבקר רשמי רשאי להיפגש עם אסיר ולשוחח אתו, אף שלא בנוכחות מנהל בית הסוהר או אדם אחר.

מסירת מידע

(תיקון התשל"ד)

72. מנהל בית סוהר וכל עובד בו ימסור למבקר רשמי, לפי דרישתו, כל מידע, מסמך או דבר שידרוש לצורך מילוי תפקידו, אולם תיקים בטחוניים יימסרו לפי דרישה רק למבקרים שהם שופטים של בית המשפט העליון.

דו"ח על ביקור

(תיקון התשל"ד)

72. בתום הביקור ירשום המבקר הרשמי בפנקס המוחזק לשם כך דין וחשבון על ביקורו.

איסור ביקור לשעה

(תיקון התשל"ד)

72. שר המשטרה או מי שהוא הסמיך רשאי לפי שיקול דעתו לא להרשות ביקור של מבקר רשמי בזמן פלוני, אם הוא סבור שמטעמים של בטחון בית הסוהר והמשמורת הבטוחה של האסירים באותה שעה יש למנוע את הביקור; לפי בקשתו של מבקר רשמי שנמנע ממנו ביקור, יסביר שר המשטרה בכתב מדוע נמנע הביקור.

סימן ג': רופאים

מינוי רופאים

(תיקון התשס"ו)

73. תפקידיו של רופא ימלא רופא מורשה כמשמעותו בפקודת הרופאים [נוסח חדש], התשל"ז-1976, שמינה הנציב.

סמכויות רופאים

74. (א) הרופא ידאג לבריאות האסירים דרך כלל, בכפוף לפיקוחו של הנציב; כל דבר הנוגע לבית הסוהר או לטיפול באסירים שיש לדעת הרופא לעיין בו מטעמים רפואיים, ידווח עליו הרופא לנציב ויודיע על כך למנהל.

(ב) הרופא של בית סוהר מרכזי יבקר בו יום יום; רופא של בית סוהר אחר יבקר בו לפחות אחת לשבוע וגם כל אימת שהוא נקרא לבדוק חולים שבבית הסוהר או לטפל בהם או לכל ענין אחר.

(ג) הרופא יבדוק כל אסיר עם קבלתו ולפני שחרורו, וירשום את מצב בריאותו ופרטים הנוגעים לכך שפורטו בתקנות.

(ד) לא תוטל עבודה על אדם בבית סוהר ולא יוגבל מזונו אלא אם אישר הרופא שהוא יוכל לעמוד באותה עבודה או הגבלה.

(ה) הרופא יבדוק כל אסיר שמזונו מוגבל או שהוא נמצא בבידוד או בבית חולים, או שהודיעו לו עליו שהוא חולה.

רישום פטירות

75. נפטר אסיר, ירשם הרופא בפנקס את הפרטים שלהלן, במידה שאפשר לברר אותם:

(1) היום שבו התלונן הנפטר לראשונה על מחלה, או נראה שהוא חולה;

(2) אם עסק בעבודה באותו יום ובאיזו;

(3) לחם חוקו באותו יום;

(4) היום שבו נתקבל לבית חולים;

(5) היום שבו הודיעו לראשונה לרופא או לעוזרו על המחלה;

(6) טיב המחלה;

(7) מתי ראה הרופא או עוזרו את הנפטר בפעם האחרונה לפני שנפטר;

(8) מתינפטר האסיר, ואם נערכה בדיקה שלאחר המות – תיאור המראה שלאחר המוות, בצירוף כל הערה מיוחדת הדרושה, לדעת הרופא.

סימן ד': ארגון השירות

תפקידי השירות

[תיקונים: התשס"ו (מס' 2), התשפ"ג (מס' 5)]

76. (א) שירות בתי הסוהר (להלן – השירות) יעסוק בניהול בתי הסוהר, בהבטחת אסירים ובכל הכרוך בכך.

(ב) השירות יהיה רשאי לבצע פיקוח ומעקב על עברייני מין בהתאם להוראות חוק הגנה על הציבור מפני עברייני מין, התשס"ו-2006.

(ג) ¹³ השירות יהיה רשאי לבצע פיקוח ומעקב טכנולוגי על מחויבים בצו הגנה בתנאי פיקוח טכנולוגי, לפי הוראות חוק למניעת אלימות במשפחה,

התשנ"א-1991.

הרכב השירות

(תיקון התשל"ג)

77. בשירות יהיו סוהרים בכירים וזוטרים במספר ובדרגות שורה עליהם השר.

מינוי נציב בתי הסוהר

(תיקון התשמ"ב)

78. נציב בתי הסוהר יתמנה בידי הממשלה לפי המלצת השר.

מינוי סוהרים בכירים

79. מינויו של סוהר בכיר יהיה בידי השר, ורשאי השר למנות סוהר או אדם אחר למלא, בתנאים שיקבע, כל תפקיד מתפקידיו של סוהר בכיר או להשתמש בכל סמכות מסמכויותיו.

תפקידי הנציב

[תיקונים: התשל"ד, התשמ"ח (מס' 2), התשס"ח (מס' 2)]

80. (א) בתי הסוהר והסוהרים יהיו בפיקודו, בפיקוחו ובניהולו של הנציב, בכפוף לכל הוראה או הנחיה של השר.

(ב) הנציב יבקר דרך קבע בכל בתי הסוהר או ידאג לכך שיבקרו בהם מטעמו.

(ג) רשאי הנציב, בכפוף להוראות פקודה זו והתקנות שהותקנו לפיה -

(1) למנות סוהרים זוטרים, להעבירם ולהעלותם או להורידם בדרגה, כפי שיראה לנכון;

(2) להשעות, לשחרר או לפטר סוהר, אם הוכח להנחת דעתו שהסוהר מתרשל או בלתי יעיל במילוי תפקידו או אינו מתאים לתפקידו

מסיבה אחרת, וכן להשעות סוהר שהואשם בהתנהגות שלא כשורה, או שמתנהלת נגדו חקירה על ביצוע עבירה או עבירת משמעת, ובלבד

שסוהר בכיר לא יושעה, וסוהר מדרגת מיישר ומעלה לא יפוט, אלא באישור השר. הושעה סוהר, יבחן הנציב את ההשעה מזמן לזמן.

הוצאת פקודות השירות

[תיקונים: התשמ"ח (מס' 2), התשס"ה (מס' 6)]

80א. (א) הנציב יוציא, באישור השר, הוראות כלליות שיקבעו עקרונות לענין ארגון השירות, סדרי המינהל, המשטר והמשמעת בו והבטחת פעולתו התקינה (להלן - הוראות שירות בתי הסוהר).

(ב) הנציב יוציא פקודות כלליות שיקבעו פרטים בנושאים האמורים בסעיף קטן (א) (בפקודה זו - פקודות נציבות בתי הסוהר).

פרסום פקודות השירות

[תיקון התשמ"ח (מס' 2)]

80ב. (א)¹⁴ פקודות השירות אינן טעונות פרסום ברשומות והן יפורסמו בדרך שורה הנציב.

דין פקודות השירות

[תיקון התשמ"ח (מס' 2)]

80ג. (א) לענין פקודה זו רואים את פקודות השירות כדינים.

(ב) היתה סתירה בין הוראת שירות בתי הסוהר ובין פקודת נציבות בתי הסוהר - עדיפה הוראת שירות בתי הסוהר; היתה סתירה בין פקודת

נציבות בתי הסוהר לבין פקודה אחרת - עדיפה פקודת נציבות בתי הסוהר.

תפקידי מנהלים

81. מנהל בית סוהר יפקח וישלוט על כל ענין הנוגע לבית הסוהר שהוא ממונה עליו ויהיה אחראי כלפי הנציב להתנהגותם של הסוהרים והאסירים שבפיקוחו ולטיפול בהם ולהיותם מקיימים כראוי את הוראות פקודה זו וכל תקנה והוראה שניתנו לפיה.

סימן ה': גיוס ושחרור

תקופת השירות

[תיקונים: התש"ס, התשס"ו]

82. (א) כל המבקש להימנות עם השירות ייבדק בדיקה רפואית, ומשאושר יגויס לתקופה של חמש שנים.

(ב) עשרים וארבעה החודשים הראשונים ישרת המגויס שירות נסיון ויידרש לעבור קורס אימונים; נמצא בתוך תקופת הנסיון כי הוא בלתי מתאים לתפקידו או שאין סיכוי שיהא יעיל, רשאי הנציב לצוות על שחרורו, והמגויס יחדל להימנות עם השירות ולא תהא לו כלפיו כל תביעה.

(ג) (בוטל).

הצהרת מתגייס

[תיקון התשמ"ח (מס' 2)]

83. (א) כל המתגייס על פי פקודה זו יחתום בפני סוהר מדרגת כלאי ומעלה על הצהרת מתגייס, בטופס שנקבע, והסוהר הבכיר יאשרה.

(ב) כל המשיב במזיד תשובה כוזבת לשאלה מן השאלות שבהצהרה, דינו - מאסר ששה חודשים ופיטורים מן השירות.

שבועת אמונים

[תיקון התשל"ד]

84. סוהר בדרגת מיישר ומעלה יישבע, עם מינויו, שבועת אמונים לפני הנציב בנוסח שנקבע.

הארכת תקופת שירות

[תיקון התשס"א (מס' 2)]

85. (א) הנציב רשאי להאריך את תקופת שירותו של סוהר לתקופות שירות נוספות שכל אחת מהן לא תעלה על חמש שנים.

(ב) השלים סוהר תקופה של עשרים שנות שירות, רשאי הנציב להאריך את תקופת שירותו לתקופה נוספת בלתי קצובה.

(ג) הארכת תקופת שירותו של סוהר לפי סעיף זה, תיעשה לפי בקשת הסוהר שתוגש לנציב, לגבי כל תקופת שירות נוספת, במהלך החודש השביעי שלפני תום תקופת שירותו.

(ד) הנציב יודיע לסוהר על החלטתו לפי סעיף זה בתוך שישים ימים ממועד הגשת בקשה כאמור בסעיף קטן (ג); ואולם במקרים מיוחדים, מנימוקים שיירשמו, רשאי הנציב להודיע על החלטתו כאמור, עד תום תשעים ימים ממועד הגשת הבקשה.

התפטרות סוהר

[תיקון התשמ"ח (מס' 2)]

86. (א) סוהר לא יתפטר מן השירות אלא אם כן נתן לנציב הודעה על כך שלושה חודשים מראש; לא עשה כן - יראוהו כנעדר מן השירות ללא

¹⁴. במקור פורסם סעיף 80ב ללא ס"ק (ב).

רשות.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), רשאי הנציב, לבקשת סוהר, להתיר לו לפרוש מהשירות אף אם לא חלפו שלושה חדשים ממועד מתן ההודעה.

שחרור מטעמי בריאות

(תיקון התשס"ו)

87. מותר לשחרר סוהר מן השירות תוך תקופת ההתקשרות אם ועדה רפואית שמינה הנציב קבעה כי אין הוא מתאים עוד לשירות מבחינה נפשית או גופנית.

סימן ו': סוהרים מוספים זמניים

גיוס

88. על אף האמור בפקודה זו או בתקנות שהותקנו לפיה, כל המבקש להימנות עם השירות יכול שיגויס לתקופה של ששה חדשים כסוהר מוסף זמני, ויחולו עליו הוראות הפקודה והתקנות בכפוף לאמור להלן.

הפסקת שירות והמשכתו

89. סוהר מוסף זמני רשאי להודיע בכתב לנציב, לא יאוחר מחודש אחד לפני תום תקופת ששת החדשים, כי אינו בדעתו לחדש את השירות; לא נמסרה הודעה כאמור רואים אותו כאילו גויס כסוהר מוסף זמני לתקופה נוספת של ששה חדשים, זולת אם גויס לשירות לפי סעיף 82 או לפי חוזה מיוחד.

שחרור

90. הנציב רשאי בכל עת לשחרר מן השירות סוהר מוסף זמני במסירת הודעה בכתב חודש ימים מראש.

מתן הודעות

91. הוראות סעיפים 89 ו-90 בדבר מסירת הודעות יחולו על כל תקופה נוספת של ששה חדשים.

תקנות מסויימות לא יחולו

92. תקנות לפי פקודה זו בדבר שכר התנהגות טובה, שכר הצטיינות ומענק שפות לא יחולו על סוהרים מוספים זמניים.

[תיקון התשע"ד (מס' 2)]

סימן ו'1: משרתים בשירות אזרחי-ביטחוני

משרת בשירות אזרחי-ביטחוני

[תיקון התשע"ד (מס' 2)]

92א. (א) חובותיו, זכויותיו, סמכויותיו, חסינויותיו וכפיוותו לשיפוט ולדין משמעת של משרת בשירות אזרחי-ביטחוני יהיו כשל סוהר, בשינויים שייקבעו בצו לפי סעיף קטן (ב) ובשינויים המפורטים בפקודה זו.

(ב) השר רשאי לקבוע בצו הוראות כאמור בסעיף קטן (א), ואולם הוראות לעניין חובותיו וזכויותיו של משרת בשירות אזרחי-ביטחוני ייקבעו בהסכמת השר הממונה או לבקשתו; לא הושגה הסכמה בין השרים, יכריע בעניין ראש הממשלה בתוך 30 ימים מיום פניית מי מהשרים אליו; בסעיף קטן זה, "השר הממונה" - השר הממונה על ביצוע חוק שירות לאומי-אזרחי, התשע"ד-2014.

(ג) על משרת בשירות אזרחי-ביטחוני לא יחול חוק שירות בתי הסוהר (נכים ונספים), התשמ"א-1981.

סימן ז': סמכויות הסוהרים ואחריותם

התפקידים

93. סוהר ישתמש בסמכויות שנקבעו וימלא את התפקידים שנקבעו ויצטיית לכל הוראה חוקית שקיבל מהממונים עליו בשירות בנוגע למילוי תפקידו.

אחריות כספית של סוהרים

94. (א) סוהר יהיה אחראי לכספי הציבור שנמסרו להשגחתו או שהגיעו לרשותו; הנשק, התחמושת, הציוד, המלבושים והאפסניה, שניתנו לשימוש השירות שבפיקודו או לשימוש העצמי, ייזקפו לחובתו, והוא יהיה אחראי להם כלפי הנציב במקרה שאבדו, ניזוקו או הושמדו, זולת אם ניתן להראות, להנחת דעתו של הנציב, שהדבר אירע מחמת תאונה בלתי נמנעת, מחמת גניבה שאין לייחסה לרשלנות מצדו או תוך שימוש בשירות.

(ב) סוהר שגרם נזק לחפץ שהוא אחראי לו לפי סעיף קטן (א), או שאיבד אותו, ולא היה לו הצדק כאמור בסעיף קטן (א) - רשאי הנציב, בלי לגרוע מעונש הצפוי לסוהר לפי פקודה זו, להיפרע ממנו את ההוצאות לתיקונו של הנזק, או לחילופין של האבוד, דרך ניכוי משכרו בבת אחת או בשיעורים חדשיים שיוורה עליהם.

שימוש בנשק

95. (א) רשאי סוהר להפעיל את נשקו נגד אסיר כשהוא -

(1) נמלט או מנסה להימלט;

(2) פעיל בהתפרצות משותפת מבית הסוהר או בנסיון לפתוח בכוח, או לפרוץ, את הדלת החיצונית או השער או החומה של בית הסוהר, ורשאי הסוהר להוסיף ולהפעיל את הנשק כל עוד נמשכת ההתפרצות או הנסיון כאמור;

(3) משתמש באלימות כלפי סוהר או אדם אחר.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) אין הסוהר רשאי להפעיל את נשקו -

(1) לפי פיסקה (1) - אלא אם יש לו יסוד סביר להניח שאינו יכול למנוע את ההימלטות באופן אחר והזהיר את האסיר שהוא עומד להפעיל נגדו את הנשק;

(2) לפי פיסקה (3) - אלא אם יש לו יסוד סביר להניח ששקפת סכנה לחייו או לשלמות גופו של הסוהר או של האדם האחר, או שהוא עלול להיחבל חבלה חמורה אחרת.

(ג) לא יפעיל הסוהר את נשקו לפי פסקאות (1) ו-(2) של סעיף קטן (א) בפני הממונה עליו אלא לפי הוראות הממונה.

(ד) השימוש בנשק לפי סעיף זה יהיה, במידת האפשר, כדי נטילת כושר פעולתו של האסיר ולא כדי הריגתו.

סימן 1: סמכויות סוהר – עיכוב, מעצר וחיפוש

הגדרות

(תיקונים: התשנ"ו, התשס"ח)

95א. בסימן זה –

"כלי יריה" – כהגדרתו בחוק כלי יריה, התש"ט-1949;

"חיפוש על גופו של אדם" – חיפוש על פני גופו של אדם, בבגדיו או בכליו, שאינו חיפוש חיצוני או פנימי או בחינה חזותית של גופו העירום; "חיפוש חיצוני" – כל אחד מאלה:

(1) לקיחת חומר שמתחת לציפורניים;

(2) לקיחת חומר מעל הגוף;

(3) בדיקה על העור;

"חיפוש פנימי" – כל אחד מאלה:

(1) הדמיית פנים הגוף באמצעות מכשיר גלים על-קוליים;

(2) שיקוף פנים הגוף באמצעות מכשיר רנטגן;

(3) הדמיית פנים הגוף באמצעות סורק מסוג כלשהו;

(4) בדיקה גינקולוגית, לרבות לקיחת חומר;

"סוהר הנמנה עם היחידה ללוחמה בסמים" – מי שהוסמך לענין סימן זה על ידי הנציב לאחר שקיבל הכשרה מתאימה כפי שיקבע;

"סמים" – סמים מסוכנים כהגדרתם בפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973;

"עצור" – מי שנעצר ע"י סוהר;

"קצין שירות בתי הסוהר" – סוהר בדרגת רב כלאי ומעלה, או סוהר בדרגת כלאי ומעלה הנמנה עם היחידה ללוחמה בסמים של שירות בתי הסוהר ששר המשטרה הסמיכו לענין סימן זה ולענין סעיפים 95 ו-95א, לרבות סוהר בדרגת כלאי ומעלה הנמנה עם יחידת ההתערבות והליווי המרכזית או עם היחידה המיוחדת להשתלטות על אסירים שהשר הסמיכו לענין סימן זה.

סמכויות עיכוב, מעצר וחיפוש בלא צו וסמכויות נלוות

(תיקונים: התשנ"ו, התשס"ז, התשס"ד, התשס"ח, התשפ"ה (מס' 4))

95ב. (א) הסמכויות המסורות לשוטר לפי סעיפים 23 ו-67 לחוק המעצרים, יהיו נתונות גם לסוהר בעת מילוי תפקידו ולצורך מילוי תפקידו, בתחום בית הסוהר, במתקני שירות בתי הסוהר שמחוץ לתחומי בית הסוהר, בסביבתם הקרובה של בית הסוהר או של המתקנים האמורים, וכן בעת ליווי אסיר מחוץ לבית הסוהר או בעת רדיפה אחרי אסיר נמלט. לענין סעיף זה, "מילוי תפקידו של סוהר" – לרבות גילוי ומניעה של עבירות המבוצעות בתחומים ובנסיבות כמפורט בסעיף קטן זה, והכל בנוגע לבית סוהר או לאסיר.

(1א) בלי לגרוע מהסמכויות המפורטות בסעיף קטן (א), בסביבתם הקרובה של בית הסוהר או של מתקני שירות בתי הסוהר שמחוץ לתחומי בית הסוהר, יהיו נתונות לסוהר, בעת מילוי תפקידו ולצורך מילוי תפקידו, הסמכויות שלהלן:

(1) לתת הוראה סבירה לכל אדם המונע מסוהר למלא את תפקידו באופן העלול לסכן את ביטחונם של בית הסוהר, של אסיר או של עובד שירות בתי הסוהר או לכל אדם שעומד למנוע מסוהר למלא את תפקידו כאמור, והכול לשם הפסקת המניעה;

(2) לשם שמירה על ביטחון בית הסוהר והשוהים בו – לדרוש מאדם למסור לו את שמו ומענו ולהציג לפניו תעודת זהות או תעודה רשמית אחרת המעידה על זהותו שהוא חייב בהחזקתה על פי כל דין;

(3) (א) לערוך חיפוש על גופו של אדם או בכלי התחבורה הנמצא בסביבתם הקרובה של בית סוהר או של מתקני שירות בתי הסוהר שמחוץ לתחומי בית הסוהר, אם היה לסוהר חשד סביר כי האדם או כלי התחבורה עומד להיכנס לבית הסוהר או למתקן כאמור בלא רשות כדין, כי האדם או כלי התחבורה עומד להכניס לבית הסוהר חפץ אסור מסוכן, או כי האדם נושא שלא כדין או עומד לעשות שימוש שלא כדין בנשק.

(ב) סירב אדם לחיפוש לפי פסקה זו, רשאי סוהר לערוך את החיפוש על אף הסירוב, ואף להשתמש בכוח סביר לשם כך.

(ג) על חיפוש לפי סעיף זה יחולו הוראות סעיף 3ג) לחוק סמכויות לשם שמירה על ביטחון הציבור, התשס"ה-2005;

(4) לשם שמירה על ביטחון בית הסוהר והשוהים בו – לתפוס חפץ שהיה לו חשד סביר שנועד לשמש לכניסה שלא כדין לבית הסוהר, שהוא חפץ אסור מסוכן שאדם עמד להכניס לבית הסוהר או נשק שאדם נושא שלא כדין או שעומד לעשות בו שימוש שלא כדין, והתגלה אגב חיפוש לפי פסקה (3); חפץ שנתפס לפי פסקה זו יימסר בהקדם האפשרי למשטרת ישראל, ויחולו עליו הוראות הפרק הרביעי לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969, בשינויים המחויבים.

(2א) הסמכויות לפי סעיף קטן (1א) יהיו נתונות לסוהר בעת ליווי אסיר מחוץ לבית הסוהר או בעת רדיפה אחרי אסיר נמלט, כלפי אדם שיש לו חשד סביר כי הוא עומד לסכן את האסיר, למלט, להעביר לו חפץ אסור מסוכן או לפגוע בסוהר.

(ב) (1) לסוהר הנמנה עם יחידת ההתערבות והליווי המרכזית או היחידה המיוחדת להשתלטות על אסירים של שירות בתי הסוהר שהשר הסמיכו לכך, יהיו נתונות הסמכויות האמורות בסעיף קטן (א), וכן יהיו נתונות לו הסמכויות האמורות בסעיף קטן (1א), בשינויים המחויבים, אם היה לו חשד סביר כי אותו אדם עומד לפגוע בעובד שירות בתי הסוהר או בבן משפחתו, והכול בעת מילוי תפקידו אבטחה מחוץ לתחומי בית הסוהר, לרבות אבטחה בעת ליווי כלי רכב, ולצורך מילוי תפקיד זה; בסעיף קטן זה, "תפקיד אבטחה" – פעולות הדרושות לשם שמירה על ביטחונם של עובדי שירות בתי הסוהר ובני משפחותיהם וכן פעולות למניעת פגיעה בהם.

(2) הפעלת סמכויות מחוץ לתחומי בית הסוהר לפי פסקה (1) תיעשה, ככל האפשר, בסביבתו הקרובה של האדם המאובטח.

(1) (1) סוהר לא יעשה שימוש בסמכויות לפי סעיף זה מחוץ לבית הסוהר אלא בעת מילוי תפקידו וכשהוא לובש מדי שירות בתי הסוהר, עונד תג זיהוי גלוי לעין ונושא עימו תעודת מינוי המעידה על תפקידו ועל סמכויותיו, שאותה יציג על פי דרישה.

(2) חובת הזדהות לפי פסקה (1) לא תחול אם –

(א) מילויה עלול לסכל את ביצוע הסמכות;

(ב) מילויה עלול לגרום לפגיעה בביטחונם של הסוהר או של אדם אחר.

(3) חלפו הנסיבות שמנעו את מילוי החובה לפי סעיף קטן זה, יקיים הסוהר את ההוראה האמורה מוקדם ככל האפשר.

(1) (2) (1) הוראות סעיף קטן (1)(ב) לא יחולו על סוהר שמתקיים לגביו אחד מאלה:

(א) הוא משרת ביחידה שנקבע בפקודות השירות כי אין בה חובה ללבוש מדים ולענוד תג זיהוי מהטעמים המנויים בסעיף קטן (1)(2);

(ב) הוא ממלא משימה שמתקיים לגביה אחד התנאים כאמור בסעיף קטן (1)(2), והיא מסוג המשימות שהנציב קבע לגביה בנוהל כי בעת מילוייה אין חובה ללבוש מדים ולענוד תג זיהוי.

(2) סוהר כאמור בפסקה (1) יעשה שימוש בסמכותו לפי סעיף זה רק לאחר שהזדהה בציון שמו והיותו סוהר, וכן בהצגת תעודת המינוי שלו כאמור בסעיף קטן (1)(1), ויחולו הוראות סעיף קטן (1)(2) ו-(3).

(ג) סוהר המעכב או עוצר אדם שאינו אסיר, יעבירו ללא דיחוי לשוטר או לתחנת המשטרה הקרובה, ויחולו עליו ההוראות החלות על שוטר לפי סעיפים 24 עד 26 לחוק המעצרים.

(ד) בסעיף זה -

"חפץ אסור מסוכן" - כהגדרתו בסעיף 52(ג);

"נשק" - כהגדרתו בחוק סמכויות לשם שמירה על ביטחון הציבור, התשס"ה-2005.

סמכות חיפוש אגב מעצר

(תיקון התשנ"ו)

195. (א) סוהר העוצר אדם לפי סעיף 95 רשאי לערוך חיפוש על גופו.

(ב) היה לסוהר הנמנה עם היחידה ללוחמה בסמים, העוצר אדם בבית סוהר לפי סעיף 95, יסוד סביר לחשוד שעל גופו של העצור נמצאת ראייה להוכחת ביצועה של עבירת סמים, רשאי הוא לחפש על גופו וכן לערוך בחינה חזותית של גופו העירום של העצור.

סמכות חיפוש בעת קבלת אסיר למשמורת

(תיקון התשנ"ו)

195. סוהר המקבל אסיר למשמורת בבית סוהר או למשמורתו מחוץ לבית סוהר רשאי לערוך חיפוש על גופו של האסיר; כן רשאי סוהר, כדי למנוע הכנסת חפץ אסור קבלת לבית הסוהר, לערוך בחינה חזותית של גופו העירום של אסיר בעת קבלתו למשמורת בבית הסוהר, גם ללא חשד שהאסיר עבר עבירה; לענין סעיף זה, "קבלה למשמורת" - לרבות קבלת אסיר החוזר לבית הסוהר לאחר יציאה ממנו כדין.

חיפוש באסיר בעת שהייתו בבית סוהר

(תיקון התשנ"ו)

195. (א) סוהר רשאי לערוך, בכל עת, חיפוש על גופו של אסיר, ככל שהדבר נחוץ לשם שמירה על בטחון המדינה, או לשם שמירה על הבטחון, הסדר הטוב והמשמעת בבית הסוהר.

(ב) היה לקצין שירות בתי הסוהר יסוד סביר לחשוד כי האסיר מחביא בכליו או בבגדיו חפץ אסור שעלול לפגוע בבטחון המדינה או בבטחון בית הסוהר, רשאי הוא להורות על עריכת בחינה חזותית של גופו העירום של האסיר.

(ג) היה לסוהר הנמנה עם היחידה ללוחמה בסמים יסוד סביר לחשוד כי אסיר הנמצא בבית הסוהר מחזיק או החזיק בכלי ירייה או בחומר נפץ, רשאי הוא לערוך חיפוש חיצוני באסיר.

העדר הסכמה

(תיקון התשנ"ו)

195. (א) חיפוש חיצוני ובחינה חזותית של גוף עירום לפי סימן זה יהיו בהסכמת העצור או האסיר לפי הענין.

(ב) בהעדר הסכמת העצור או האסיר רשאי מי שהוסמך לערוך חיפוש להשתמש בכוח סביר לעריכתו, אם קצין שירות בתי הסוהר אישר זאת בכתב לאחר שנתן לעצור או לאסיר הזדמנות לטעון את טענותיו בפניו.

חיפוש באסיר מחוץ לבית הסוהר

(תיקונים: התשנ"ו, התשס"ה)

195. (א) סוהר המלווה אסיר מחוץ לבית הסוהר רשאי לערוך חיפוש על גופו בכל עת.

(ב) היה לסוהר הנמנה עם היחידה ללוחמה בסמים או עם יחידת ההתערבות והליווי המרכזית יסוד סביר לחשוד כי על גופו של אסיר המלווה בידי סוהר נמצאים סמים, רשאי הוא לערוך בחינה חזותית של גופו העירום.

חיפוש בגוף האסיר לגילוי סמים

(תיקון התשנ"ו)

195. (א) היה לקצין שירות בתי הסוהר יסוד סביר לחשוד כי אסיר הנמצא בבית הסוהר עבר עבירת סמים, רשאי הוא להורות על לקיחת דגימה של שתן, על בחינה חזותית של גופו העירום או על עריכת חיפוש חיצוני.

(ב) לא נתן האסיר את הסכמתו ללקיחת דגימה של שתן, ייחשב סירובו לעבירת בית סוהר כמשמעותה בסעיף 56.

(ג) היה לקצין שירות בתי הסוהר יסוד סביר לחשוד שאסיר מחביא בתוך גופו סמים, רשאי הוא להורות שייערך בו חיפוש פנימי.

(ד) לא נתן האסיר את הסכמתו לחיפוש פנימי, רשאי קצין שירות בתי הסוהר הנמנה עם היחידה ללוחמה בסמים להגיש בקשה לבית המשפט לקבלת היתר לעריכת חיפוש כאמור.

חיפוש במי שמוחזק במקום המיועד לאסירים שאינם משתמשים בסמים

(תיקון התשנ"ו)

195. (א) הנציב רשאי לייעד בבתי הסוהר מקומות להחזקת אסירים שאינם משתמשים בסמים.

(ב) הנציב יקבע מי הם אסירים שיוחזקו במקומות כאמור בסעיף קטן (א), ובלבד שנתנו את הסכמתם לכך והתחייבו ליתן דגימת שתן ככל שיתבקשו לכך בידי סוהר, אף בלא חשד שעברו עבירת סמים.

(ג) קצין שירות בתי הסוהר רשאי להורות על לקיחת דגימה של שתן מאסיר המוחזק במקומות כאמור בסעיף קטן (א), אף ללא חשד שהאסיר עבר עבירת סמים.

(ד) לא נתן האסיר את הסכמתו ללקיחת דגימה של שתן ייחשב סירובו לעבירת בית סוהר כמשמעותה בסעיף 56, וכן ניתן יהיה להוציאו ממקום

המיועד להחזקת אסירים שאינם משתמשים בסמים.

חיפוש בעת ביקור בבית הסוהר

(תיקון התשנ"ו)

95. (א) סוהר רשאי לערוך חיפוש על גופו של אדם בעת שהוא מבקר בבית סוהר לצורך גילוי חפצים אסורים, וזאת גם אם אין חשד כלפי אותו אדם.

(ב) היה לקצין שירות בתי הסוהר יסוד סביר לחשוד כי על גופו של מבקר נמצאת ראייה להוכחת ביצוע עבירת סמים, עבירה על חוק כלי יריה, התש"ט-1949, או עבירה העלולה לפגוע בבטחון המדינה או בבטחון בית הסוהר, רשאי הוא להורות כי תיערך בחינה חזותית של גופו העירום.

(ג) סירב האדם לעריכת חיפוש כאמור בסעיף קטן (א), או לבחינה חזותית של גופו העירום לפי סעיף קטן (ב), רשאי הסוהר, בנוסף לכל סמכות אחרת, למנוע את כניסתו לבית הסוהר או את שהייתו שם; הסוהר ירשום את נימוקי החלטתו בספר כאמור בסעיף 50 וידווח על כך ליועץ המשפטי של שירות בתי הסוהר.

תחולת חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - חיפוש בגוף ונטילת אמצעי זיהוי)

[תיקונים: התשנ"ו, התשס"ה (מס' 5)]

95א. הוראות חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - חיפוש בגוף ונטילת אמצעי זיהוי), התשנ"ו-1996, יחולו על חיפוש לפי סימן זה, אלא אם כן נקבע הסדר אחר, אף אם החיפוש הוא בגופו של מי שאינו חשוד, בשינויים המחוייבים.

תקנות

(תיקון התשנ"ו)

95ב. תקנות לביצוע סימן זה יהיו בהסכמת שר המשפטים ובאישור ועדת החוקה, חוק ומשפט של הכנסת.

סוהר יעסוק בתפקידו בלבד

[תיקון התשס"ה (מס' 2)]

95ג. סוהר לא יעסוק בעבודה או במשרה חוץ מתפקידו לפי פקודה זו, אלא אם כן הנציב או מי שהוא הסמיכו לכך התיר לו זאת במפורש, בכתב.

סימן ח': אסורים

מניעת שחיתות

[תיקון התשס"ה (מס' 2)]

96. (א) (בוטל).

(ב) לא תהיה לסוהר זכות הנאה, במישרין או בעקיפין, בחוזה להספקת טובין לבית סוהר.

(ג) לא יקבל סוהר כל הענקה מאסיר או מידידו של אסיר או ממבקריו, ולא יהיו לו עניני מסחר אתם.

משטר לילה

97. לא ייכנס סוהר בלילה לתא של אסיר אלא בלוויית סוהר אחר, זולת במקרה של מחלת או שעת חירום.

תאי אסירות

98. לא ייכנס סוהר לתא שאסירות כלואות בו ולא ישהה בו, אלא בלוויית סוהרת.

החזרת חפצים

99. סוהר זותר שחדל להיות סוהר לפי פקודה זו ולא החזיר מיד את המלבושים, הנשק, התחמושת והציוד שסופקו לו לשם מילוי תפקידו, דינו - מאסר שלושה חדשים או קנס 300 לירות.

עריקה

100. (א) סוהר הנעדר מן השירות, ללא סיבה סבירה, תקופה שלמעלה מעשרים ואחד ימים (להלן - עריקה), דינו - מאסר שנתיים או קנס 750 לירות.

(ב) סוהר או כל אדם, שיש לו חשד סביר שפלוגי הוא עריקה, רשאי לעצור אותו בלי צו מעצר ויביאו מיד לשופט בית משפט שלום במחוזו שבו

נמצא אותו.

[תיקון התשס"ה (מס' 2)]

סימן ט': דין משמעותי - הוראות כלליות

הגדרות

[תיקונים: התשס"ה (מס' 2), התשע"ו (מס' 3)]

101. בסימן זה ובסימנים ט'1 עד ט'6 -

"מחדל" - הימנעות מעשייה שהיא חובה לפי כל דין או לפי כל הוראה אחרת שניתנה כדין;

"מעשה" - לרבות מחדל;

"סוהר" - לרבות יוצא צבא בשירות סדיר;

"תובע" - סוהר שמונה לשמש כתובע לפי הוראות סעיף 110ז.

תחולת הדין המשמעותי

[תיקון התשס"ה (מס' 2)]

102. סוהר כפוף לדין המשמעותי לפי סימן זה וסימנים ט'1 עד ט'6.

עבירת משמעות

[תיקונים: התשס"ה (מס' 2), התשפ"ג]

103. (א) עבירת משמעות היא עבירה הפוגעת בסדר הטוב ובמשמעות, והמנויה בתוספת השניה.

(ב) השר, באישור הוועדה לביטחון לאומי של הכנסת, רשאי, בצו, לשנות את התוספת השניה.

העמדה לדין משמעתי

[תיקון התשס"ח (מס' 2)]

104. העמדה לדין משמעתי של סוהר בשל עבירת משמעת, לפני בית דין או לפני דן יחיד, תהיה לפי הוראות סימן זה וסימנים ט'1 עד ט'6.

תחולה לפי מקום

[תיקון התשס"ח (מס' 2)]

105. הדין המשמעתי יחול גם אם עבירת המשמעת נעברה, כולה או מקצתה, מחוץ לשטח ישראל; לעניין זה, "שטח ישראל" – כהגדרתו בסעיף 7(ג) לחוק העונשין.

יסוד נפשי בעבירות משמעת

[תיקון התשס"ח (מס' 2)]

106. (א) סוהר מבצע עבירת משמעת גם אם עשה כן ברשלנות, אלא אם כן נקבע אחרת בהגדרת העבירה לפי פקודה זו.

(ב) בסעיף זה, "רשלנות" – אימודעות לטיב המעשה, לקיום הנסיבות או לאפשרות הגרימה לתוצאות המעשה, הנמנים עם פרטי עבירת המשמעת, כשסוהר סביר יכול היה, בנסיבות העניין, להיות מודע לאותו פרט, ובלבד –

(1) שלעניין הפרטים הנותרים היתה לפחות רשלנות כאמור;

(2) שאפשרות גרימת התוצאות לא היתה בגדר הסיכון הסביר.

ראיות וסדרי דין

[תיקונים: התשס"ח (מס' 2), התשע"א, התשפ"ג]

107. (א) על הדין המשמעתי לפי סימן זה ולפי סימנים ט'1 עד ט'6 לא יחולו דיני הראיות הנהוגים בבתי המשפט, אלא אם כן נאמר אחרת בסימנים האמורים.

(ב) השר, באישור הוועדה לביטחון לאומי של הכנסת, יקבע את סדרי הדין, לרבות סדרי המצאת מסמכים, שלפיהם יקוימו וינהלה הדין המשמעתי לפי סימן זה ולפי סימנים ט'1 עד ט'6 וכן הוראות לעניין דמי נסיעה ולינה ושכר בטלה לעדים, שכר טרחה לעדים מומחים ותשלום לנציגי ציבור.

(ג) בכל עניין של ראיות וסדרי דין, שלא נקבעו לגבי הוראות לפי סימן זה או לפי סימנים ט'1 עד ט'6, ינהג היושב בדין בדרך הנראית לו הטובה ביותר לעשיית משפט צדק, ובלבד שינמק את החלטתו לעניין זה.

אין אחריות משמעתיית פעמיים

[תיקון התשס"ח (מס' 2)]

108. אין דנים סוהר בדין משמעתי על מעשה שזוכה ממנו או שהורשע בו בדין משמעתי, לפי סימן זה או לפי סימנים ט'1 עד ט'6.

שיפוט משמעתי נוסף על שיפוט פלילי

[תיקון התשס"ח (מס' 2)]

109. אחריותו של סוהר בשל עבירת משמעת אינה גורעת מאחריותו הפלילית בשל מעשה, ומותר לנקוט נגדו הליכים משמעתיים, אף אם הורשע או זוכה בשל המעשה בבית משפט.

הליך משמעתי והליך פלילי

[תיקון התשס"ח (מס' 2)]

110. (א) הוגש נגד סוהר כתב אישום לבית דין למשמעת או כתב תלונה לדין יחיד והוגש נגד הסוהר בשל אותו מעשה גם כתב אישום לבית משפט בשל עבירה פלילית או שהיועץ המשפטי לממשלה הודיע שבכוונתו להגיש כתב אישום כאמור, יעוכבו ההליכים המשמעתיים, על אף הוראות סעיף 109, עד גמר ההליכים הפליליים, והוא הדין אם כתב האישום או כתב התלונה הוגש נגד הסוהר לאחר הגשת כתב האישום לבית המשפט בשל העבירה הפלילית.

(ב) (1) בכפוף לאמור בפסקה (2), הסתיימו ההליכים הפליליים או הודיע היועץ המשפטי לממשלה כי חזר בו מכוונתו להגיש כתב אישום לבית משפט בשל עבירה פלילית ימשיך בית הדין למשמעת או הדין יחיד, לפי העניין, בהליכים המשמעתיים.

(2) ההליכים המשמעתיים לא יימשכו, אם מיום שהוגש כתב אישום לבית משפט בשל עבירה פלילית או מיום שהיועץ המשפטי לממשלה הודיע שבכוונתו להגיש כתב אישום כאמור, חלפה תקופת ההתיישנות האמורה בפסקאות (1) או (2) של סעיף 110(א), לפי העניין, אלא אם כן הורה הנציב על המשך ההליכים המשמעתיים מטעמים מיוחדים שיירשמו.

(ג) הוראות סעיף קטן (א) לא יחולו אם התקיים אחד מאלה:

(1) הסוהר שנגדו הוגש כתב האישום לבית הדין למשמעת או כתב התלונה לדין יחיד הסכים להישפט בדין משמעתי לפני גמר ההליכים הפליליים נגדו;

(2) בית הדין למשמעת או הדין יחיד, לפי העניין, החליט, על פי בקשת היועץ המשפטי לממשלה, כי נסיבות המקרה מחייבות את המשך ההליכים המשמעתיים על אף שטרם הסתיימו ההליכים הפליליים.

שיפוט משמעתי לפי חיקוק אחר

[תיקון התשס"ח (מס' 2)]

110. נמנה סוהר עם בעלי מקצוע הכפופים לשיפוט משמעתי לפי חיקוק אחר, ניתן לשיפוט אותו בדין משמעתי לפי סימן זה וסימנים ט'1 עד ט'6, אף אם כבר נשפט בשל אותו מעשה לפי החיקוק האחר, וכן ניתן לשיפוט אותו לפי החיקוק האחר, אף אם כבר נשפט לפי הסימנים האמורים.

הליכים משמעתיים נגד מי שחדל להיות סוהר

[תיקון התשס"ח (מס' 2)]

110. (א) מי שעבר עבירת משמעת בהיותו סוהר ולאחר ביצוע העבירה חדל להיות סוהר, לא יידון בדין משמעתי, אלא אם כן הובא לדין משמעתי, מטעמים שיירשמו –

(1) לפני בית דין למשמעת – בתוך 180 ימים מהיום שבו חדל להיות סוהר;

(2) לפני דן יחיד – בתוך 90 ימים מהיום שבו חדל להיות סוהר.

- (ב) הובא סוהר לדין משמעתי ובטרם הסתיימו ההליכים בעניינו חדל להיות סוהר, יופסקו ההליכים, אלא אם כן החליט בית הדין או הדין יחיד, לפי העניין, מטעמים שיירשמו, מיוזמתו או לבקשת בעל דין, להמשיך בהליכים ובלבד שטרם חלפו מהיום שבו התקיים ההליך האחרון -
- (1) לפני בית דין - 90 ימים;
 - (2) לפני דן יחיד - 45 ימים.

התיישנות עבירות

[תיקון התשס"ח (מס' 2)]

- 110ג. (א) לא יועמד סוהר לדין משמעתי לאחר שחלפו מיום ביצוע עבירת המשמעת תקופות התיישנות כמפורט להלן:
- (1) לפני בית דין למשמעת - שלוש שנים;
 - (2) לפני דן יחיד - שנה.

- (ב) על אף הוראות סעיף קטן (א), התנהלו בירור, בדיקה או חקירה בנוגע לעבירת משמעת, בתוך התקופות האמורות בסעיף קטן (א), לפי העניין, יחל מניין תקופות התיישנות לגביה, כאמור באותו סעיף קטן, ביום ההליך האחרון של הבירור, הבדיקה או החקירה.
- (ג) על אף הוראות סעיף קטן (א), רשאי הנציב או מי שהוא הסמיך לעניין זה להתיר את העמדתו לדין של סוהר לפני דן יחיד, אף אם חלפה התקופה האמורה בסעיף קטן (א)(2), לרבות אם הוארכה תקופת התיישנות כאמור בסעיף קטן (ב), בנסיבות מיוחדות שיירשמו, ובלבד שלא חלפה התקופה האמורה בסעיף קטן (א)(1).
- (ד) הוגש כתב אישום לבית דין למשמעת או כתב תלונה לדין יחיד בתוך התקופות האמורות בסעיפים קטנים (א) עד (ג), לפי העניין, ולא החל הדיון לפני בית הדין למשמעת בתוך שלוש שנים מיום הגשת כתב האישום, או לפני הדין יחיד בתוך שנה מיום הגשת כתב התלונה, יופסקו ההליכים נגד הסוהר, והוא הדין אם חלה הפסקה בדיון בהליך לפני בית הדין למשמעת או הדין יחיד לתקופה העולה על התקופות האמורות, לפי העניין.

התיישנות עונשים

[תיקון התשס"ח (מס' 2)]

- 110ד. עונש שהוטל בדין משמעתי ולא הוחל בביצועו לא יבוצע, ואם הוחל בביצועו והופסק, לא ימשיכו בו -
- (1) לעניין עונש שהטיל בית דין - אם חלפה שנה מיום שפסק הדין נעשה חלוט או מיום הפסקת ביצוע העונש, לפי העניין;
 - (2) לעניין עונש שהטיל דן יחיד - אם חלפו שישה חודשים מיום שהפסק נעשה חלוט או מיום הפסקת ביצוע העונש, לפי העניין.

אי תלות

[תיקון התשס"ח (מס' 2)]

- 110ה. בענייני שפיטה לפי סימן זה וסימנים ט'1 עד ט'6, אין על היושב בדין מרות זולת מרותו של הדין, ואין הוא נתון בעניינים אלה למרות מפקדיו.

פומביות הדיון

[תיקון התשס"ח (מס' 2)]

- 110ו. (א) דיון בבית דין ייערך בדלתיים פתוחות.
- (ב) על אף הוראות סעיף קטן (א) -
- (1) רשאי הנציב להורות, לפני הדיון, מטעמים שיירשמו, על עריכת הדיון, כולו או חלקו, בדלתיים סגורות, אם מצא כי הדבר דרוש לשם מניעת פגיעה בביטחון המדינה או בדרכי פעולתו המבצעיות של השירות;
 - (2) רשאי בית דין להורות, בכל שלב של הדיון, מטעמים שיירשמו, על עריכת הדיון, כולו או חלקו, בדלתיים סגורות, אם מצא כי הדבר דרוש מהטעמים המפורטים בפסקה (1), או אם ראה צורך בכך באחת מאלה:
 - (א) לשם מניעת פגיעה בשלומו של אדם;
 - (ב) לשם הגנה על עניינו של קטיין או חסר ישע כהגדרתו בסעיף 368א לחוק העונשין;
 - (ג) לשם הגנה על עניינו של מתלונן או נאשם בעבירת מין או בעבירה לפי חוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח-1998;
 - (ד) הדיון הפומבי עלול להרתיע עד מלחעיד עדות חופשית או מלחעיד בכלל.
 - (ג) החליט הנציב או בית דין על פיסמכותו לפי הוראות סעיף קטן (ב), על עריכת הדיון בדלתיים סגורות, רשאי הוא להרשות לאדם או לקבוצת בני אדם להיות נוכחים בעת הדיון, כולו או חלקו.

איסור פרסום

[תיקון התשס"ח (מס' 2)]

- 110ז. (א) לא יפרסם אדם דבר על דיון המתנהל בפני בית דין בדלתיים סגורות אלא ברשות בית הדין, ואם הנציב הוא שהורה, לפי הוראות סעיף 110ו(ב)(1), על עריכת הדיון בדלתיים סגורות - לא יתיר בית דין את הפרסום כאמור אלא לאחר שהובאה לפניו עמדת הנציב לעניין זה.
- (2) הסתיים הדיון כאמור בפסקה (1), רשאי הנציב, אם הורה על עריכת הדיון בדלתיים סגורות לפי הוראות סעיף 110ו(ב)(1), או נשיא בית הדין, אם בית הדין הוא שהורה כאמור לפי הוראות סעיף 110ו(ב)(2), להתיר את הפרסום, אם ראה שאין עוד מניעה לעשות כן.
 - (ב) (1) התקיים דיון, כולו או חלקו, בדלתיים פתוחות, רשאי בית הדין לאסור כל פרסום בקשר לדיון, לרבות שם המתלונן, מסמכים שהוגשו לבית הדין, פרוטוקול הדיון, הכרעת הדין או גזר הדין, והכל אם ראה כי הדבר דרוש לשם מניעת פגיעה בביטחון המדינה, בשלומו של אדם או בדרכי פעולתו המבצעיות של השירות.
 - (2) הסתיים הדיון כאמור בפסקה (1), רשאי נשיא בית הדין להתיר את הפרסום, אם ראה שאין עוד מניעה לעשות כן.
 - (ג) המפרסם דבר שפרסומו נאסר לפי הוראות סעיף זה, דינו - מאסר שישה חודשים.
 - (ד) הסמכות לדון בעבירה לפי סעיף זה היא בידי בית משפט השלום.

הפרעות לדיונים

[תיקון התשס"ח (מס' 2)]

- 110ח. (א) בית דין רשאי לצוות על הרחקתו של כל אחד מאלה מאולם בית הדין בעת הדיון:
- (1) מי שמפריע לדיוני בית הדין או מתנהג בצורה הפוגעת בכבוד בית הדין; הוראות פסקה זו לא יחולו על מי שנתון באותו עניין לשיפוט

משמעת על פי חוק לשכת עורכי הדין, התשכ"א-1961, והוא נמצא באולם בית הדין לרגל תפקידו;
(2) מי שיש בנוכחותו, לדעת בית הדין, כדי להרתיע עד מלהעיד עדות חופשית או מלהעיד בכלל.

- (ב) ציווה בית הדין כאמור בסעיף קטן (א), רשאי הוא להתיר שימוש בכוח סביר לשם ביצוע ההרחקה, אם מצא כי הדבר נדרש, ובלבד שהזהיר את מי שציווה על הרחקתו כי בכונתו לעשות כן.
(ג) ציווה בית הדין, לפי הוראות סעיף קטן (א), על הרחקתו של צד להליך, יובאו ההליכים לידיעתו בדרך שיורה בית הדין.

ביזיון בית הדין

[תיקון התשס"ח (מס' 2)]

110ט. (א) בית דין, הדין בעניין שבשיפוטו, רשאי להטיל קנס בשיעור כאמור בסעיף קטן (ג), על מי שמתקיים בו אחד מאלה, בין אם הוא סוהר ובין אם אינו סוהר:

- (1) הוא הוזמן כדין לבית דין ולא התייצב או עזב לפני שקיבל רשות לעשות כן, ולא הראה סיבה מספקת להעדרו או לעזיבתו;
(2) הוא נדרש כדין על ידי בית דין להמציא מסמך שברשותו ולא המציאו בלא הצדק חוקי;
(3) בהיותו עד בבית דין לא השיב על שאלה שנדרש כדין להשיב עליה או השיב ביודעין תשובה מתחמקת בלא הצדק חוקי.
(ב) בית דין רשאי להטיל על אדם קנס לפי הוראות סעיף קטן (א), אף שלא בפניו.
(ג) קנס שהוטל לפי סעיף קטן (א), לא יעלה על מחצית הסכום האמור בסעיף 40(2) לחוק העונשין, וייגבה בדרך שבה נגבה קנס שהטיל בית משפט בהליך פלילי.
(ד) על החלטת בית דין למשמעת לפי סעיף קטן (א) ניתן לערער לפני בית הדין לערעורים.

צו הבאה

[תיקון התשס"ח (מס' 2)]

110י. (א) נאשם, משיב, או מי שהוזמן להעיד בבית דין, שלא התייצב או שלא המציא מסמך לבית דין, אם הצטווה לעשות כן, רשאי בית הדין, אם שוכנע כי אותו אדם נמנע מלהתייצב או מלהמציא את המסמך בלא הצדק סביר, לצוות על הבאתו לפני בית הדין בזמן שיקבע בצו, ובלבד שהזהירו כי בכונתו לעשות כן.
(ב) על צו הבאה לפי סעיף זה, יחולו ההוראות לפי סעיף 73 לחוק בתי המשפט (נוסח משולב), התשמ"ד-1984, בשינויים המחויבים.

רציפות הדין

[תיקון התשס"ח (מס' 2)]

110יא. כל עוד לא הוחל בגביית ראיות, רשאי בית דין למשמעת לדחות את מועד תחילת הדיון או את המשכו; הוחל בגביית הראיות, יימשך הדיון ברציפות, ככל שהדבר ניתן.

ייצוג סוהר בדין משמעת

[תיקון התשע"א]

110יב. (א) סוהר שהוא נאשם, מערער או משיב בדיון לפני בית דין, רשאי להיות מיוצג על ידי עורך דין.
(ב) סוהר שהוא נאשם, משיב או עורר בדיון לפני דן יחיד, אינו רשאי להיות מיוצג.

נוכחות בדין

[תיקון התשס"ח (מס' 2)]

110יג. (א) בכפוף להוראות סעיף זה, לא יידון סוהר בדין משמעת שלא בפניו.
(ב) בית דין רשאי לדון סוהר שלא בפניו אם ביקש זאת הסוהר או הביע את הסכמתו לכך ובית הדין סבור, מטעמים מיוחדים שיירשמו, שלא יהיה בכך משום עיוות דין, ובלבד שהסוהר יהיה נוכח בעת הקראת כתב האישום ומתן פסק הדין, והוא מיוצג על ידי עורך דין.
(ג) בית דין רשאי לדון סוהר ולגזור את דינו שלא בפניו אם הוא הוזמן כדין והוסבר לו בהזמנה שאם לא יתייצב ניתן יהיה לדונו ולגזור את דינו שלא בפניו, ובית הדין סבור, מטעמים מיוחדים שיירשמו, שלא יהיה בכך משום עיוות דין, ואולם לא יגזור בית דין עונש מחבוש על הסוהר שלא בפניו.
(ד) על אף האמור בסעיפים קטנים (ב) ו-(ג), רשאי בית דין, בכל שלב של הדיון, לצוות על התייצבותו של הסוהר.
(ה) נגזר דינו של סוהר שלא בפניו, רשאי בית הדין, לבקשת הסוהר, לבטל את הדיון, לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין, אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין; בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש בתוך 15 ימים מהיום שהומצא לסוהר פסק הדין, ואולם רשאי בית הדין, מטעמים מיוחדים שיירשמו, לדון בבקשה כאמור, אף אם הוגשה לאחר תום התקופה האמורה.
(ו) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מסמכותו של בית דין לצוות על הרחקתו של הסוהר, לפי הוראות סעיף 110ח.

גבייה מוקדמת של עדות

[תיקון התשס"ח (מס' 2)]

110יד. (א) הוגש כתב אישום לבית דין למשמעת וטרם החל הדיון, רשאי בית הדין, לבקשת בעל דין, לגבות עדותו של אדם לאתגר, אם ראה שהעדות חשובה לביורר האשמה וכי יש יסוד סביר להניח שלא ניתן יהיה לגבותה במהלך הדיון; החלו בירור או בדיקה או נפתחה חקירה בעבירת משמעת וטרם הוגש כתב אישום, רשאי לעשות כן נשיא בית הדין למשמעת, לבקשת תובע או לבקשת סוהר העשוי להיות נאשם בעבירה.
(ב) עדות כאמור בסעיף קטן (א), תיגבה בפני תובע ובפני הנאשם או מי שעשוי להיות נאשם, אלא אם כן החליט בית הדין או נשיא בית הדין, לפי העניין, מטעמים מיוחדים שיירשמו, לגבותה שלא בפני הנאשם או מי שעשוי להיות נאשם.

דרגת שופט

[תיקון התשס"ח (מס' 2)]

110טו. בבית דין לא יישב שופט שדרגתו נמוכה מדרגת הנאשם.

אב בית דין

[תיקון התשס"ח (מס' 2)]

110טז. (א) יושב בדין נשיא בית הדין - יהיה הוא אב בית הדין; לא יושב בדין נשיא בית הדין - יהיה הבכיר בדרגה אב בית הדין ואם אין

בכיר בדרגה, ייקבע אב בית הדין על ידי נשיא בית הדין.

(ב) אב בית הדין ינהל את הדיון בישיבות בית הדין ורשאי הוא להורות כל הוראה הדרושה לקיום הסדר במקום הדיון.

מינוי תובע

[תיקונים: התשס"ח (מס' 2), התשע"ו (מס' 3)]

110. הנציב או מי שהוא הסמיכו לכך ימנה עורך דין שהוא סוהר מדרגת מיישר ומעלה, שישמש תובע בבית הדין למשמעת, וכמשיב או כמערער בבית הדין לערעורים או בבית המשפט המחוזי, לפי העניין, וייצגו; בסעיף זה, "מיישר" – למעט מיישר משנה.

פסלות שופט או דן יחיד

[תיקון התשס"ח (מס' 2)]

110. (א) שופט או דן יחיד יפסול את עצמו מלישב בדין, מיוזמתו או לפי בקשה מנומקת מאת נאשם, תובע, מערער או משיב, אם סבר כי קיימות נסיבות שיש בהן כדי ליצור חשש ממשי למשוא פנים בניהול הדיון, או כי קיימים טעמים אחרים המצדיקים לעשות כן.

(ב) נטענה טענת פסלות נגד שופט או דן יחיד, יחליט בה בית הדין או הדן יחיד, לפי העניין, לפני שייתן כל החלטה אחרת.

(ג) (1) החליט דן יחיד לפסול את עצמו מלישב בדין, יועבר הדיון לדן יחיד אחר; החליט הדן יחיד שלא לפסול את עצמו מלישב בדין, יציין בהחלטתו את הנימוקים לכך.

(2) החליט הנציב לפסול את עצמו מלישב בדין בעניינו של נאשם בדרגת תת-גונדר ומעלה, יועבר הדיון, על אף הוראות סעיף 110, להרב-גונדר או לשופט שיצאו לקצבה ושמינה השר לעניין זה.

(ד) החליט שופט לפסול את עצמו מלישב בדין – ימונה שופט אחר תחתיו; החליט שופט של בית דין למשמעת שלא לפסול את עצמו – רשאי בעל דין לערור על הדחיה לפני נשיא בית הדין לערעורים בדרך שתקבע בפקודות השירות; החליט שופט של בית דין לערעורים שלא לפסול את עצמו – רשאי בעל דין לערור על הדחיה לפני נשיא בית דין לערעורים שיצא לקצבה ושמינה הנציב לעניין זה.

החלפת היושב בדין משמעותי

[תיקון התשס"ח (מס' 2)]

110. (א) נפטר שופט שיושב בדין משמעותי בבית דין או דן יחיד או שבוטל או פקע מינויו או נבצר ממנו לשבת בדין מסיבה אחרת, ימונה שופט או דן יחיד, לפי העניין, אחר תחתיו.

(ב) בית הדין בהרכבו החדש או דן יחיד רשאי להמשיך בדיון מן השלב שאליו הגיע קודמו; ואולם אם התנגד הנאשם להמשך הדיון כאמור, יקיים בית הדין או הדן יחיד את הדיון מתחילתו, אלא אם כן סבר, מנימוקים שיירשמו, כי המשך הדיון כאמור דרוש לשם עשיית צדק.

הפסקת כהונה של שופט או דן יחיד

[תיקון התשס"ח (מס' 2)]

110. (א) הנציב רשאי להוציא שופט מרשימת השופטים שקבע לפי הוראות סעיף 110, אם הורשע בעבירה או שמתנהלת נגדו חקירה, לאחר שנתן לו הזדמנות להשמיע את טענותיו, ואולם קביעה כאמור לגבי חבר בית דין שאינו סוהר, תהיה בסמכות השר; הוצא שופט היושב בדין משמעותי מרשימת השופטים כאמור, יבוטל מינויו כשופט בהליך המתנהל בבית הדין.

(ב) היה היושב בדין משמעותי בבית דין סוהר וחדל להיות סוהר, יפקע מינויו, ואולם רשאי נשיא בית הדין לאפשר לו לסיים דיון בעניין שהחל בו; החליט נשיא בית הדין לעשות כן, יפקע המינוי בתום הדיון.

(ג) חדל נשיא בית הדין או הדן יחיד להיות סוהר, יפקע מינויו, ואולם רשאי הנציב לאפשר לו לסיים דיון בעניין שהחל בו; החליט הנציב לעשות כן, יפקע המינוי בתום הדיון.

שתיקת נאשם

[תיקון התשס"ח (מס' 2)]

110. הימנעות נאשם מהעיד עשויה לשמש חיזוק למשקל הראיות של התביעה, וכן סיוע לראיות התביעה במקום שסבר בית הדין כי דרוש להן סיוע.

קבילות אמרה

[תיקון התשס"ח (מס' 2)]

110. אמרה שמסר נאשם בהליך משמעותי, לא תשמש ראיה נגדו בהליך פלילי.

פסק דין במשפט פלילי

[תיקון התשס"ח (מס' 2)]

110. הממצאים והמסקנות של פסק דין סופי במשפט פלילי שנוהל נגד סוהר, יראו אותם כמוכחים בהליך משמעותי נגד אותו סוהר.

חיסיון

[תיקון התשס"ח (מס' 2)]

110. (א) אין אדם חייב למסור, ובית דין או דן יחיד לא יקבל, ראיה, אם השר הביע דעתו, בתעודה חתומה בידו, כי מסירתה עלולה לפגוע בשלומו של אדם, בדרכי פעולתו של השירות או בעניין ציבורי חשוב אחר, או אם השר, בהסכמת שר הביטחון, הביע דעתו, בתעודה חתומה בידו, כי מסירתה עלולה לפגוע בביטחון המדינה, אלא אם כן מצא שופט בית הדין לערעורים, על פיעתירת בעל דין המבקש גילוי הראיה, כי הצורך לגלותה לשם עשיית צדק עדיף מן העניין שיש שלא לגלותה.

(ב) הוגשה לבית דין למשמעת או לדן יחיד תעודה כאמור בסעיף קטן (א), רשאי בית הדין או הדן היחיד, לפי העניין, על פי בקשת בעל הדיון המבקש את גילוי הראיה, להפסיק את הדיון לתקופה שיקבע כדי לאפשר את הגשת העתירה לגילוי הראיה, ואם ראה לנכון – גם עד להחלטה בעתירה.

(ג) הוראות סעיף 46(א) לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971 יחולו, בשניונים המחויבים, על דיון בעתירה לגילוי ראיה לפי סעיף זה.

סימן ט'1: דן יחיד

דרגת דן יחיד

[תיקונים: התשס"ח (מס' 2), התשע"ו (מס' 3)]

110. (א) דרגת דן יחיד תהיה גבוהה בשתי דרגות לפחות מדרגת הנאשם, ואולם רשאי הנציב לדון נאשם אף אם דרגת הנאשם נמוכה מדרגתו

בדרגה אחת בלבד.

(ב) היה הנאשם סוהר שדרגתו מישר משנה ומעלה, יהיה הדן יחיד קצין שיפוט בכיר בלבד.

פסק

[תיקון התשס"ח (מס' 2)]

110כ.ו. (א) בתום הדיון יחליט דן יחיד, מטעמים שיירשמו, על זיכוי הנאשם או, אם מצא אותו אשם, על הרשעתו.
(ב) הרשיע דן יחיד את הנאשם - יגזור את דינו, ובלבד שנתן לו הזדמנות לטעון את טענותיו לעונש, ובכלל זה הבאת עדים.

חובת זימון נפגע

[תיקון התשס"ח (מס' 2)]

110כ.ז. (א) דן יחיד הדן בעבירת משמעת, לא יזכה את הנאשם אלא לאחר שנתן למי שנפגע במישרין מהמעשה נושא העבירה הזדמנות להשמיע את עדותו לפניו.

(ב) זוכה הנאשם בלאשניתנה לנפגעה הזדמנות להשמיע את עדותו, כאמור בסעיף קטן (א), בטלה פסק מעיקרו, ולעניין זה לא יחולו לגביהוראות סעיף 108.

הרשעה בעבירת משמעת על פי עובדות שלא נטענו בכתב התלונה

[תיקון התשס"ח (מס' 2)]

110כ.ח. דן יחיד רשאי להרשיע נאשם בעבירת משמעת שאשמתו בה נתגלתה מן העובדות שהוכחו לפניו, אף אם עובדות אלה לא נטענו בכתב התלונה, ובלבד שניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן.

הרשעה בעבירות משמעת אחדות

[תיקון התשס"ח (מס' 2)]

110כ.ט. דן יחיד רשאי להרשיע נאשם בשל כל אחת מעבירות המשמעת שאשמתו בהן נתגלתה מן העובדות שהוכחו לפניו, אך לא יענישו יותר מפעם אחת בשל אותו מעשה.

סמכות ענישה של דן יחיד

[תיקונים: התשס"ח (מס' 2), התשע"ד (מס' 2)]

110ל. דן יחיד, שהרשיע נאשם בעבירת משמעת, יטיל עליו עונשים כמפורט להלן, כולם או חלקם:

(1) היה הדן יחיד קצין שיפוט -

(א) נזיפה;

(ב) נזיפה חמורה;

(ג) קנס שאינו עולה על שכר של חמישה ימים כפי שנקבע בפקודות השירות, ואולם -

(1) לגבי נאשם שהוא יוצא צבא בשירות סדיר - קנס שאינו עולה על שישה ימים משכר יסוד חודשי של יוצא צבא בשירות סדיר בשעת הטלת העונש;

(א1) לגבי נאשם שהוא משרת בשירות אזרחי-ביטחוני - קנס שאינו עולה על שישה ימים מדמי הכלכלה ליחיד של משרת בשירות אזרחי-ביטחוני;

(2) לגבי נאשם שחדל להיות סוהר ושאינו יוצא צבא בשירות סדיר או משרת בשירות אזרחי-ביטחוני - קנס שאינו עולה על שישה ימים משכר מינימום, כהגדרתו בחוק שכר מינימום, התשמ"ז-1987 (בפקודה ז - שכר מינימום);

(ד) ריתוק למקום השירות לתקופה שאינה עולה על חמישה ימים, ובלבד שלא יוטל ריתוק על מי שחדל להיות סוהר;

(ה) בעבירת משמעת הכרוכה בנהיגה ברכב של השירות - פסילת רישיון נהיגה מטעם משטרת ישראל לתקופה שאינה עולה על 30 ימים;

(ו) לגבי נאשם שהוא יוצא צבא בשירות סדיר - מחבוש לתקופה שאינה עולה על שבעה ימים;

(2) היה הדן יחיד קצין שיפוט בכיר -

(א) נזיפה;

(ב) נזיפה חמורה;

(ג) קנס שאינו עולה על שכר של עשרה ימים כפי שנקבע בפקודות השירות, ואולם -

(1) לגבי נאשם שהוא יוצא צבא בשירות סדיר - קנס שאינו עולה על שלוש ימים משכר יסוד חודשי של יוצא צבא בשירות סדיר בשעת הטלת העונש;

(א1) לגבי נאשם שהוא משרת בשירות אזרחי-ביטחוני - קנס שאינו עולה על שלוש ימים משכר יסוד חודשי של משרת בשירות אזרחי-ביטחוני;

(2) לגבי נאשם שחדל להיות סוהר ושאינו יוצא צבא בשירות סדיר או משרת בשירות אזרחי-ביטחוני - קנס שאינו עולה על שלוש ימים משכר מינימום;

(ד) ריתוק למקום השירות לתקופה שאינה עולה על עשרה ימים, ובלבד שלא יוטל ריתוק על מי שחדל להיות סוהר;

(ה) בעבירת משמעת הכרוכה בנהיגה ברכב של השירות - פסילת רישיון נהיגה מטעם משטרת ישראל לתקופה שאינה עולה על 60 ימים;

(ו) לגבי נאשם שהוא יוצא צבא בשירות סדיר - מחבוש לתקופה שאינה עולה על 35 ימים;

דחיית ביצוע עונש

[תיקון התשס"ח (מס' 2)]

110ל.א. דן יחיד רשאי, מטעמים מיוחדים שיירשמו, לדחות את ביצוע העונש או לקבוע תנאים לביצועו במעמד מתן הפסק, ואם הוגש ערר - גם לאחר מתן הפסק וכל עוד לא החל הדיון בערר; החל הדיון בערר, תהא הסמכות האמורה נתונה לדן בערר.

ערר על פסק

[תיקונים: התשס"ח (מס' 2), התשע"א]

110ל.ב. (א) (1) סוהר שהרשיע דן יחיד רשאי, בתוך 15 ימים מיום שהומצא לו הפסק, להגיש ערר על הפסק, ואם חויב בתשלום פיצויים לפי הוראות סעיף 110סה - גם על החיוב כאמור, בדרך שקבע השר.

(2) זוכה סוהר על ידי דן יחיד בהליך משמעתי שנפתח עקב חקירה של משטרת ישראל, ועדת חקירה כאמור בסעיף 131א או קצין בודק שמונה לפי פקודות השירות, רשאי סוהר בכיר שהנציב הסמיך לעניין זה להגיש ערר על הפסק, אם סבר כי יש ראיות מספיקות להוכחת אשמתו של הסוהר, בתוך 15 ימים מיום שהומצא לו הפסק.

(ב) בערר ידון קצין שיפוט בכיר שדרגתו אינה נמוכה מדרגת הדן יחיד שנתן את הפסק ושמונה לכך בדרך שקבע השר.

(ג) קצין שיפוט בכיר שמונה לדון בערר רשאי לדון בו, אף אם הוגש לאחר המועד האמור בסעיף קטן (א), אם הוכח, להנחת דעתו, כי היה הצדק סביר לאיחור.

(ד) העורר רשאי לחזור בו מעררו כל עוד לא ניתנה החלטה בערר.

(ה) הוראות סעיף 110א יחולו, בשינויים המחויבים, גם לגבי מי שדן בערר.

סופיות פסק של רב גונדר ושל שופט

[תיקונים: התשס"ח (מס' 2), התשע"ו (מס' 3)]

110לג. על אף הוראות סעיף 110לב(א), פסק של הנציב בשבתו כדן יחיד או פסק של רב-גונדר או שופט שיצא לקצבה, שאליו הועבר הדיון לפי הוראות סעיף 110יח(ג)(2), הוא פסק חלוט כמשמעותו בסעיף 110לג1.

פסק חלוט

[תיקון התשע"ו (מס' 3)]

110לג1. פסק חלוט הוא אחד מאלה:

(1) פסק שלא ניתן להגיש עליו ערר כאמור בסעיף 110לג;

(2) פסק שהסתיימה התקופה להגשת ערר עליו ולא הוגש ערר;

(3) פסק שניתן בערר.

סמכויות קצין שיפוט בכיר הדן בערר

[תיקונים: התשס"ח (מס' 2), התשע"א]

110לד. (א) קצין שיפוט בכיר הדן בערר רשאי -

(1) לקבל את הערר ולזכות את הנאשם או להרשיע את הנאשם ולגזור את דינו, לפי העניין;

(2) להקל בעונש;

(3) לדחות את הערר;

(4) להרשיע בעבירת משמעת אחרת, ובלבד שניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן.

(ב) היה הערר על חיוב בתשלום פיצויים לפי סעיף 110סה, רשאי קצין השיפוט הבכיר הדן בערר לבטל את החיוב בתשלום או להפחית את

שיעור הפיצויים.

סימן ט'2: בית דין למשמעת

כינון בית דין למשמעת

[תיקון התשס"ח (מס' 2)]

110לה. הנציב יכונן, בצו, בית דין למשמעת שידון סוהרים בעבירות משמעת, ויקבע את מקום מושבו.

מינוי נשיא בית הדין

[תיקונים: התשס"ח (מס' 2), התשע"ו (מס' 3)]

110לו. לנשיא בית הדין למשמעת יתמנה עורך דין שהוא סוהר בכיר, שדרגתו תיקבע בפקודות השירות.

מינוי מותב בית הדין

[תיקונים: התשס"ח (מס' 2), התשע"ו (מס' 3)]

110לז. (א) מותב בית דין למשמעת יורכב משלושה שופטים, שימנה נשיא בית הדין, שהם סוהרים בכירים, מהם שניים לפחות משפטנים; השופטים ימונו מתוך רשימת שופטים שקבע הנציב.

(ב) על אף הוראות סעיף קטן (א) וסעיף 110לח, מותב בית דין למשמעת הדן בעבירת משמעת של סוהר לפי פרטים 8א, 19א(א) או 29 לתוספת השנייה, שנעברה כלפי אדם שאינו סוהר, יורכב משלושה שופטים, שימנה נשיא בית הדין למשמעת, כמפורט להלן:

(1) שני סוהרים בכירים, מתוך רשימת השופטים כאמור בסעיף קטן (א), מהם אחד לפחות משפטן;

(2) נציג ציבור, מתוך רשימת נציגי ציבור הכשירים להתמנות שופטי בית משפט שלום, שקבע השר בהסכמת שר המשפטים.

(ג) ראה נשיא בית הדין למשמעת כי יש מקום למנות נציג ציבור בעבירות משמעת נוספות, שאינן מנויות בסעיף קטן (ב), שנעברו כלפי אדם

שאינו סוהר, הרכב מותב בית הדין יהיה בהתאם להוראות סעיף קטן (ב).

(ד) על אף האמור בסעיפים קטנים (א) ו-(ב)1, נשיא בית הדין למשמעת רשאי, בנסיבות מיוחדות, למנות למותב בית הדין, מתוך רשימה שקבע

הנציב, שופט בדימוס או סוהר בכיר בדימוס שהוא עורך דין.

בית דין למשמעת בשופט אחד

[תיקון התשס"ח (מס' 2)]

110לח. על אף הוראות סעיף 110לז(א), ידון בית דין למשמעת בשופט אחד, אם הורה זאת נשיא בית הדין או מי שהוא הסמיך לכך; שופט כאמור יהיה סוהר בכיר שהוא עורך דין, שימנה נשיא בית הדין למשמעת מתוך רשימת השופטים כאמור בסעיף 110לז(א).

הרחבת סמכות

[תיקון התשס"ח (מס' 2)]

110לט. מותב בית דין למשמעת שמונה לפי הוראות סעיף 110לז(ב), מוסמך לדון בעבירות משמעת נוספות על אלה המנויות באותו סעיף, ובלבד שהן כלולות באותו כתב אישום.

הכרעת הדין

[תיקון התשס"ח (מס' 2)]

110מ. בתום בירור האשמה יחליט בית הדין למשמעת, מטעמים שיירשמו, על זיכוי הנאשם, או, אם מצא אותו אשם - על הרשעתו (בסימן זה ובסימנים ט'3 עד ט'6 - הכרעת הדין).

הרשעה בעבירת משמעת על פי עובדות שלא נטענו בכתב האישום

[תיקון התשס"ח (מס' 2)]

110מא. בית דין למשמעת רשאי להרשיע נאשם בעבירת משמעת שאשמתו בה נתגלתה מן העובדות שהוכחו לפניו, אף אם עובדות אלו לא נטענו בכתב האישום, ובלבד שניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן.

הרשעה בעבירות אחדות

[תיקון התשס"ח (מס' 2)]

110מב. בית הדין למשמעת רשאי להרשיע נאשם בכל אחת מעבירות המשמעת שאשמתו בהן נתגלתה מן העובדות שהוכחו לפניו, אך לא יענישנו יותר מפעם אחת בשל אותו מעשה.

ראיות לעניין העונש

[תיקון התשס"ח (מס' 2)]

110מג. הורשע נאשם בעבירת משמעת, רשאים התובע והנאשם להביא ראיותיהם לעניין העונש, לרבות ראיות בדבר הרשעותיו הקודמות של הנאשם.

סמכות ענישה של בית דין למשמעת

[תיקונים: התשס"ח (מס' 2), התשע"ד (מס' 2)]

110מד. (א) הורשע נאשם בעבירת משמעת יגזור בית הדין למשמעת את דינו ויטיל עליו עונשים אלה, כולם או חלקם:

(1) נזיפה;

(2) נזיפה חמורה;

(3) קנס שאינו עולה על כפל הקנס שמוסמך דן יחיד שהוא קצין שיפוט בכיר להטיל לפי סעיף 110ל(2)ג, לפי העניין;

(4) ריתוק למקום השירות לתקופה שאינה עולה על 45 ימים;

(5) מחבוש לתקופה שאינה עולה על 45 ימים;

(6) הורדה בדרגה;

(7) בעבירת משמעת הכרוכה בנהיגה ברכב של השירות - פסילת רישיון נהיגה מטעם משטרת ישראל לתקופה שאינה עולה על 90 ימים.

(ב) לא יוטל עונש ריתוק או מחבוש לפי סעיף זה על מי שחדל להיות סוהר ולא יוטל עונש מחבוש לפי סעיף זה על משרת בשירות אזרחי-ביטחוני.

(ג) הורדה בדרגה לפי סעיף זה תהיה לתקופה שתיקבע בפקודות השירות, ואולם רשאי בית הדין למשמעת לקבוע תקופה אחרת מטעמים שיירשמו.

דחיית ביצוע עונש

[תיקון התשס"ח (מס' 2)]

110מו. (א) במעמד מתן גזר הדין רשאי בית דין למשמעת, ולאחר מתן גזר הדין - רשאי אב בית הדין שגזר את הדין, לבקשת נאשם ומטעמים שיירשמו, לדחות את ביצוע העונש או לקבוע תנאים לביצועו, והכל עד להגשת ערעור או עד המועד שבו חלף המועד להגשת ערעור.

(ב) על אף הוראות סעיף קטן (א), הוגש ערעור על פסק הדין, יגיש הנאשם את בקשתו לדחיית ביצוע העונש או לקביעת תנאים לביצועו לנשיא

בית הדין לערעורים, שתהא נתונה לו הסמכות האמורה בסעיף זה.

בית דין שנחלקו בו הדעות

[תיקון התשס"ח (מס' 2)]

110מו. בית דין שנחלקו בו הדעות תכריע דעת הרוב; לא היתה דעת רוב לעניין סוג העונש או מידתו, תכריע דעת אב בית הדין.

[תיקון התשס"ח (מס' 2)]

סימן ט'3: בית דין לערעורים

כינון בית דין לערעורים

[תיקון התשס"ח (מס' 2)]

110מז. השר יכונן, בצו, בית דין לערעורים, שידון בערעורים על פסקי דין של בית דין למשמעת ויקבע את מקום מושבו.

מינוי נשיא בית הדין לערעורים

[תיקונים: התשס"ח (מס' 2), התשע"ז (מס' 3)]

110מח. (א) לנשיא בית הדין לערעורים יתמנה עורך דין שהוא סוהר בכיר שדרגתו תיקבע בפקודות השירות.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), השר רשאי, בנסיבות מיוחדות ולבקשת הנציב, למנות כנשיא בית הדין לערעורים שופט בדימוס או סוהר

בכיר בדימוס שהוא עורך דין, ודרגתו כאמור בסעיף קטן (א).

מינוי מותב בית דין לערעורים

[תיקונים: התשס"ח (מס' 2), התשע"ז (מס' 3)]

110מט. (א) מותב בית הדין לערעורים יורכב משלושה שופטים, שימנה נשיא בית הדין, שהם סוהרים בכירים, מהם לפחות שני עורכי דין; השופטים ימונו מתוך רשימת שופטים שקבע הנציב.

(ב) על אף הוראות סעיף קטן (א), מותב בית הדין לערעורים הן בערעור על פסק דין בעניין עבירת משמעת של סוהר לפי פרטים 8א, 19א) או

או 29 לתוספת השנייה, שנעברה כלפי אדם שאינו סוהר, או בעבירת משמעת אחרת של סוהר שנעברה כלפי אדם שאינו סוהר, שנדונה לפי סעיף 110לאג), יורכב משלושה שופטים שימנה נשיא בית הדין לערעורים כמפורט להלן:

(1) שני סוהרים בכירים, מתוך רשימת השופטים כאמור בסעיף קטן (א), מהם אחד לפחות עורך דין;

(2) נציג ציבור, מתוך רשימת נציגי ציבור הכשירים להתמנות שופטי בית משפט מחוזי, שקבע השר בהסכמת שר המשפטים.
(ג) על אף האמור בסעיפים קטנים (א) ו-(ב)1, נשיא בית הדין לערעורים רשאי, בנסיבות מיוחדות, למנות למושב בית הדין לערעורים, מתוך רשימה שקבע הנציג, שופט בדימוס או סוהר בכיר בדימוס שהוא עורך דין.

זכות ערעור

[תיקון התשס"ח (מס' 2)]

110נ. (א) נאשם שהורשע בבית דין למשמעת, וכן הנציב או מי שהוא הסמיך לכך, רשאים, בתוך 45 ימים מיום מתן פסק הדין, לערער על הכרעת הדין, על גזר הדין או על פסק הדין כולו, ורשאים הם לעשות כן גם אם חדל הנאשם להיות סוהר.
(ב) ניתן פסק הדין שלא במעמד הנאשם או התובע, יחל מניין התקופה להגשת הערעור כאמור בסעיף קטן (א) מן היום שבו הומצא לו פסק הדין, בדרך שתקבע בפקודות השירות.

הגשת כתב ערעור

[תיקון התשס"ח (מס' 2)]

110נ. ערעור יהיה בהגשת כתב ערעור לבית הדין לערעורים, חתום בידי המערער או בא-כוחו, בדרך שקבע השר.

חזרה מערעור

[תיקון התשס"ח (מס' 2)]

110נ. מערער רשאי לחזור בו מערעורו בכל שלב של הערעור, ואולם משהסתיימו טענות בעלי הדין, לא יחזור בו אלא ברשות בית הדין לערעורים.

דין בערעור בפני בעלי הדין

[תיקון התשס"ח (מס' 2)]

110נ. (א) הדין בערעור יהיה בפני בעלי הדין; אולם אם הוזמן בעל דין ולא התייצב, רשאי בית הדין לערעורים לדון בערעור שלא בפניו, ואם לא התייצב המערער – רשאי הוא לדחות את הערעור מטעם זה בלבד.

(ב) נדחה ערעורו של נאשם בשל אי-התייצבותו, יבטל בית הדין לערעורים את ההחלטה על דחיית הערעור על פי בקשת המערער, וישמע את הערעור, אם נוכח כי היתה סיבה מוצדקת לאי-התייצבות המערער או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין; בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש בתוך 15 ימים מיום שהחלטת הדחייה הודעה למערער, ואולם רשאי בית הדין לערעורים, מטעמים מיוחדים שיירשמו, לדון בבקשה כאמור, אף אם הוגשה לאחר תום התקופה האמורה.

סמכות בית הדין לערעורים

[תיקון התשס"ח (מס' 2)]

110נ. בית הדין לערעורים רשאי לעשות אחת מאלה:

- (1) לקבל את הערעור, כולו או חלקו, לשנות את פסק הדין של בית הדין למשמעת, או לבטלו ולתת אחר במקומו;
- (2) לדחות את הערעור;
- (3) לתת בקשר לפסק הדין כל החלטה אחרת שבית הדין למשמעת היה מוסמך לתתה, ובכלל זה להרשיע נאשם בעבירת משמעת שאשמתו בה התגלתה מן העובדות שהוכחו, אף אם העבירה שונה מזו שהורשע בה בבית הדין למשמעת, או שהעובדות שהוכחו לא נטענו בו, ובלבד שניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן; ואולם לא יטיל בית הדין לערעורים על הנאשם עונש חמור מהעונש שהוטל עליו, אלא אם כן הוגש ערעור על קולת העונש;
- (4) להחזיר את הדין לבית הדין למשמעת שנתן את פסק הדין, עם הוראות.

סמכות נשיא בית הדין לערעורים

[תיקון התשס"ח (מס' 2)]

110נ. לנשיא בית הדין לערעורים תהיה סמכות לדון בכל עניין שבסדרי דין, הנתונה לפי סימן זה לבית הדין לערעורים, וכן סמכות לעשות פעולה שבית הדין נדרש לעשותה, ובכלל זה –

- (1) הארכת מועדים להגשת ערעור לאחר שעברה התקופה להגשתו כאמור בסעיף 110נ, אם מצא כי מן הראוי לעשות כן בנסיבות העניין;
- (2) דחיית ביצוע עונש, הפסקתו או קביעת תנאים לביצועו.

פסק דין סופי

[תיקונים: התשס"ח (מס' 2), התשע"ו (מס' 3)]

110נ. (בוטל).

ערעור לבית המשפט המחוזי

[תיקון התשע"ו (מס' 3)]

110נ. (א) פסק דין של בית דין לערעורים ניתן לערער לפני שופט של בית המשפט המחוזי שבאזור שיפוטו מצוי מקום מושבו של בית הדין לערעורים (בסימן זה – בית המשפט המחוזי) כדן יחיד, אם ניתנה לכך רשות בפסק הדין או מאת נשיא בית המשפט המחוזי או מאת משנהו.

- (ב) לא תינתן רשות לערער אלא בשאלה משפטית שיש בה חשיבות, קשיות או חידוש.
- (ג) התקופה להגשת בקשת רשות לערער היא שלושים ימים מיום מתן פסק הדין בערעור, והתקופה להגשת הערעור היא שלושים ימים מיום מתן הרשות לערער.
- (ד) על הליך לפי סעיף זה יחולו סדרי הדין החלים על ערעורים פליליים בבית המשפט המחוזי, למעט סעיף 12 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, ובשינויים המחויבים.
- (ה) מי שנתן רשות לערער רשאי אגב כך להורות על דחיית ביצוע גזר הדין; הוגשה בקשה למתן רשות לערער והרשות טרם ניתנה, רשאי נשיא בית המשפט המחוזי להורות כאמור.
- (ו) על אף האמור בכל דין, תובע המופיע לפני בית המשפט המחוזי בערעור לפי סעיף זה, ילבש מדי סוהר וגלימה שחורה.

פסק דין חלוט

[תיקון התשע"ו (מס' 3)]

- 110.2011 (א) פסק דין חלוט הוא פסק דין שעברה עליו התקופה להגשת ערעור ולא הוגש ערעור, ואם הוגש הערעור - פסק הדין שניתן בערעור.
(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), פסק דין של בית הדין לערעורים יהיה חלוט באחת מאלה:
(1) בתום התקופה להגשת בקשת רשות לערער - אם לא הוגשה בקשה כזו;
(2) הוגשה בקשת רשות לערער ונדחתה - ביום שבו נדחתה;
(3) ניתנה רשות לערער - בתום התקופה להגשת ערעור אם הערעור לא הוגש.
(ג) כל עוד פסק הדין של בית הדין לערעורים אינו חלוט, רשאי נשיא בית הדין לערעורים להורות על דחיית ביצוע גזר הדין.

[תיקון התשס"ח (מס' 2)]

סימן ט'4: משפט חוזר

משפט חוזר

[תיקונים: התשס"ח (מס' 2), התשע"ו (מס' 3)]

- 110.2011 (א) נשיא בית הדין לערעורים רשאי להורות כי בית הדין לערעורים או בית הדין למשמעת שקבע לכך, יקיים משפט חוזר בפסק דין חלוט, גם אם חדל הנאשם להיות סוהר, אם ראה כי התקיים אחד מאלה:
(1) בית משפט או בית דין פסק כי ראיה מהראיות שהובאו באותו עניין יסודה היה בשקר או בזיוף, ויש יסוד להניח כי אילו לא ראיה זאת היה בכך כדי לשנות את תוצאות המשפט לטובת הנידון;
(2) הוצגו עובדות או ראיות העשויות, לבדן או יחד עם החומר שהיה לפני בית הדין בראשונה, לשנות את תוצאות המשפט לטובת הנידון;
(3) אדם אחר הורשע בינתיים בביצוע אותו מעשה עבירה, ומהנסיבות שהתגלו במשפטו של אותו אדם אחר נראה כי מי שהורשע לראשונה בעבירה לא ביצע אותה;
(4) התעורר חשד של ממש כי בהרשעה נגרם לנידון עיוות דין.
(ב) הרשות לבקש משפט חוזר נתונה לנידון וכן לנציב או למי שהוא הסמיכו לכך.

סמכויות בית הדין במשפט חוזר ופיצוי

[תיקון התשס"ח (מס' 2)]

- 110.2011 (א) במשפט חוזר יהיו לבית דין כל הסמכויות הנתונות לו לפי סימנים ט', ט"ב ו-ט"ג, פרט לסמכות להחמיר בעונש; בית הדין רשאי לתת כל צו הנראה בעיניו כדי לפצות נידון שנשא את עונשו או חלק ממנו ושהרשעתו בוטלה כתוצאה מן המשפט החוזר, או לתת כל סעד אחר.
(ב) צו לפי סעיף קטן (א) טעון אישור של בית משפט מחוזי, ודינו, משאושר, כדין פסק דין של בית משפט שניתן בעניין אזרחי.

[תיקון התשס"ח (מס' 2)]

סימן ט'5: דרכי ענישה

העונש על תנאי

[תיקונים: התשס"ח (מס' 2), התשע"ו (מס' 3)]

- 110.2011 (א) הטיל בית דין או דן יחיד עונש מחבוב, קנס, הורדה בדרגה או ריתוק, רשאי הוא להורות בגזר הדין שהעונש, כולו או חלקו, יהיה על תנאי (בסימן זה - עונש על-תנאי).
(ב) מי שנידון לעונש על תנאי לא יישא את עונשו, אלא אם כן עבר, בתוך התקופה שנקבעה בגזר דינו, שלא תפחת משנה ולא תעלה על שלוש שנים (בסימן זה - תקופת התנאי), אחת מעבירות המשמעת שנקבעו בגזר הדין, והורשע בעבירת המשמעת הנוספת (בסעיף זה - עבירת משמעת נוספת), בתוך תקופת התנאי או לאחריה.
(ג) תקופת התנאי תתחיל ביום מתן גזר הדין.
(ד) קביעת עבירות משמעת נוספות לפי סעיף קטן (ב) יכול שתהיה בציון סוג של עבירות או בפירוט מסוימות, אם דרך תיאורן ואם דרך אזכור הוראות חוק; היתה העבירה כאמור עבירה המפורטת בפרטים 1 או 3 לתוספת השניה, תתואר ההתנהגות העבריינית המהווה אותה; אוזכרה הוראת חוק ובוטלה לאחר מכן, והוראה אחרת באה במקומה, יראו את גזר הדין כמאזכר את ההוראה האחרת.
(ה) נאשם שנידון לעונש על תנאי והורשע בשל עבירת משמעת נוספת, יורה בית הדין או הדן יחיד על הפעלת העונש על תנאי.
(ו) הוטל על נאשם מחבוב בפועל בשל עבירת משמעת נוספת והופעל נגדו עונש המחבוב על תנאי, יישא, על אף האמור בסעיף 110סא, את שתי תקופות המחבוב בזו אחר זו, אלא אם כן בית הדין או הדן יחיד שהרשיעו בעבירת המשמעת הנוספת הורה, מטעמים שיירשמו, כי שתי התקופות, כולן או חלקן, יהיו חופפות; ואולם תקופת המחבוב הרצופה שעל הנידון לשאת לא תעלה על 70 ימים.
(ז) הוטל על נאשם ריתוק בפועל בשל עבירת משמעת נוספת והופעל נגדו עונש הריתוק על-תנאי, יישא, על אף האמור בסעיף 110סא, את שתי תקופות הריתוק בזו אחר זו, אלא אם כן בית הדין או הדן יחיד שהרשיעו בעבירת המשמעת הנוספת הורה, מטעמים שיירשמו, כי שתי התקופות, כולן או חלקן, יהיו חופפות; ואולם תקופת הריתוק הרצופה שעל הנידון לשאת לא תעלה על 70 ימים.
(ח) הוטלה על נאשם הורדת דרגה בפועל בשל עבירת משמעת נוספת והופעל נגדו עונש הורדת דרגה על-תנאי, יישא, על אף האמור בסעיף 110סא, את שתי תקופות הורדת הדרגה בזו אחר זו, אלא אם כן בית הדין או הדן יחיד שהרשיעו בעבירת המשמעת הנוספת הורה, מטעמים שיירשמו, כי שתי התקופות, כולן או חלקן, יהיו חופפות.
(ט) הוטל על נאשם קנס בפועל בשל עבירת משמעת נוספת והופעל נגדו עונש קנס על-תנאי, ישלם את שני הקנסות, ואולם סכום הקנס הכולל לא יעלה על כפל הקנס המרבי שרשאי בית הדין או הדן היחיד להטיל, לפי העניין.

הארכת תקופת התנאי

[תיקונים: התשס"ח (מס' 2), התשע"ו (מס' 3)]

- 110.2011 (א) בית דין או דן יחיד שהרשיע נאשם בעבירת משמעת נוספת ולא הטיל עליו בשל אותה עבירה עונש מחבוב, קנס או ריתוק, ולעניין בית דין - גם הורדה בדרגה, רשאי, על אף הוראות סעיף 110.2011(ה) במקום לצוות על הפעלת העונש על-תנאי שהטיל עליו, להורות על הארכת תקופת התנאי או חידושה לתקופה נוספת שלא תעלה על שנה אחת, אם שוכנע, מטעמים מיוחדים שיירשמו, כי בנסיבות העניין לא יהיה זה צודק להפעיל את העונש על תנאי.

סימן ט'6: הוראות שונות

תקופות שלא יבואו במניין תקופת שירות ביטחון

[תיקון התשס"ח (מס' 2)]

110סז. תקופת מאסר או מחבוש שנשא סוהר שהוא יוצא צבא בשירות סדיר, או תקופה שבה נעדר מן השירות שלא כדין ושעליה נידון, לא תבוא במניין תקופת השירות שהוא חייב בה לפי חוק שירות ביטחון, אלא אם כן ניתנה הוראה אחרת מאת דן יחיד, בית דין או בית משפט.

אי זכאות לשכר בעד ימי היעדרות

[תיקונים: התשס"ח (מס' 2), התשע"ו (מס' 3)]

110סח. (א) סוהר שהורשע בעבירת משמעת לפי פרטים 5 או 6 לתוספת השניה או שנעדר מן השירות באחת מהנסיבות המפורטות להלן, לא יהיה זכאי לשכר בעד כל יום או חלק ממנו של היעדרות:

- (1) הסוהר היה נתון במעצר או שוחרר בערובה בתנאים מגבילים המונעים ממנו להתייצב לשירות;
- (2) הסוהר היה נתון במאסר או במחבוש.

(ב) הנציב או מי שהוא הסמיך לכך רשאי, על אף הוראות סעיף קטן (א), להורות, מטעמים מיוחדים שיירשמו, לרבות מטעמי מצב כלכלי-חברתי של הסוהר, זיכויו של הסוהר או בשל אי-הגשת כתב אישום או כתב תלונה נגדו, כי ישולם לסוהר כאמור באותו סעיף קטן, השכר שהיה מקבל, כולו או חלקו, לולא התקיימו לגביו הוראות הסעיף הקטן האמור.

שכר בעת השעיה

[תיקון התשס"ח (מס' 2)]

110סט. (א) סוהר שהושעה, ישולם לו, בעד התקופה שמתחילת השעייתו עד מועד הזיכוי או ההרשעה, חלק משכרו כפי שהנציב יראה לנכון, ובלבד שהחלק האמור לא יפחת ממחצית שכרו; הנציב יבחן מזמן לזמן את החלטתו לפי סעיף זה.

(ב) סוהר שהושעה ולא הועמד לדין או שהועמד לדין וזוכה, זכאי להשלמת שכרו בעד תקופת השעייתו.

(ג) הועמד סוהר לדין על חלק מהעבירות שבעטיין הושעה, או זוכה מחלק מן העבירות שעליהן הועמד לדין, רשאי הנציב, מטעמים שיירשמו, להורות שישולם לו השכר שהיה מקבל אילו לא השעיה, בניכוי חלק השכר שקיבל בתקופת השעייתו לפי סעיף קטן (א), ובלבד שלא הוחלט לפטרו מהשירות; פוטר הסוהר מן השירות - לא יהיה זכאי להשלמת שכרו.

(ד) השתכר סוהר מעבודה נוספת בתקופת השעייתו, ינוכו סכומי השכר שקיבל מעבודתו הנוספת מן השכר שישולם לו לפי סעיפים קטנים (ב) ו-(ג).

מות סוהר

[תיקון התשס"ח (מס' 2)]

110ע. (א) נפטר סוהר, ייפסק כל הליך משמעותי נגדו.

(ב) היה ערעור מטעם הנאשם תלוי ועומד ונפטר הנאשם, רשאי בית הדין לערעורים להרשות שהדיון יימשך, ולקבוע כי בן משפחתו, יורשו, מבצע צוואתו או מנהל עזבונו ימשיך בערעור במקום הנאשם.

פיטורים עקב הליך משמעותי או פלילי

[תיקון התשס"ח (מס' 2)]

110עא. הנציב רשאי לפטר סוהר שנידון בהליך משמעותי או פלילי, אף אם זוכה, אם הוא סבור, עקב הדיון המשמעותי או הפלילי, כי אין הסוהר מתאים להמשיך ולשרת בשירות, ובלבד שסוהר בכיר לא יפוטר אלא באישור השר.

ביטול עונש או הקלה בו

[תיקונים: התשס"ח (מס' 2), התשע"ו (מס' 3)]

110עב. (א) הנציב רשאי, בנסיבות מיוחדות שיירשמו, לבטל עונש שהוטל בדין משמעותי בפסק דין חלוט, להפחית ממנו או להחליפו בעונש קל ממנו. (ב) חויב סוהר בדין משמעותי בפסק דין חלוט, בתשלום פיצויים לפי סעיף 110סח, בשל נזק שנגרם לרכוש השירות, רשאי הנציב, בנסיבות מיוחדות שיירשמו, לבטל את החיוב בפיצויים או להקטין את שיעורם.

ביטול פסק או פסק חלוט וקביעת דיון חוזר

[תיקון התשע"ו (מס' 3)]

110עב1. (א) היועץ המשפטי של שירות בתי הסוהר או ראש ענף משמעת במינהל משאבי אנוש בשירות בתי הסוהר רשאים לבטל, באופן מלא או חלקי, פסק או פסק חלוט וכן להורות על דיון חוזר בפסק או בפסק חלוט לפני דן יחיד שקבעו לכך, גם אם חדל הנאשם להיות סוהר, באחת מהנסיבות האלה:

(1) חוסר סמכות של הדן יחיד או של הדן בערר לדון בכתב התלונה;

(2) נפל פגם או פסול מהותי בניהול ההליך;

(3) ניהול ההליך עמד בסתירה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית;

(4) התעורר חשש של ממש כי בהרשעה נגרם לנאשם עיוות דין.

(ב) בדיון חוזר יהיו לדן יחיד כל הסמכויות הנתונות לו או לדן בערר לפי פרק זה, פרט לסמכות להחמיר בעונש.

(ג) ריצה הנאשם עונש לפי פסק או פסק חלוט שבוטל והורשע בדיון חוזר, יובא בחשבון העונש שהנאשם ריצה, בהתאם לכללים אלה:

(1) עונשים של מחבוש וריתוק, לרבות עונשי מחבוש או ריתוק על-תנאי שהופעלו, ייחשבו יום כנגד יום;

(2) סכום כסף שנגבה מהנאשם כקנס או כפיצויים יוחזר לו, ואולם אם הוטל עליו אחד מאלה בדיון החוזר, יובא בחשבון הסכום שכבר נגבה.

(ד) ראש מינהל משאבי אנוש בשירות בתי הסוהר רשאי להורות על פיצוי נאשם שנשא את עונשו או חלק ממנו ושהרשעתו בוטלה כתוצאה מן הדיון החוזר, או לתת כל סעד אחר.

- (ה) בפסק חלוט לפי סעיף 110לג יהיו הסמכויות שבסעיפים קטנים (א) ו-(ד) נתונות לנציב.
(ו) אין בסעיף זה כדי לגרוע מסמכות הנציב האמורה בסעיף 110עב.

שמירת סמכויות השר והנציב

[תיקון התשס"ח (מס' 2)]

110עג. אין בהוראות סימן זה וסימנים ט' עד ט"ו כדי לגרוע מסמכויות הנתונות לשר או לנציב, לגבי סוהר, לפי פקודה זו.

(תיקון התש"ם)

סימן י': בירור קבילות סוהרים

הגדרות

[תיקונים: התשמ"ח (מס' 2), התשס"ח (מס' 2)]

111. בסימן זה –

- "מעשה" – מעשה כאמור בסעיף 116, לרבות מחדל ופיגור בעשיה;
"סוהר" – לרבות יוצא צבא בשירות סדיר, אלא אם כן נאמר אחרת;
"סוהר נפגע" או "שוטר נפגע" – מי שרואה עצמו נפגע ממעשה שנעשה לגביו בעת היותו סוהר או שוטר, לפי העניין;
"שוטר" – כהגדרתו בפקודת המשטרה [נוסח חדש], התשל"א-1971, שצורף לשירות לתקופה מוגדרת מראש ולמטרה מסויימת;

כשירות נציב קבילות סוהרים ומינויו

[תיקונים: התשס"ח (מס' 2), התשפ"ג]

112. (א) השר, לאחר התייעצות עם השר המשפטים ובאישור הוועדה לביטחון לאומי שלהכנסת, ימנה נציב קבילות סוהרים (בפקודה זו – נציב קבילות).
(ב) כשיר להתמנות נציב קבילות סוהרים מי שמתקיימים בו כל אלה:
(1) הוא כשיר להתמנות שופט של בית משפט מחוזי;
(2) הוא אינו סוהר;
(3) הוא בעל ידע מקצועי, רקע או ניסיון בתחומים הנוגעים לשירות;
(4) הוא לא הורשע בעבירה שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי לשמש נציב קבילות.
(ג) תקופת כהונתו של נציב קבילות תהיה חמש שנים מיום מינויו; השר, לאחר התייעצות עם שר המשפטים ובאישור הוועדה לביטחון לאומי של הכנסת, רשאי להאריך תקופה זו לתקופה נוספת שלא תעלה על שנתיים.
(ד) הודעה על מינויו של נציב קבילות ועל המען למשלוח קבילות תפורסם ברשומות.

פקיעת כהונה

[תיקון התשס"ח (מס' 2)]

112.א. נציב קבילות יחדל לכהן לפני תום תקופת כהונתו באחת מאלה:

- (1) התפטר במסירת כתב התפטרות לשר;
(2) הוגש נגדו כתב אישום בעבירה אשר מפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה, אין הוא ראוי לשמש נציב קבילות.

העברה מכהונה

[תיקונים: התשס"ח (מס' 2), התשפ"ג]

112.ב. השר, בהתייעצות עם שר המשפטים ובאישור הוועדה לביטחון לאומי של הכנסת, רשאי להעביר את נציב קבילות מתפקידו לפני תום תקופת כהונתו, אם נבצר ממנו למלא את תפקידיו במשך תקופה העולה על שישה חודשים רצופים.

סגן נציב קבילות

[תיקון התשס"ח (מס' 2)]

112.ג. (א) השר ימנה סגן לנציב קבילות (בסעיף זה – סגן הנציב).

- (ב) נבצר מנציב קבילות, דרך ארעי, למלא את תפקידיו, ימלא סגן הנציב את מקומו, לתקופה שלא תעלה על שלושה חודשים, ורשאי השר להאריך את התקופה האמורה לתקופות נוספות, ובלבד שסך כל התקופות שבהן ישמש סגן הנציב כממלא מקומו של נציב קבילות, לא יעלה על שישה חודשים.
(ג) התפנתה משרתו של נציב קבילות וטרם התמנה אחר במקומו, ישמש סגן הנציב כממלא מקומו של נציב קבילות עד למינוי נציב קבילות כאמור בסעיף 112.

הרשאים להגיש קבילה

[תיקון התשס"ח (מס' 2)]

113. רשאים להגיש קבילה סוהר נפגע, שוטר נפגע או אדם מטעמם, ובלבד שאותו אדם אינו סוהר או שוטר, לפי העניין, ואם נפטר הסוהר הנפגע או השוטר הנפגע – הורהו, בן זוגו, בנו או בתו, אחיו או אחותו, או מי מטעמם.

הגשת הקבילה

[תיקונים: התש"ם, התשס"ח (מס' 2)]

114. קבילה תוגש בכתב במישרין לנציב קבילות, תיחתם ביד הקובל, ויצויינו בה הפרטים האלה:

- (1) שמו, מספרו האישי, דרגתו, תפקידו ומענו של הסוהר הנפגע או השוטר הנפגע והיחידה שבה הוא משרת או שירת, או שאליה הוא מצורף או צורף; היה הקובל אדם שאינו השוטר הנפגע או הסוהר הנפגע, יצויינו בה, בנוסף לפרטי הסוהר הנפגע, כאמור, גם שמו ומענו של הקובל;
(2) זהותו של האדם שעליו הוא קובל, ואם אין בידו לתאר זהותו – כל פרט שבידו המסייע לזיהויו;
(3) תיאור מפורט של המעשה שעליו נסבה הקבילה, לרבות הפגיעה שנגרמה בעקבותיו, המועד שבו אירע, זהות עדים אם ישנם, וכל פרט אחר הנוגע לענין והמסייע לבירור יעיל של הקבילה;

4) הוגשה לגורם רשמי, בשירות או מחוץ לשירות, פניה בנושא הקבילה - זהות הגורם והתייחסותו, אם התקבלה.

הנקבל

[תיקונים: התש"ם, התשס"ח (מס' 2)]

115. קבילה ניתנת להגשה על מי שבזמן עשיית המעשה היה סוהר (להלן - הנקבל).

נושא לקבילה

[תיקונים: התש"ם, התשס"ח (מס' 2)]

116. נושא לקבילה הוא מעשה שנתקיימו בו כל אלה:

- 1) הוא פוגע במישרין בסוהר הנפגע או בשוטר הנפגע או מונע ממנו במישרין טובת הנאה;
- 2) הוא נוגע לשירותו של הסוהר הנפגע או של השוטר הנפגע בשירות;
- 3) הוא בניגוד לחיקוק או לפקודות או הוראות המחייבות בשירות או למינהל תקין, או ללא סמכות חוקית, או שיש בו פסול אחר על פי דין, או שיש בו משום שרירות, נוקשות יתירה או אי צדק בולט.

קבילות שאין לברר אותן

[תיקונים: התש"ם, התשס"ח (מס' 2), התשס"ח (מס' 2), התשס"ג (מס' 3)]

117. על אף הוראות סעיף 116, בקבילות אלה לא יהיה בירור:

- 1) קבילה הנוגעת לענין התלוי ועומד לפני בית משפט, בית דין או דן יחיד, או קבילה על פסק דין של בית משפט או בית דין או על פסק של דן יחיד;
- 2) קבילה על פעולה שיפוטית של דן יחיד או של בית דין;
- 3) קבילה על מעשה שהוא עבירה שבקשר עמה התנהלה או מתנהלת חקירה על פי דין;
- 4) קבילה בעניין שכבר הוגשה לגביו תלונה למבקר המדינה בתפקידו כנציב תלונות הציבור לפי סעיף 45 לחוק מבקר המדינה, התשי"ח-1958 [נוסח משולב].

קבילות שבירורן מצריך סיבה מיוחדת

[תיקונים: התש"ם, התשס"ח (מס' 2)]

118. על אף הוראות סעיף 116, אלה קבילות שלא יהא בהן בירור אלא אם מצא נציב הקבילות מטעמים שיירשמו, שקיימת סיבה מיוחדת המצדיקה את בירורן:

- 1) קבילה בענין שניתנה בו החלטה שעליה אפשר, או היה אפשר, להגיש השגה, ערר או ערעור, והוא אינו מסוג הענינים שסעיף 117 דן בהם;
- 2) קבילה שהוגשה לאחר שעברה שנה מיום המעשה שעליו היא נסבה, ואם המעשה נודע לקובל מאוחר יותר - מהיום שבנודע לו המעשה;
- 3) קבילה על מעשה שפגיעתו בסוהר הנפגע או בשוטר הנפגע, לדעת נציב הקבילות, היא מזערית או שסבור נציב הקבילות כי המעשה ראוי מעצם טיבו שיברר אותו הממונה על הסוהר הנפגע או השוטר הנפגע או גורם אחר בשירות;
- 4) קבילה נגד מי שחדל להיות סוהר לפני בירורה, והיא מתייחסת להתנהגות בעלת אופי אישי;
- 5) קבילה בעניין שהתברר או שמתברר כתלונה בידי גורם אחר המוסמך לכך כדין בשירות, לרבות בידי קצין בודק או ועדת חקירה שמונו לפי פקודות השירות, או במשרד לביטחון הפנים.

פתיחת הבירור

[תיקון: התשס"ח (מס' 2)]

119. (א) משהוגשה קבילה, יאשר נציב הקבילות את קבלתה.

- (ב) נציב הקבילות יפתח בבירור הקבילה, אלא אם כן מצא כי מתקיים אחד מאלה או כי הקבילה אינה ראויה לבירור מטעם אחר שיירשם:
 - 1) הקבילה אינה ממלאת אחר הוראה מהוראות סעיפים 113, 115 או 116;
 - 2) הקבילה אינה ממלאת, בפרט מהותי, אחר הוראה מהוראות סעיף 114;
 - 3) אין לברר את הקבילה מאחת הסיבות המנויות בסעיפים 117 או 118;
 - 4) הקבילה קנטרנית או טרדנית.
- (ג) על אף הוראות סעיף קטן (ב), העלתה הקבילה, על פניה, חשד לביצוע עבירה פלילית, יודיע על כך נציב הקבילות ליחידת החקירות המוסמכת לחקור את העבירה, וימשיך בבירור הקבילה בתיאום עמה.
- (ד) החליט נציב הקבילות שלא לפתוח בבירור הקבילה, כאמור בסעיף קטן (ב), יודיע לקובל, בכתב, שלא יברר את הקבילה, ויצוין את העילה לכך.
- (ה) החליט נציב הקבילות שלא לפתוח בבירור הקבילה, כאמור בסעיף קטן (ב), ומצא כי קיים טעם מיוחד המצדיק העברת הקבילה לבירור על ידי גורם אחר בשירות, רשאי הוא להעביר את הקבילה לאותו גורם, ובלבד שהסכים לכך הסוהר הנפגע או השוטר הנפגע."

דרכי הבירור

[תיקונים: התש"ם, התשס"ח (מס' 2)]

120. (א) נציב הקבילות רשאי לברר את הקבילה בכל דרך שיראה, והוא אינו קשור להוראה שבסדר דין או בדיני ראיות.
 - (ב) נציב הקבילות יביא את הקבילה לידיעת הנקבל ולידיעת הממונה עליו ויתן להם הזדמנות נאותה להשיב עליה, ורשאי הוא לדרוש מהם כי ישיבו על הקבילה תוך תקופה הנקובה בדרישתו.
 - (ג) על הבירור לפני נציב הקבילות ולפני מי שהוא הסמיך לכך יחולו הוראות סעיפים 9 עד 11 לחוק ועודות חקירה, התשכ"ט-1968, בשינויים לפי הענין, וכן יחולו הוראות סעיף 27(ב) לחוק האמור על אדם שאינו סוהר שהוזמן להתייצב לפניו.
 - (ד) ראה נציב הקבילות שאדם אחר עלול להיפגע מעצם הבירור או מתוצאותיו, יודיע לו נציב הקבילות על כך ויתן לו הזדמנות לטעון את טענותיו בתוך תקופה שיקבע.
 - (ה) על אף האמור בסעיף קטן (ד) רשאי נציב הקבילות שלא להודיע לפלוני כאמור שם, ובלבד ששוכנע שאין במהלך הבירור לפגוע בו ושהודעתו,

בממצאיו ובהמלצותיו לא יקבע לגביו דבר.

(ו) האמור בסעיפים קטנים (ג) ו-(ד) אינו בא לגרוע מהוראות פרק ג' לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971.

(ז) בירור הקבילה יסתיים בהקדם האפשרי, ובתוך תקופה שלא תעלה על שנה מיום הגשתה.

הגשת סיוע

(תיקון התש"ם)

121. (א) סוהר לא יעשה דבר שיש בו כדי למנוע, לעכב או להפריע בהגשת קבילה לנציב הקבילות, בהעברתה או בבירורה.

(ב) סוהר ייענה לדרישת נציב הקבילות או כל מי שהוא הסמיך לכך להגיש חוות דעת מקצועית וכל מידע וסיוע אחר הדרושים לקידום בירורה של קבילה.

הפסקת הבירור

[תיקונים: התש"ם, התשס"ח (מס' 2)]

122. נציב הקבילות יפסיק את בירור הקבילה אם נוכח שנתקיימה אחת העילות המצדיקות שלא לפתוח בבירורה לפי סימן זה, ויהיה רשאי להפסיק אם נוכח שהקובל ביטל את קבילתו וציין את נימוקיו לכך, שענין הקבילה בא על תיקונו או שלא ניתן להגיע בו להכרעה, או אם הנקבל חדל להיות סוהר והקבילה מתייחסת להתנהגות בעלת אופי אישי; הפסיק נציב הקבילות את בירור הקבילה, יודיע על כך בכתב לקובל, לנקבל ולממונה על הנקבל, ויציין את הנימוקים לכך.

תוצאות הבירור

(תיקון התש"ם)

123. (א) מצא נציב הקבילות שהקבילה היתה צודקת, כולה או מקצתה, ימסור על כך הודעה מנומקת בכתב לקובל, לנקבל, לממונה על הנקבל, לכל גורם אחר בשירות שיראה לנכון ולסוהר בכיר שנציב בתי הסוהר הסמיכו לכך; נציב הקבילות רשאי לפרט בהודעתו את תמצית ממצאיו ורשאי הוא להצביע לפני כל גורם בשירות על הצורך בתיקון ליקוי או עוול שהעלה הבירור ולהמליץ על הדרך לתיקונם או למניעת הישנותם.

(ב) הסוהר הבכיר שהסמיכו לכך נציב בתי הסוהר כאמור בסעיף קטן (א) יודיע לנציב הקבילות בהקדם האפשרי, אך לא יאוחר מחדשיים מיום קבלת ההודעה, על הצעדים שנקטו; אם לא תוקנו הליקויים שהצביע עליהם נציב הקבילות, יצוין הדבר, בצירוף הנימוקים לכך.

(ג) מצא נציב הקבילות שהקבילה לא היתה צודקת, ימסור על כך הודעה מנומקת בכתב לקובל, לנקבל, לממונה על הנקבל ולכל גורם אחר בשירות שיראה לנכון, ורשאי הוא לפרט בה את תמצית ממצאיו.

(ד) העלה בירור הקבילה חשד שנעברה עבירה פלילית, ישלח נציב הקבילות הודעה על כך ליועץ המשפטי לממשלה; העלה בירור הקבילה חשד שנעברה עבירת משמעת, יודיע נציב הקבילות על כך ליועץ המשפטי של השירות.

(ה) לא יינקטו הליכים משמעתיים נגד סוהר שקבילתו נמצאה בלתי צודקת, אלא אם נציב הקבילות קבע כי הקבילה היתה כוזבת במזיד והמליץ לפני היועץ המשפטי של השירות לנקוט כלפיו הליכים משמעתיים.

סייגים להודעה

[תיקונים: התש"ם, התשס"ח (מס' 2)]

124. (א) הודעה של נציב הקבילות לפי סעיף 123 לא תכלול ולא תגלה חומר או ידיעה אשר גילויים נאסר על פי הוראות סעיפים 44 או 45 לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971.

(ב) ראה נציב הקבילות כי הודעתו עלולה לכלול או לגלות חומר או ידיעה כאמור בסעיף קטן (א) ולא הביע שר את דעתו לפי סעיפים 44 או 45 האמורים, יבקש נציב הקבילות את דעת השר הנוגע לענין לפני שיתן הודעתו.

(ג) בהודעה על תוצאות הבירור יהיה נציב הקבילות פטור מלהודיע את ממצאיו ונימוקיו -

(1) כשהקבילה היתה בענין מינוי לתפקיד פלוני, או בענין העלאה בדרגה, או בענין תכנה של חוות דעת על הסוהר הנפגע או השוטר הנפגע או בענין פיטוריו מהשירות;

(2) כשגילויים עלול, לדעתו, לפגוע שלא כדין בזכותו של אדם זולת הקובל;

(3) כשיש לדעתו בגילויים משום גילוי סוד מקצועי או ידיעה סודית כמשמעותם לפי כל דין;

(4) כשיש לדעתו בגילויים כדי לפגוע בסדר טוב או במשמעת בשירות.

זכויות וסעדים

[תיקונים: התש"ם, התשס"ח (מס' 2)]

125. (א) החלטותיו וממצאיו של נציב הקבילות בענין קבילה -

(1) אין בהם כדי להעניק לקובל או לאדם אחר זכות או סעד בדיון משמעתי או בבית דין או בבית משפט שלא היו לו לפני כן;

(2) אין בהם כדי למנוע מהקובל או מכל אדם אחר להשתמש בזכות או לבקש סעד שהוא זכאי להם; אולם אם נקבע לכך מועד בחיקוק או בפקודות או הוראות המחייבות בשירות, לא יוארך המועד על ידי הגשת הקבילה או בירורה.

(ב) החלטות נציב הקבילות לפי סימן זה הן סופיות, ואין לערער עליהן לפני בית משפט.

חובת סודיות

(תיקון התש"ם)

126. נציב הקבילות וכל אדם אחר שבעזרתו מבצע נציב הקבילות את תפקידיו חייבים לשמור בסוד כל ידיעה שהגיעה אליהם לרגל תפקידם, ולא לגלותה אלא לשם ביצוע המוטל עליהם לפי סימן זה.

דין וחשבון

[תיקונים: התש"ם, התשס"ח (מס' 2), התשפ"ג]

127. נציב הקבילות יגיש לשר ויצג לפני הוועדה לביטחון לאומי של הכנסת, מדי שנה, דין וחשבון בכתב על פעולותיו, שיכיל סקירה כללית ותאור הטפול במבחר קבילות, ורשאי הוא להגיש להם דין וחשבון כל אימת שראה לנכון לעשות כן.

אי תלותו של נציב הקבילות

(תיקון התש"ם)

פרק ג' 1 - סוהרים ומאבטחים במקום משמורת מיוחד

הגדרות

(תיקון התשס"ג)

128.א. (א) בפרק זה -

"מקום משמורת מיוחד" - כהגדרתו בסעיף 13א לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952 (להלן - חוק הכניסה לישראל), ושהשר קבע לגביו בהודעה ברשומות כי ינוהל בידי שירות בתי הסוהר;

"כלי נשק" - כלי יריה כמשמעותו בחוק כלי היריה, התש"ט-1949, חומר נפץ כמשמעותו בחוק חומרי נפץ, התשי"ד-1954, סכין כהגדרתה בסעיף 184 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או כל נשק קר אחר;

"מוחזק במשמורת" - מי שניתן עליו צו משמורת על פי חוק הכניסה לישראל, והוא מוחזק במשמורת במקום משמורת מיוחד; "שירותי אבטחה" - שמירה על ביטחון הציבור במקום משמורת מיוחד, ומניעת בריחתם ממשמורת של מוחזקים במשמורת.

הצבת סוהר במקום משמורת מיוחד

(תיקון התשס"ג)

128.ב. (א) הנציב רשאי להציב סוהרים למלא תפקיד במקום משמורת מיוחד.

(ב) כל החובות, הסמכויות, החסינויות והכפיפות לשיפוט ולדין המשמעתי החלות על סוהר על פי הפקודה יחולו עליו גם בעת שהוצב למלא תפקיד במקום משמורת מיוחד; ולענין זה, בכפוף להוראות סעיף קטן (א) ימלא אחר ההנחיות המקצועיות לביצוע פעולות הנדרשות ממנו, שיינתנו על ידי סוהר.

הסתיעות בנותן שירותים

(תיקון התשס"ג)

128.ג. (א) לצורך ניהול והפעלה של מקום משמורת מיוחד רשאי הנציב להסתייע בשירותים כדלקמן, בשירותם של אנשים שאינם סוהרים ואינם עובדי ציבור:

(1) שירות שלא נדרשת לצורך ביצועו הפעלת סמכויות סוהר, כפי שקבע השר;

(2) שירות אבטחה בתפקידים שקבע השר.

(ב) מי שנותן שירות בהתאם להוראות סעיף קטן (א) ימלא אחר ההנחיות המקצועיות לביצוע פעולות הנדרשות ממנו, שיינתנו על ידי סוהר.

סמכויות מאבטחים במקום משמורת מיוחד

(תיקונים: התשס"ג, התשס"ד)

128.ד. (א) השר, או מי שהוסמך על ידו לענין זה, רשאי להסמיך נותן שירותי אבטחה כאמור בסעיף 128ג(א) (2) בסמכויות המפורטות להלן בסעיף קטן (ב) בהתמלא כל אלה:

(1) הוא שוכנע כי הסמכות נחוצה לשם מניעת בריחתו של מוחזק במשמורת ולשם שמירה על ביטחון הציבור במקום משמורת מיוחד;

(2) משטרת ישראל אישרה כי אין מניעה להסמיך אותו אדם כאמור מטעמים של ביטחון הציבור, לרבות מפאת עברו הפלילי;

(3) ראש מחלקת ביטחון בשירות בתי הסוהר או סוהר בכיר אחר שקבע הנציב אישר כי הוא קיבל הכשרה מתאימה בתחום האבטחה ובתחום הסמכויות המסורות לו לפי חוק זה.

(ב) לשם מניעת בריחתם של מוחזקים במשמורת ולשם שמירה על ביטחון הציבור במקום משמורת מיוחד יהיו למי שהוסמך כאמור בסעיף קטן (א) (בפרק זה - מאבטח) הסמכויות כדלקמן:

(1) (א) לערוך חיפוש בלא צו של שופט על גופו של אדם, ברכב, במטען או בטובין אחרים בעת כניסתם למקום משמורת מיוחד;

(ב) היה למאבטח חשד שאדם הנמצא במקום משמורת מיוחד או בסביבתו הקרובה נושא עמושלא כדן כלי נשק או חפץ אחר המאפשר בריחת מוחזק במשמורת ממקום משמורת מיוחד, או עומד לעשות שימוש שלא כדן בכלי נשק או בחפץ אחר כאמור, רשאי הוא לערוך חיפוש על גופו של אותו אדם;

(ג) חיפוש על גופו של אדם לפי סעיף זה הכרוך במגע גופני ייערך על ידי בן מינו של האדם, אלא אם כן בנסיבות הענין לא ניתן לעשות כן ויש בדחיית החיפוש סיכון לחיי אדם;

(ד) בסעיף זה -

"חיפוש על גופו של אדם" - חיפוש על פני גופו של אדם, בבגדיו או בכליו, שאינו חיפוש חיצוני או חיפוש פנימי כהגדרתם בסעיף 1 בחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - חיפוש בגוף החשוד), התשנ"ו-1996;

"אדם" - לרבות מוחזק במשמורת.

(2) לדרוש מאדם שיש לו סמכות חיפוש לגביו וכן מכל אדם המבקש לצאת ממקום משמורת מיוחד או להיכנס אליו, למסור לו את שמו ומענו ולהציג לפניו תעודת זהות או תעודה רשמית אחרת המעידה על זכותו, שהוא חייב בהחזקתה על פי כל דין;

(3) לתפוס חפץ העלול לפגוע בביטחון הציבור או לאפשר בריחתו של מוחזק במשמורת, שהתגלה אגב החיפוש; חפץ שנתפס לפי פסקה זו יימסר מיידית לסוהר;

(4) סירב מוחזק במשמורת לדרישת הזדהות או תפיסה או חיפוש כאמור, רשאי מאבטח לעכבו עד לבואו של סוהר;

(5) סירב אדם, שאינו מוחזק במשמורת, לדרישת הזדהות, לחיפוש או לתפיסה לפי פרק זה, רשאי מאבטח לפעול באחת הדרכים שלהלן, ואף להשתמש בכוח סביר לצורך כך:

(א) למנוע מאותו אדם כניסה למקום המשמורת המיוחד, למנוע הכנסה של מטען או של טובין אחרים למקום או למנוע כניסה של כלי רכב למקום, הכל לפי הענין;

(ב) להוציא את האדם, את המטען או את הטובין האחרים, או להוציא את הרכב ממקום המשמורת המיוחד, הכל לפי הענין;

(6) סירב אדם, לרבות מי שמוחזק במשמורת לחיפוש והיה חשד כי הוא נושא שלא כדן כלי נשק או כי הוא עומד לעשות שימוש שלא

- כדין בכלי נשק, או כי הוא עומד לעבור עבירה העלולה לסכן את ביטחונו של אדם במקום משמורת מיוחד, רשאי מאבטח לערוך את החיפוש על אף הסיכורב ואף להשתמש בכוח סביר לשם כך, ורשאי הוא לעכבו עד לבואו של סוהר;
- (7) היה למאבטח יסוד סביר לחשד כי מוחזק במשמורת עומד לצאת שלא כדין ממקום משמורת מיוחד או כי הוא עזב שלא כדין מקום משמורת מיוחד, והוא נמצא במקום משמורת מיוחד או בסביבתו הקרובה, רשאי הוא לעכבו עד לבואו של סוהר;
- (8) על עיכוב לפי סעיף זה יחולו הוראות סעיפים 72 עד 74 לחוק המעצרים, בשינויים המחויבים, וכן סעיף 44 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש), התשכ"ט-1969;
- (9) סירב אדם לעיכוב לפי סעיף זה, רשאי מאבטח להשתמש בכוח סביר כדי לעכבו;
- (10) בסעיף קטן זה, "שימוש בכוח" - למעט שימוש בכוח שעלול לגרום לחבלה.
- (ג) מאבטח לא יעשה שימוש בסמכויות לפי פרק זה אלא בעת מילוי תפקידו וכשהוא עונד באופן גלוי תג או סימן המזהה אותו ומעיד על תפקידו וסמכויותיו, ויש בידו תעודה המעידה על תפקידו וסמכויותיו, שאותה יראה על פי דרישה.

תוקף הפרק - הוראת שעה

[תיקונים: התשס"ג, התשס"ד (מס' 2)]

128ה. פרק זה יעמוד בתוקפו עד יום י"ט בטבת התשס"ה (31 בדצמבר 2004).

[תיקון התשס"ד (מס' 4)]

פרק ג' 2: בית סוהר בניהול פרטי

[תיקון התשס"ד (מס' 4)]

סימן א': הגדרות

הגדרות

[תיקון התשס"ד (מס' 4)]

128ו. בפרק זה -

- "אמצעי ריסון" - אמצעים לריסון אסיר שקבע הנציב ושמונהל בית סוהר רשאי להורות על נקיטתם נגד אסיר, לפי הוראות פקודה זו;
- "אמצעי שליטה", "בעל ענין", "שליטה" - כהגדרתם בחוק התקשורת (בזק ושידורים);
- "בית סוהר בניהול פרטי" - בית סוהר שמוקם, מנוהל ומופעל לפי הוראות פרק זה;
- "החזקה", "רכישה" - כמשמעותם בחוק ניירות ערך, התשכ"ח-1968;
- "השפעה ניכרת" - כהגדרתה בסעיף 4ד(ו) בחוק התקשורת (בזק ושידורים);
- "זכיין" - תאגיד שהשירות התקשר עמו בהסכם לפי הוראות סעיף 128א ושקיבל היתר להקמה, לניהול ולהפעלה של בית סוהר בניהול פרטי לפי הוראות סעיף 128ח;
- "חוק החברות" - חוק החברות, התשנ"ט-1999;
- "חוק התקשורת (בזק ושידורים)" - חוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982;
- "מאבטח אסירים" - עובד זכין שמונהל לפי הוראות סימן ה' למלא את התפקידים המנויים בסעיף 128כו, בבית סוהר בניהול פרטי;
- "מנהל" - מי שמונהל לפי הוראות סימן ד' להיות מנהל בבית סוהר בניהול פרטי;
- "מפקח" - סוהר בדרגת משר ומעלה, שמונהל לפי הוראות סעיף 128לב לתפקיד מפקח בבית סוהר בניהול פרטי;
- "מפקח ראשי" - סוהר בכיר שמונהל לפי הוראות סעיף 128לב לתפקיד מפקח ראשי בבית סוהר בניהול פרטי;
- "נושא משרה" - כהגדרתו בחוק החברות;
- "סיווג ביטחוני", "התאמה ביטחונית" - כמשמעותם לפי חוק שירות הביטחון הכללי, התשס"ב-2002;
- "עובד זכין" - מי שמונהל על ידי הזכין לפי הוראות סעיף 128כא, ומינויו טעון אישור הנציב או מי שהוא הסמיך לכך לפי הוראת הסעיף האמור;
- "עובר זכין בכיר" - עובד זכין הממלא תפקידי פיקוד וניהול.

[תיקון התשס"ד (מס' 4)]

סימן ב': הסכם והיתר להקמה, להפעלה ולניהול של בית סוהר בניהול פרטי

הסכם בין שירות בתי הסוהר לתאגיד בדבר הקמה, ניהול והפעלה של בית סוהר בניהול פרטי

[תיקון התשס"ד (מס' 4)]

128ז. (א) השירות, באישורה ורשאי, לצורך מילוי תפקידי יו"אמור בסעיף 76 להסתייע בתאגיד שהוא חברה על פי חוק החברות, שמתקיימים לגבי התנאים המפורטים בפסקאות (1) עד (5), ולשם כך להתקשר עמו בהסכם הקמה, ניהול והפעלה של בית סוהר אחד שפרטיו מנויים בתוספת השלישית (בחוק זה - ההסכם):

- (1) התאגיד התאגד ונרשם בישראל, והמטרה היחידה במסמכי ההתאגדות שלו היא הקמה, ניהול והפעלה של בית סוהר בניהול פרטי;
 - (2) התאגיד, נושא משרה בו וכל בעל ענין בו לא הורשעו בעבירה שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה אין התאגיד ראוי לדעת הנציב להקים, לנהל ולהפעיל בית סוהר בניהול פרטי, ולא הוגש נגדו כתב אישום בשל עבירה כאמור שטרם ניתן לגביו פסק דין סופי;
 - (3) לבעל השליטה בתאגיד ולנושאי המשרה בו ניתן אישור כדין לענין התאמתם הביטחונית;
 - (4) נושאי המשרה בתאגיד וכל בעל ענין בו אינם סוהרים;
 - (5) תנאים נוספים שנקבעו בתנאי המכרז או ההסכם.
- (ב) גובה התמורה לזכין, שתיקבע בהסכם, לא תותנה במספר האסירים שיוחזקו בפועל בבית סוהר בניהול פרטי, אך יכול שתיקבע על פי זמינות מקומות כליאה במספר הקבוע בתוספת או בהיקף קטן יותר כפי שיקבע הנציב באישור החשב הכללי במשרד האוצר (בפרק זה - החשב הכללי).

(ג) ההתקשרות בהסכם תהיה לפי הוראות חוק חובת המכרזים, התשנ"ב-1992.

היתר להקמה, לניהול ולהפעלה של בית סוהר בניהול פרטי

[תיקון התשס"ד (מס' 4)]

128.ח. (א) הנציב והחשב הכללי ייתנו לתאגיד שעמו נערך הסכם לפי הוראות סעיף 128 א היתר להקמה, לניהול ולהפעלה של בית סוהר בניהול פרטי (בפרק זה - ההיתר).

(ב) בהיתר יקבעו הנציב והחשב הכללי תנאים והוראות כמפורט להלן, והכל לשם הקמתו, ניהולו והפעלתו התקינים של בית הסוהר בניהול פרטי, הגנה על שלום הציבור וביטחונו ושמירה על זכויות אסירים:

- (1) תנאים והוראות לענין רכישה, החזקה, העברה ושעבוד של אמצעי שליטה ושליטה בתאגיד, בשיעורים שנקבעו בהיתר;
 - (2) תנאים והוראות לענין העברה או שעבוד של נכסים מסוימים של התאגיד או של זכויות בהם, החיוניים להפעלה תקינה של בית הסוהר בניהול פרטי;
 - (3) תנאים והוראות לענין הליכי פירוק של התאגיד, פשרה או הסדר לגביו וכן שינוי או ארגון מחדש של מבנה התאגיד, מיזוג או פיצול;
 - (4) תנאים והוראות לענין מסירת מידע לשירות ולענין אבטחת המידע שבידי התאגיד וסודיות המידע;
 - (5) מגבלות לענין עיסוקים נוספים, אזרחות, תושבות, התאמה ביטחונית ועבר פלילי, של בעלי השפעה ניכרת בתאגיד, נושאי משרה בו ובעלי תפקידים אחרים בו, כולם או חלקם, כפי שנקבע בהיתר;
 - (6) ערבויות שעל בעל ההיתר להמציא לשם הבטחת מילוי תנאי ההיתר, ההסכם והוראות פרק זה, והדרכים והאופן שבו ניתן יהיה לחלטן כולן או חלקן;
 - (7) הוראות ותנאים נוספים שנקבעו בהסכם או לפי הוראות פרק זה, לרבות הוראות ותנאים לענין הבטחת הסדר הטוב, המשמעת וביטחון בית הסוהר, לענין הבטחת שלומם של האסירים, זכויותיהם, רווחתם, בריאותם ושיקומם.
- (ג) ההיתר אינו ניתן להעברה, לשעבוד או לעיקול.
- (ד) נוסח ההיתר יהווה חלק מתנאי ההסכם.
- (ה) נוסח ההיתר יפורסם ברשומות.

ביטול היתר

[תיקון התשס"ד (מס' 4)]

128.ט. (א) הנציב והחשב הכללי, באישור השר רשאים לבטל היתר, לאחר שנתנו לזכיון הזדמנות להשמיע את טענותיו, אם הוכח להנחת דעתם כי התאגיד או מי מטעמו הפר תנאי מתנאי ההיתר או כי חדל להתקיים בו תנאי כאמור.

(ב) בוטל היתר לפי הוראות סעיף קטן (א), יחדל הזכיון לנהל ולהפעיל את בית הסוהר, והסמכויות הנתונות לו, למנהל ולעובדי הזכיון, לפי הוראות פרק זה ולפי ההסכם, יפקעו, הכל במועד ובאופן שיוורו הנציב והחשב הכללי; החל במועד האמור ינהל ויפעיל השירות את בית הסוהר, בין בעצמו ובין באמצעות זכיון אחר.

(ג) אין בביטול ההיתר לפי הוראות סעיף זה כדי לגרוע מהסעדים הנתונים לצדדים לפי ההסכם ולפי כל דין.

[תיקון התשס"ד (מס' 4)]

סימן ג': הוראות כלליות

קבלת אסיר לבית סוהר בניהול פרטי

[תיקון התשס"ד (מס' 4)]

128.י. (א) הנציב או מי שהוא הסמיך לענין זה, רשאי להורות, בתנאים שנקבעו בהסכם, כי אסיר יהיה נתון במשמורת בבית סוהר בניהול פרטי.

(ב) הזכיון יקבל למשמורת בבית סוהר בניהול פרטי כל אסיר שניתנה לגביו הוראה מאת הנציב כאמור בסעיף קטן (א).

תחולת הוראות הדין לגבי בית סוהר בניהול פרטי

[תיקון התשס"ד (מס' 4)]

128.יא. (א) ההוראות לפי פקודה זו ולפי כל דין אחר, החלות לענין בית סוהר, סוהר או אסיר, יחולו לענין בית סוהר בניהול פרטי, סוהר הממלא בו תפקיד או אסיר הנתון בו במשמורת, אלא אם כן נקבע אחרת לפי הוראות פרק זה.

(ב) פקודות השירות לא יחולו לגבי בית סוהר בניהול פרטי והאסירים הנתונים בו במשמורת, אלא אם כן נקבע אחרת לפי הוראות פרק זה.

(ג) על אף הוראות סעיף קטן (ב):

(1) אסיר הנתון במשמורת בבית סוהר בניהול פרטי זכאי לכל הזכויות, טובות ההנאה והשירותים הניתנים לאסיר לפי פקודות השירות על פי אמות המידה הקבועות בהן, לרבות בנושאי שירותי בריאות, טיפול, רווחה, הכשרה לעבודה והקניית השכלה, תגמול בעבור תעסוקה ותנאי תעסוקה;

(2) סוהר הממלא תפקיד בבית סוהר בניהול פרטי יחולו עליו פקודות השירות בכל הנוגע למילוי תפקידיו, חובותיו וסמכויותיו;

(3) מנהל ועובד זכיון יהיו רשאים לעשות שימוש בסמכויות הנתונות להם על פי פקודה זו במגבלות ובתנאים הקבועים בפקודות השירות לענין שימוש בסמכויות דומות.

(ד) לענין תעסוקת אסירים בתוך בית סוהר בניהול פרטי, דינו של אסיר בבית סוהר בניהול פרטי כדין אסיר בבית סוהר שאינו בניהול פרטי.

(ה) בקשה לקבלת מידע לפי חוק חופש המידע, התשנ"ח-1998, לענין בית סוהר בניהול פרטי תוגש למי שמונה לממונה בשירות בתי הסוהר על פי החוק האמור (בסעיף זה - הממונה); הזכיון ימסור לממונה כל מידע הדרוש לו לצורך מילוי תפקידו.

אחריות הזכיון

[תיקון התשס"ד (מס' 4)]

128.יב. (א) הזכיון אחראי להקמה לניהול ולהפעלה תקינים של בית הסוהר כניהול פרטי ובכלל זה:

- (1) לשמירה על הסדר הטוב, המשמעת וביטחון הציבור בבית הסוהר בניהול פרטי;

- (2) למניעת בריחתם של אסירים הנתונים במשמורת בבית הסוהר בניהול פרטי;
- (3) לדאגה לרווחת האסירים ולבריאותם, ולנקיטת צעדים במהלך המאסר שיסייעו לשיקומם לאחר השחרור ממאסר, לרבות הכשרה לעבודה והקניית השכלה;
- והכל לפי הוראות כל דין והוראות ההסכם ותוך שמירה על זכויות אסירים.
- (ב) הזכייין ינקוט את כל האמצעים הדרושים לשם קיום אחריותו כאמור בסעיף קטן (א) לרבות אמצעים כאמור שנקבעו בהסכם, ובין השאר ימנה לשם כך מנהל ועובדי זכייין לפי הוראות פרק זה.

[תיקון התשס"ד (מס' 4)]

סימן ד': מנהל בית סוהר בניהול פרטי

מינוי המנהל

[תיקון התשס"ד (מס' 4)]

- 128 י.ג. (א) הזכייין ימנה מנהל לבית סוהר בניהול פרטי; מינוי המנהל טעון אישור השר, בהמלצת הנציב, ורשאי הזכייין להעסיקו בתפקיד האמור כל עוד אישור השר עומד בתוקפו.
- (ב) הזכייין ימנה ממלא מקום למנהל.

תנאים למינוי מנהל

[תיקון התשס"ד (מס' 4)]

- 128 י.ד. (א) לא יאשר השר מינוי מנהל כאמור בסעיף 128 י.ג, אלא אם כן הוכח להנחת דעתו כי התמלאו לגביו כל אלה:
- (1) הוא אזרח ישראלי במשך שלוש שנים לפחות שקדמו להגשת מועמדותו;
 - (2) הוא שולט בשפה העברית;
 - (3) הוא בעל ניסיון של שלוש שנים רצופות לפחות, במהלך שבע השנים שקדמו להגשת מועמדותו, בתחומי ניהול או פיקוד, שיש בהם כדי להכשירו למלא את התפקיד;
 - (4) הוא בעל תואר אקדמי מאת מוסד להשכלה גבוהה כמשמעותו בחוק המועצה להשכלה גבוהה, התשי"ח-1958;
 - (5) ניתן אישור כדין להתאמתו הביטחונית לתפקיד בהתאם לסיווג הביטחוני שנקבע לתפקיד;
 - (6) הוא קיבל הכשרה מתאימה כפי שקבע הנציב או מי שהוא הסמיך לכך בתחום הסמכויות המסורות למנהל והחובות המוטלות עליו לפי הוראות פרק זה ולפי ההסכם;
 - (7) הוא עומד בתנאי כשירות נוספים שנקבעו בהסכם.
- (ב) על אף הוראות סעיף קטן (א), רשאי השר בהמלצת הנציב לאשר, מטעמים מיוחדים שיירשמו, מינוי מנהל אף אם לא מתקיים לגביו התנאי שבסעיף קטן (א)4, ובלבד שהוכח להנחת דעתו כי לאור ניסיונו, הכשרתו או השכלתו הוא מתאים למלא את התפקיד אף שלא מתקיים לגביו התנאי כאמור.

תקופת תוקפו של אישור השר למינוי מנהל

[תיקון התשס"ד (מס' 4)]

- 128 טו. אישור השר כאמור בסעיף 128 י.ד יהיה לתקופה שלא תעלה על 12 חודשים ורשאי השר, בהמלצת הנציב, להאריך את תקופת תוקפו של האישור לתקופות נוספות שלא יעלו על 24 חודשים בכל פעם.

ביטול אישור השר או התנייתו

[תיקון התשס"ד (מס' 4)]

- 128 טז. (א) השר רשאי, בהמלצת הנציב ולאחר שנתן למנהל ולזכייין הזדמנות להשמיע את טענותיהם, לבטל אישור מינוי מנהל שנתן לפי הוראות סעיף 128 י.ד, או להתנות את המשך תוקפו בתנאים שקבע, אם הוכח להנחת דעתו כי התקיים אחד מאלה:
- (1) חדל להתקיים לגבי המנהל תנאי מהתנאים האמורים בסעיף 128 י.ד;
 - (2) המנהל אינו ממלא את תפקידו כראוי לפי הוראות פרק זה והוראות ההסכם;
 - (3) המנהל אינו מתאים מכל סיבה אחרת לתפקיד.
- (ב) החלטת השר כאמור בסעיף קטן (א) תינתן בכתב בצירוף נימוקים, ואולם רשאי השר שלא לפרט את נימוקיו, כולם או חלקם, אם קיים לדעתו חשש סביר כי גילום עלול לפגוע בשלום הציבור, בביטחונו או בשלמו של אדם, או באינטרס ציבורי חשוב אחר.
- (ג) על אף הוראות סעיף קטן (א), חדל להתקיים במנהל התנאי האמור בסעיף 128 י.ד(א)5 יבטל השר את מינויו.

מינוי מנהל זמני לבית סוהר בניהול פרטי

[תיקון התשס"ד (מס' 4)]

- 128 יז. (א) ביטל השר את אישורו למינוי מנהל, רשאי הזכייין, עד למינויו של מנהל אחר במקומו, למנות מנהל זמני לבית סוהר בניהול פרטי (בפרק זה - מנהל זמני).
- (ב) מינוי מנהל זמני טעון אישור השר בהמלצת הנציב, ורשאי הזכייין להעסיקו בתפקיד האמור כל עוד האישור עומד בתוקפו.
- (ג) על אף הוראות סעיף קטן (א), רשאי השר לאשר מינוי מנהל זמני גם אם לא מתקיים לגביו תנאי אחד מהתנאים למינוי מנהל כאמור בסעיף 128 י.ד(1), (3), (4), (6) או (7), ובלבד שהוכח להנחת דעתו, מנימוקים שיירשמו, כי הוא מתאים למלא את התפקיד בתקופה שלגביה ניתן האישור, אף שלא מתקיים לגביו התנאי האמור.
- (ד) (1) אישור השר למינוי מנהל זמני כאמור בסעיף זה יהיה לתקופה שלא תעלה על שלושה חודשים, ורשאי השר, בהמלצת הנציב, להאריך את תקופת תוקפו של האישור לתקופה נוספת אחת שלא תעלה על שלושה חודשים, ובלבד שהוכח להנחת דעתו כי הזכייין נוקט את כל הפעולות הדרושות למינוי מנהל וכי הארכת האישור דרושה לשם השלמת הליך המינוי.
- (2) על אף הוראות פסקה (1), לא יאריך השר את אישורו למינוי מנהל זמני לתקופה העולה על 30 ימים, אם לא התקיים לגביו התנאי האמור בסעיף 128 י.ד(א)6.

(ה) הוראות פרק זה, החלות לגבי מנהל יחולו גם לגבי מנהל זמני.

תפקידי מנהל בית סוהר בניהול פרטי וסמכויותיו

[תיקון התשס"ד (מס' 4)]

128 יח. (א) המנהל אחראי לניהול ולהפעלה התקינים של בית סוהר בניהול פרטי, כאמור בסעיף 128(ב), ויחולו עליו לענין זה כל ההוראות לפי פקודה זו החלות על מנהל בית סוהר, בכפוף להוראות סעיף זה.

(ב) לשם ביצוע תפקידיו כאמור בסעיף קטן (א) יהיו נתונות למנהל הסמכויות הנתונות למנהל בית סוהר לפי פקודה זו ולפי כל דין אחר, למעט הסמכויות לפי פקודות השירות וסמכויות אלה:

(1) מתן צו להעברת אסיר בשל מחלה מידבקת, לפי הוראות סעיף 13(ב);

(2) הארכת תקופת החזקתו של אסיר בהפרדה לפי הוראות סעיף 19(א);

(3) חילוט חפץ לפי הוראות סעיף 44;

(4) שיפוט בעבירות בית סוהר לפי הוראות סימן ח' לפרק ב';

(5) סמכות בודק בענין מכתב לחבר כנסת לפי הוראות סעיף 47ד;

(ג) נוסף על הסמכויות הנתונות למנהל לפי הוראות סעיף קטן (ב) יהיו נתונות לו גם סמכויות אלה:

(1) הסמכות הנתונה לסוהר בכיר להורות על החזקתו של אסיר בהפרדה, לפי הוראות סעיף 19(א);

(2) הסמכות להורות על ביצוע בחינה חזותית של גופו העירום של אסיר, בעת קבלתו למשמורת, כאמור בסעיף 95;

(3) הסמכות הנתונה לקצין שירות בתי הסוהר להורות על עריכת בחינה חזותית של גופו העירום של אסיר, לפי הוראות סעיף 95(ב);

(4) הסמכות הנתונה לקצין שירות בתי הסוהר לאשר שימוש בכוח סביר לשם עריכת חיפוש באסיר, לפי הוראות סעיף 95(ב);

(5) הסמכות הנתונה לקצין שירות בתי הסוהר להורות על לקיחת דגימת שתן מאסיר, על בחינה חזותית של גופו העירום או על עריכת חיפוש חיצוני, לפי הוראות סעיפים 95(א) ו-95(ג);

(6) הסמכות הנתונה לקצין שירות בתי הסוהר להורות על עריכת בחינה חזותית של גופו העירום של מבקר לפי הוראות סעיף 95(ב);

(7) הסמכויות הנתונות למאבטח אסירים לפי הוראות סעיף 128 כז.

חובת דיווח

[תיקון התשס"ד (מס' 4)]

128 יט. (א) המנהל ידווח למפקח הראשי על כל אחד מאלה, בהקדם ולא יאוחר מתום 72 שעות והכל בהתאם להוראות ההסכם:

(1) שימוש בסמכויות כאמור בסעיף 128(ג) עד (6), על ידו או על ידי עובד זכייין בכיר שהוסמך לכך לפי הוראות סעיף 128 כה;

(2) שימוש בסמכות למנוע מאסיר טובות הנאה של חופשות מיוחדות, ביקורים, שימוש בטלפון ורכישות במרכז המכר, לפי הוראות פקודה זו;

(3) נקיטת אמצעי ריסון, או שימוש בכוח נגד אסיר;

(4) שימוש בסמכות למנוע מסירה או קבלה של דבר דואר לפי הוראות סעיף 47ג, על ידו או על ידי עובד זכייין בכיר שהוסמך לכך לפי הוראות סעיף 128 כה;

(5) חשד כי עובד זכייין עבר עבירה או הפר איסור או חובה החלים עליו לפי הוראות סעיף 128(א), או חשש לניגוד ענינים כאמור בסעיף 128(א) (7), והפעולות שנקט המנהל בקשר לכך;

(6) בקשה שהגיש אסיר לראיון עם מבקר רשמי לפי הוראות סעיף 72 ב, בצירוף הערות המנהל לבקשה, כפי שהועברו למבקר הרשמי;

(7) הגשת עתירה על ידי אסיר בהתאם לסימן ח' לפרק ב'.

(ב) אין בהוראות סעיף קטן (א) כדי לגרוע מהוראות נוספות שנקבעו בהסכם לענין חובת דיווח.

מינוי ממלא מקום

[תיקון התשס"ד (מס' 4)]

128 כ. כל ההוראות לפי סימן זה לענין מינוי מנהל יחולו גם לענין מינוי ממלא מקום למנהל; הסמכויות והחובות המוקנות למנהל לפי פרק זה, יהיו נתונות לממלא מקומו בעת שהוא ממלא את מקומו.

[תיקון התשס"ד (מס' 4)]

סימן ה': עובדי זכייין

מינוי עובדי זכייין

[תיקונים: התשס"ד (מס' 4), התשפ"ג]

128 כא. (א) הזכייין ימנה עובדים או נותני שירותים לשם ניהול והפעלתו התקינים של בית הסוהר בניהול פרטי, ובהם בעלי תפקידי ניהול ופיקוד כפי שנקבע בהסכם, מאבטחים, רופא, וכל בעל תפקיד אחר הדרוש להפעלה תקינה של בית הסוהר בניהול פרטי; מינוי העובדים ונותני שירותים טעון אישור הנציב או מי שהוא הסמיך לענין זה, ורשאי הזכייין להעסיקם בתפקיד שנקבע באישור וכל עוד האישור עומד בתוקפו.

(ב) השר רשאי לקבוע סוגים של נותני שירותים שמינויים והעסקתם אינם טעונים אישור הנציב או מי שהוא הסמיך לכך לפי הוראות סעיף קטן (א); הודעה על קביעה לפי סעיף קטן זה תימסר על ידי השר לוועדה לביטחון לאומי של הכנסת.

(ג) בסעיף זה, "נותן שירותים" – לרבות מי שמועסק בידי נותן שירותים.

תנאים למינוי עובדי זכייין

[תיקון התשס"ד (מס' 4)]

128 כב. (א) לא יאשר הנציב, או מי שהוא הסמיך לענין זה, מינוי של עובד זכייין, כאמור בסעיף 128 כא, אלא אם כן הוכח להנחת דעתו, כי התמלאו לגביו כל אלה:

(1) הוא אזרח ישראלי או תושב ישראל;

(2) הוא בעל ידע בסיסי בשפה העברית;

(3) הוא עומד בתנאי הכשירות שנקבעו לפי כל דין למילוי התפקיד שאליו הוא מיועד, ככל שנקבעו, ואולם לענין רופא בבית סוהר בניהול פרטי לא יחולו הוראות סעיף 73;

(4) ניתן אישור כדין להתאמתו הביטחונית לתפקיד שאליו הוא מיועד, בהתאם לסיווג הביטחוני שנקבע לתפקיד האמור, ואם לא נקבע לתפקיד סיווג ביטחוני - התקיימו לגביו שניים אלה:

(א) משטרת ישראל אישרה כי אין מניעה למנותו לתפקיד שאליו הוא מיועד, מטעמים של ביטחון הציבור, לרבות מפאת עברו הפלילי;
(ב) הוא בעל רישיון לנשיאת כלי ירייה לפי חוק כלי היריה, התש"ט 1949-, או שמנהל משרד הבריאות או מי שהוסמך על ידו לענין זה, אישר שאין בידו מידע כאמור בסעיפים 11א או 11ב לחוק האמור, בקשר לאותו אדם, אשר בשלו היה ממליץ שלא לתת לו רישיון לנשיאת כלי ירייה;

(5) הוא קיבל הכשרה מתאימה בתחום התפקיד שאליו הוא מיועד ובתחום הסמכויות המסורות לבעל תפקיד כאמור והחובות המוטלות עליו לפי הוראות פרק זה ולפי ההסכם;

(6) סיים 12 שנות לימוד במוסד חינוך מוכר כמשמעותו בחוק לימוד חובה, התש"ט 1949-, או המציא אישור ממשרד החינוך על השכלה כללית שוות ערך לכך;

(7) הוא עומד בתנאי כשירות נוספים שנקבעו בהסכם.

(ב) על אף הוראות סעיף קטן (א) לא יאשר הנציב או מי שהוא הסמיך לענין זה מינוי עובד זכיון בכיר אלא אם כן התקיימו לגביו, נוסף על התנאים האמורים בסעיף קטן (א), גם תנאים אלה:

(1) הוא בעל ניסיון של שנה לפחות במהלך שלוש השנים שקדמו להגשת מועמדותו, בתחומי ניהול או פיקוד שיש בהם כדי להכשירו למלא את התפקיד;

(2) עבר בחינות בגרות או חלופה אחרת לבחינות בגרות על פי אישור של משרד החינוך, כנהוג בתפקידים דומים בשירות בתי הסוהר.

(ג) על אף הוראות סעיפים קטנים (א) ו-(ב), רשאי הנציב או מי שהוא הסמיך לענין זה לאשר, מטעמים מיוחדים שיירשמו, מינויו של עובד זכיון, למעט תפקיד מאבטח אסירים אף אם לא התקיים לגביו אחד מהתנאים האמורים בסעיפים קטנים (א)1, (2), (6), (7) או (ב)2 ובלבד שהוכח להנחת דעתו, כי הוא מתאים למלא את התפקיד אף שלא מתקיים בו התנאי האמור; כך רשאי הנציב או מי שהוא הסמיך כאמור לאשר עובד זכיון שהוא בעל מומחיות מיוחדת לתפקיד, למעט תפקיד מאבטח אסירים, אף אם לא עמד בשני התנאים האמורים בסעיף קטן (א)1 ו-(2), ובלבד שהוכח להנחת דעתו, כי לאור מומחיותו הוא מתאים למלא את התפקיד אף שלא מתקיימים בו שני התנאים האמורים.

תקופת תוקפו של אישור הנציב למינוי עובד זכיון

[תיקון התשס"ד (מס' 4)]

128כג. אישור הנציב או מי שהוא הסמיך, לענין זה כאמור בסעיף 128כב, יהיה לתקופה שלא תעלה על שנים עשר חודשים, ורשאי הוא להאריך את תקופת תוקפו של האישור לתקופות נוספות שלא יעלו על 36 חודשים בכל פעם.

ביטול אישור הנציב

[תיקון התשס"ד (מס' 4)]

128כד. (א) הנציב רשאי, לאחר שנתן לעובד הזכיון ולזכיון הזדמנות להשמיע את טענותיהם, לבטל אישור למינוי עובד זכיון שניתן לפי הוראות סעיף 128כב או להתנות את המשך תוקפו בתנאים, אם הוכח להנחת דעתו כי התקיים אחד מאלה:

(1) חדל להתקיים לגבי עובד הזכיון תנאי מהתנאים האמורים בסעיף 128כב;

(2) עובד הזכיון אינו ממלא כראוי את תפקידו לפי הוראות פרק זה והוראות ההסכם;

(3) עובד הזכיון אינו מתאים מכל סיבה אחרת לתפקיד.

(ב) החלטת הנציב כאמור בסעיף קטן (א), תינתן בכתב, בצירוף נימוקים, ואולם רשאי הנציב שלא לפרט את נימוקיו, כולם או חלקם, אם קיים לדעתו חשש סביר כי גילויים עלול לפגוע בשלום הציבור, בביטחונו או בשלום של אדם, או באינטרס ציבורי חשוב אחר.

סמכויות עובד זכיון בכיר

[תיקון התשס"ד (מס' 4)]

128כה. לעובר זכיון בכיר יהיו נתונות לשם מילוי תפקידיו סמכויות אלה:

(1) הסמכויות הנתונות למאבטח אסירים לפי הוראות סעיף 128כז;

(2) הסמכויות המפורטות בסעיף 128יח(ג)1 עד 6, כולן או חלקן, אם הסמיכו לכך המנהל, באישור הנציב, ובהתאם להסמכה;

(3) הסמכויות הנתונות לבודק לפי הוראות סעיפים 47א עד 47ג, אם הסמיכו לכך המנהל, באישור הנציב, ובהתאם להסמכה;

(4) הסמכות הנתונה למנהל לשלול טובות הנאה, אם הסמיכו לכך המנהל, באישור הנציב, ובהתאם להסמכה.

תפקידי מאבטח אסירים

[תיקון התשס"ד (מס' 4)]

128כו. תפקידיו של מאבטח אסירים הם:

(1) לשמור על שלום הציבור וביטחונו בבית הסוהר בניהול פרטי;

(2) למנוע בריחתם של האסירים הנתונים במשמורת בבית הסוהר בניהול פרטי;

(3) לשמור על הסדר הטוב, המשמעת, והשגרה בבית הסוהר בניהול פרטי;

(4) לגלות או למנוע עבירות הנעברות, בתחום בית הסוהר בניהול פרטי או בסביבתו הקרובה, בעת ליווי אסיר מחוץ לבית הסוהר בניהול פרטי או בעת רדיפה אחרי אסיר נמלט, והכל בנוגע לבית סוהר בניהול פרטי או לאסיר;

(5) למלא כל תפקיד נוסף שנקבע בהסכם, כי על מאבטח אסירים למלא.

סמכויות מאבטח אסירים

[תיקון התשס"ד (מס' 4)]

128כז. (א) 1) בעת מילוי תפקידו ולשם כך בלבד, נתונות למאבטח אסירים הסמכויות הנתונות לסוהר לפי הוראות פקודה זו, לרבות סמכויות לבצע את הוראות המנהל או עובד זכיון בכיר, כאמור בסעיף 128יח(ג)1, (3), (5) ו-(6), בכפוף לשינויים אלה:

(א) הסמכות לפי הוראות סעיף 95 לענין נשק שהוא כלי יריה כמשמעותו בחוק כלי היריה, התש"ט-1949, נתונה למאבטח אסירים בנסיבות אלה בלבד:

- (1) בעת שהוא ממלא תפקידי אבטחה היקפית בחומות בית הסוהר בניהול פרטי או בסביבתו הקרובה של בית הסוהר;
 - (2) בעת שהוא מלווה אסיר מחוץ לבית הסוהר בניהול פרטי;
 - (3) בנסיבות שבהן נגרמה פגיעה חמורה בסדר הטוב ובמשמעת בבית הסוהר בניהול פרטי, כאמור בסעיף 128(א)1, על פי היתר מאת הנציב ובתנאים שנקבעו בהיתר;
- (ב) הסמכות לבחינה חזותית של גופו העירום של אסיר בעת קבלתו למשמורת, לפי הוראות סעיף 295, תהיה נתונה לורק על פי הוראה מאת המנהל או מאת עובד זכיון בכיר לפי הוראות סעיף 128(ג)2;
- (2) בסעיף קטן זה, "עובר זכיון בכיר" - עובד זכיון בכיר שהוסמך לכך לפי הוראות סעיף 128(כ)2.
 - (ב) על אף הוראות סעיף קטן (א)1 לא יהיו נתונות למאבטח אסירים סמכויות אלה:
 - (1) הסמכויות הנתונות לפי הוראות פקודה זו לסוהר הנמנה עם היחידה ללוחמה בסמים, כהגדרתו בסעיף 95א;
 - (2) הסמכות להורות על החזקתו של אסיר בהפרדה לפי הוראות סעיף 19ג;
 - (3) שיפוט בעבירות בית סוהר, לפי סימן ח' לפרק ב', וכל סמכות אחרת לפי הפרק האמור הנתונה לסוהר.
 - (ג) סמכויות מאבטח אסירים כאמור בסעיף זה יהיו נתונות לו בתחום בית הסוהר בניהול פרטי, או בסביבתו הקרובה וכן בעת ליווי אסיר מחוץ לבית הסוהר או בעת רדיפה אחרי אסיר נמלט; אין בהוראות סעיף קטן זה לגרוע מהוראות סעיף קטן (א)1(א).

סמכויות עובד זכיון לשימוש בכוח

[תיקון התשס"ד (מס' 4)]

128כז. עובד זכיון שאינו מאבטח אסירים, שעבר הכשרה מתאימה כפי שנקבע בהסכם, רשאי להשתמש בכוח סביר ולנקוט אמצעי ריסון נגד אסיר, עד לבואו של מאבטח אסירים או סוהר, בהתקיים אחד מאלה:

- (1) האסיר מבצע בפניו עבירת אלימות או גורם בפניו נזק של ממש לגוף או לרכוש;
- (2) קיים חשש ממשי לפגיעה בבריאותו או בשלמות גופו של אדם;
- (3) קיים חשש סביר כי האסיר נמלט או מנסה להימלט מבית סוהר בניהול פרטי.

רופא בית סוהר בניהול פרטי

[תיקון התשס"ד (מס' 4)]

128כט. חובותיו, תפקידיו וסמכויותיו של רופא בבית סוהר בניהול פרטי יהיו כשל רופא בבית סוהר לפי הוראות פקודה זו, בכפוף להוראות סעיף 128מג, ובהתאם להוראות ההסכם.

זהו עובד זכיון

[תיקון התשס"ד (מס' 4)]

128ל. (א) בעת מילוי תפקידו והפעלת סמכויותיו לפי פקודה זו ולפי ההסכם, ילבש עובד זכיון מדים ויענוד באופן גלוי לעין תג או סימן המזהה אותו והמעיד על תפקידו, הכל כפי שנקבע בהסכם, וכן יישא תעודה חתומה בידי קצין שירות בתי הסוהר שהסמיך הנציב לענין זה, המאשרת את מינויו לתפקיד בהתאם להוראות פרק זה, והמציינת את תקופת תוקפו של אישור המינוי, כאמור בסעיף 128כג.

(ב) עובד זכיון העושה שימוש בסמכויותיו מחוץ לבית סוהר בניהול פרטי, יציג תעודה כאמור בסעיף קטן (א) לפי דרישה, ואולם חובת הצגת התעודה כאמור לא תחול בהתקיים אחד מאלה:

- (1) מילויה עלול לסכן את ביצוע תפקידו;
- (2) מילויה עלול לגרום לפגיעה בביטחונו של עובד הזכיון או של אדם אחר.

[תיקון התשס"ד (מס' 4)]

סימן ו': חובות ואיסורים

חובות ואיסורים

[תיקון התשס"ד (מס' 4)]

128לא. (א) על הזכיון, על בעל ענין בזכיון או נושא משרה בו, על המנהל ועל עובד זכיון יחולו חובות ואיסורים אלה, לפי הענין:

- (1) לא יקבלו כל טובת הנאה, במישרין או בעקיפין, מאסיר או מי מטעמו, או ממבקרו של אסיר;
 - (2) יעשו שימוש בסמכות שניתנה להם לפי הוראות פקודה זו ולפי ההסכם רק לצורך מילוי תפקידם, ובמידה הנדרשת, ולא יעשו שימוש לרעה בסמכות כאמור;
 - (3) לא ינצלו את מעמדם בבית סוהר בניהול פרטי שלא לצורך מילוי תפקידם;
 - (4) ינקטו כל אמצעי סביר למניעת עבירות בבית סוהר בניהול פרטי, אשר ידוע להם כי עומדים לבצען;
 - (5) לא ישתמשו בכוח ולא ינקטו אמצעי ריסון כלפי אדם, תוך כדי מילוי תפקידם, אלא בנסיבות שבהן הותר הדבר במפורש על פי דין, ורק במידת הסבירות הנדרשת בנסיבות הענין;
 - (6) ימלאו את תפקידם תוך שמירה על זכויות אסירים לפי הוראות כל דין והוראות ההסכם;
 - (7) ידווחו למפקח הראשי על כל חשש לניגוד ענינים בין ענין אישי שלהם לבין תפקידם, לרבות קרבה משפחתית או זיקה אישית אחרת לאסיר הנתון במשמורת בבית סוהר בניהול פרטי.
- (ב) היה למפקח הראשי חשד שהמנהל או עובד זכיון הפר חובה או איסור כאמור בסעיף קטן (א), או כי עבר עבירה שבשלה אינו מתאים עוד לשמש בתפקידו, רשאי הוא להמליץ לפני נותן האישור למינוי המנהל או עובד הזכיון לפי הענין, על אחד מאלה:
- (1) מתן התראה על הכוונה לבטל את האישור המינוי אם לא יקוימו התנאים שנקבעו בהתראה במועד שנקבע בה;
 - (2) ביטול האישור למינויו של המנהל או עובד הזכיון.
- (ג) היה למפקח הראשי חשד שנושא משרה בזכיון הפר חובה או איסור כאמור בסעיף קטן (א) ידווח על כך לנציב, ורשאי הנציב, לאחר שנתן

לנושא המשרה הזדמנות לטעון את טענותיו להורות לאכיין כי אותו אדם יחדל מכל פעילות הקשורה לבית סוהר בניהול פרטי; כן רשאי הנציב להורות לאכיין להפסיק את כהונתו של נושא משרה בתאגיד; הוראה כאמור תינתן באישור החשב הכללי, ובמקרים מיוחדים שיירשמו.
(ד) היה למפקח הראשי חשד שהאכיין או בעל ענין בו הפר חובה או איסור כאמור בסעיף קטן (א) ידווח על כך לנציב.
[תיקון התשס"ד (מס' 4)]

סימן ז': פיקוח בבית סוהר בניהול פרטי

מינוי מפקח ראשי ומפקחים

[תיקון התשס"ד (מס' 4)]

128ל.ב. סוהר בכיר ימונה, לפי הוראות פקודה זו, לתפקיד מפקח ראשי בבית סוהר בניהול פרטי וכן ימונו לפי הוראות פקודה זו סוהרים נוספים בדרגת מישר ומעלה לתפקיד מפקחים; מספר המפקחים ודרגתם יהיה כפי שיוורה השר, בהתייעצות עם הנציב.

תפקידי המפקח הראשי והמפקחים

[תיקון התשס"ד (מס' 4)]

128ל.ג. (א) תפקידי של המפקח הראשי הם:

- (1) פיקוח על מילוי ההוראות לפי כל דין, לפי ההיתר, ולפי ההסכם על ידי האכיין, בעל ענין באכיין ונושא משרה בו, המנהל ועובדי האכיין;
 - (2) בירור תלונות אסירים בבית סוהר בניהול פרטי לרבות לענין תנאי החזקתם במשמורת והפרת זכויותיהם, כפי שיקבע השר; זאת בנוסף ובלו לגרוע מזכותו של אסיר להגיש עתירה בהתאם לסימן 11 בפרק ב';
 - (3) כל תפקיד אחר שיקבע השר.
- (ב) המפקחים יסייעו למפקח הראשי במילוי תפקידיו כאמור בסעיף קטן (א).

סמכויות המפקח הראשי והמפקחים

[תיקון התשס"ד (מס' 4)]

128ל.ד. (א) הסמכויות הנתונות למנהל בית סוהר לפי הוראות פקודה זו שלא הוקנו למנהל לפי הוראות סעיף 128(ב), יהיו נתונות למפקח הראשי לענין בית סוהר בניהול פרטי, נוסף על סמכויותיו כסוהר בכיר.

(ב) סמכות השיפוט בעבירות בית סוהר הנתונות לסוהר לפי הוראות סעיף 357(3), יהיו נתונות לענין אסירים בבית סוהר בניהול פרטי למפקח בדרגת כלאי ומעלה, שהנציב הסמיכו לכך.

תקופת צינון מיוחדת למפקח

[תיקון התשס"ד (מס' 4)]

128ל.ה. נוסף על הוראות כל דין, לא ימונה ולא יאושר מינויו של אדם כמנהל או כעובד זכיין אם שימש בתפקיד מפקח ראשי או מפקח על פי הוראות סימן זה, כל עוד לא עברו שנתיים מהיום שבו סיים את מילוי תפקידו האמור.

[תיקון התשס"ד (מס' 4)]

סימן ח': נטילת סמכות המנהל לניהול והפעלה של בית סוהר בניהול פרטי

נטילת סמכות מנהל לניהול בית סוהר בניהול פרטי ומינוי מנהל ממונה

[תיקון התשס"ד (מס' 4)]

128ל.ו. (א) השר, בהמלצת הנציב, רשאי למנות סוהר בכיר כמנהל ממונה שיהיה אחראי לניהול ולהפעלה התקינים של בית סוהר בניהול פרטי במקום המנהל, וכן רשאי הוא להורות על מינוי סוהרים בכירים לתפקידים נוספים בבית סוהר בניהול פרטי, הכל לשם ניהולו והפעלתו התקינים, ובלבד שהוכח להנחת דעתו כי התקיים אחד מאלה:

- (1) נגרמה פגיעה חמורה בסדר הטוב ובמשמעת בבית סוהר בניהול פרטי, אשר יש בה כדי לסכן את שלומו וביטחונו של הציבור בבית הסוהר או לגרום נזק חמור לרכוש, ולא עלה בידי המנהל להחזיר את הסדר הטוב והמשמעת על כנם;
 - (2) קיים חשש ממשי לפגיעה חמורה בסדר הטוב ובמשמעת בבית סוהר בניהול הפרטי כאמור בפסקה (1), או לפגיעה חמורה בזכויות אסירים, ולא עלה בידי המנהל להיערך כאופן ראוי למניעת פגיעה כאמור;
 - (3) פגתוקפו של האישור למינוי המנהל או למינוי מנהל זמני, לפי הענין, ולא הוארך האישור או מונה מנהל אחר במקומם, בתוך 14 ימים;
 - (4) אישור מינויו של המנהל בוטל לפי הוראות סעיף 128טז, ולא מונה לבית הסוהר מנהל אחר במקומו או מנהל זמני בתוך 14 ימים.
- (ב) מינוי מנהל ממונה ובעלי תפקידים נוספים לפי הוראות סעיף קטן (א) יהיה לתקופה שלא תעלה על 14 ימים, ורשאי השר להאריך תקופה זו מעת לעת, עד להשבת סמכות הניהול לפי הוראות סעיף 128לז.

(ג) למנהל הממונה יהיו נתונות, נוסף על סמכויותיו כסוהר בכיר, גם הסמכויות הנתונות למנהל ולמפקח הראשי.

(ד) הזכיין ועובדי האכיין יגישו למנהל הממונה כל סיוע סביר שיידרשו לו, וימלאו אחר כל הוראה שתניתן להם על ידו או על ידי מי מטעמו, לשם מילוי תפקידו.

(ה) נטילת סמכות המנהל לפי הוראות סעיף זה, אין בה כדי לגרוע מאחריות הזכיין ומחובותיו לפי הפקודה ולפי ההסכם, ואין בה כדי למנוע מהשירות סעד משפטי אחר כלפי הזכיין בשל הפרת ההסכם, לרבות ביטולו.

השבת סמכות ניהול בית הסוהר בניהול פרטי לידי המנהל

[תיקון התשס"ד (מס' 4)]

128ל.ז. מצא השר, בהמלצת הנציב, כי חלפה העילה למינוי המנהל הממונה, וכי ניהול והפעלת בית הסוהר בניהול פרטי באמצעות המנהל הממונה אינם דרושים עוד, רשאי הוא להורות על החזרת ניהול בית הסוהר בניהול פרטי לאחריות המנהל שממנו ניטלה הסמכות או מנהל אחר שימונה על ידי הזכיין לפי הוראות סימן ד'.

שמירת הזכות לביטול ההסכם

[תיקון התשס"ד (מס' 4)]

128ל.ח. אין בסמכות השר כאמור בסעיפים 128לו ו-128לז כדי לגרוע מסמכות הנציב והחשב הכללי לבטל את ההיתר או את ההסכם ומסמכות

הנציב לנהל ולהפעיל את בית הסוהר בניהול פרטי בעצמו או באמצעות זכיין אחר, והכל בהתאם להוראות ההסכם ועל פי כל דין.

[תיקון התשס"ד (מס' 4)]

סימן ט': שונות

תחולת חוק העונשין

[תיקון התשס"ד (מס' 4)]

128ל.ט. הזכיין, בעלי השפעה ניכרת בו, המנהל ועובדי הזכיין יראו אותם במילוי תפקידם, לענין חוק העונשין, התשל"ז-1977, כעובדי ציבור.

מאגרי מידע בבית סוהר בניהול פרטי

[תיקון התשס"ד (מס' 4)]

128מ.א. (א) כל מאגר מידע שינוהל בידי הזכיין בקשר עם ניהול והפעלה של בית סוהר בניהול פרטי, ייחשב לכל דבר וענין כמאגר מידע של השירות, והמידע שבו יועמד לרשות השירות על פי דרישתו; על מאגר מידע כאמור יחולו הוראות הדין החלות על מאגר מידע של השירות. (ב) על אף הוראות כל דין, רשאי המפקח הראשי להעמיד לעיון המנהל ועובד זכיין מידע המצוי בידו, ככל שהדבר נדרש לצורך מילוי תפקידם לניהול והפעלה של בית הסוהר בניהול פרטי.

בית סוהר בניהול פרטי - גוף מבוקר

[תיקון התשס"ד (מס' 4)]

128מ.א. זכיין המנהל בית סוהר בניהול פרטי יהיה גוף מבוקר כמשמעותו בסעיף 9(6) לחוק מבקר המדינה, התשי"ח-1958 [נוסח משולב]; הביקורת לא תחול על פעילותו העסקית של הזכיין; הזכיין ימציא למבקר כל מידע הנדרש לדעת המבקר לצורך ביצוע ביקורת כאמור.

עבירות בית סוהר שנעברו כלפי מנהל ועובד זכיין

128מ.ב. המעשים המפורטים בסעיף 56(3), (4), (6), (10), (26), (27), (28), (29) ו-38) ייחשבו לענין פקודה זו כעבירות בית סוהר גם אם בוצעו כלפי המנהל או עובר זכיין.

אשפוז אסירים

[תיקון התשס"ד (מס' 4)]

128מ.ג. (א) הוראות סעיפים 16 עד 18 יחולו לענין אסיר בבית סוהר בניהול פרטי, בשינויים אלה:

- (1) בסעיף 16, במקום "רופא ממשלתי" יקראו "רופא בבית סוהר בניהול פרטי", במקום "לבית חולים ממשלתי" יקראו "לבית חולים" ובמקום "הרופא הממשלתי של בית החולים" יקראו "מנהל בית החולים";
 - (2) בסעיף 17, במקום "הרופא הממשלתי הממונה על בית החולים" יקראו "מנהל בית החולים";
 - (3) בסעיף 18, במקום "הרופאים הממשלתיים" יקראו "הרופאים".
- (ב) אין בהוראות סעיף 18 כדי לגרוע מאחריות המנהל לנקוט את כל דרכי הזהירות והאמצעים הדרושים למניעת בריחתו של האסיר מבית החולים, כאמור באותו סעיף, ולמשמורתו הבטוחה בעת שהותו שם.

התאמת הוראות

[תיקון התשס"ד (מס' 4)]

128מ.ד. הוראות הסעיפים המפורטים להלן יחולו לענין בית סוהר בניהול פרטי, ניהולו והפעלתו בשינויים אלה:

- (1) לענין סעיף 40 - נתפס חפץ אסור בבית סוהר בניהול פרטי יעביר המנהל את החפץ לידי המפקח הראשי בהקדם האפשרי לאחר תפיסתו;
- (2) לענין סעיף 59(א) - במקום "לשירות" יקראו "לזכיין";
- (3) לענין סעיף 130 - במקום "סוהרת" יקראו "עובדת זכיין".

[תיקון התשס"ד (מס' 4)]

סימן י': ועדה מייעצת

ועדה מייעצת

[תיקון התשס"ד (מס' 4)]

128מ.ה. השר ימנה ועדה מייעצת לנציב לענין פרק זה (בסימן זה - הועדה).

הרכב הועדה המייעצת

[תיקון התשס"ד (מס' 4)]

128מ.ו. (א) הועדה תהיה בת שישה חברים והם:

- (1) שופט מחוזי בדימוס - על פי הצעת שר המשפטים, בהתייעצות עם נשיא בית המשפט העליון, אשר ישמש יושב ראש הועדה;
 - (2) נציג הסניגוריה הציבורית - על פי המלצת הסניגור הציבורי הארצי;
 - (3) נציג לשכת עורכי הדין;
 - (4) קרימינולוג בעל ניסיון אקדמי ומעשי - נציג המועצה לקרימינולוגיה;
 - (5) עובד סוציאלי בעל ניסיון אקדמי או מעשי בתחום עבודה סוציאלית בבתי סוהר - על פי המלצת איגוד העובדים הסוציאליים;
 - (6) נציג הרשות לשיקום האסיר.
- (ב) הועדה תוכל לפעול אף אם פחת מספר חבריה כל עוד לא פחת משלושה.

כשירות חברי הועדה

[תיקון התשס"ד (מס' 4)]

128מ.ז. לא ימונה כחבר הועדה אלא מי שהתקיימו בו כל אלה:

- (1) הוא אזרח ישראלי או תושב ישראל;
(2) משטרת ישראל אישרה כי אין מניעה למנותו חבר בוועדה מטעמים של ביטחון הציבור, לרבות מבחינת עברו הפלילי;
(3) אין חשש, לדעת השר, כי עיסוקיו או תפקידיו האחרים ייצרו ניגוד ענינים עם תפקידו כחבר ועדה.

תקופת כהונת חבר ועדה

[תיקון התשס"ד (מס' 4)]

- 128מ. (א) חבר ועדה יתמנה לשלוש שנים ואפשר לשוב ולמנותו לתקופת כהונה נוספת אחת בלבד, על פי המלצת הגוף שהמליץ על מינויו.
(ב) כהונתו של חבר ועדה תופסק במותו, בהתפטרותו ואם קבע השר כי פסקו מלהתקיים בו תנאי הכשירות האמורים בסעיף 128מ.

תפקידי הועדה

[תיקון התשס"ד (מס' 4)]

128מ. הועדה תיעץ לנציב בנושא שמירה על זכויות האסירים בבית סוהר בניהול פרטי, וכן בענין שיקומם, רווחתם ובריאותם.

הגשת המלצות

[תיקונים: התשס"ד (מס' 4), התשפ"ג]

128ג. הועדה תגיש את המלצותיה לשר, לנציב ולוועדה לביטחון לאומי של הכנסת פעם בשנה; ואולם אם ראתה צורך לכך במקרים מיוחדים, רשאית היא להגיש המלצות במועדים נוספים; כן תגיש את המלצותיה לענין הקמת בית סוהר נוסף בניהול פרטי, לפני קבלת החלטה בענין.

סמכויות הועדה

[תיקון התשס"ד (מס' 4)]

128ג. לשם מילוי תפקידיה תהיה הועדה רשאית לשוחח עם אסירים בבית סוהר בניהול פרטי ולקבל מידע בנושאים כאמור בסעיף 128מ, לרבות מידע סטטיסטי ומידע בדבר תלונות אסירים, ואולם לא יועבר לוועדה מידע, אשר לדעת הנציב יש בו כדי לפגוע בפרטיותו של אדם בלא הסכמתו, בביטחון האסירים או בביטחון הציבור.

סדרי עבודה

[תיקון התשס"ד (מס' 4)]

128ג. הועדה תקבע את סדרי דיוניה ועבודתה; ולענין קבלת מידע, כניסה לבית הסוהר בניהול פרטי ושיחות עם אסירים - תקבע את סדרי עבודתה בתיאום עם הנציב; במקרה של חילוקי דעות בין הועדה לבין הנציב יחליט השר.

החזר הוצאות

[תיקון התשס"ד (מס' 4)]

128ג. לחברי הועדה לא ישולם שכר, ואולם זכאים הם להחזר הוצאות, בשיעור שיקבע השר באישור שר האוצר.

הודעה על מינוי הועדה

[תיקון התשס"ד (מס' 4)]

128ג. הודעה על הקמת הועדה ועל מינויה תפורסם ברשומות.

[תיקון התשע"ו (מס' 2)]

פרק ג'3: תחקיר מבצעי

הגדרות - פרק ג'3

[תיקון התשע"ו (מס' 2)]

128ג. בסעיף זה -

"גוף חוקר" - רשות המוסמכת על פי דין לחקור עבירות פליליות;

"גוף ציבורי" - משרדי הממשלה, או גוף אחר שהשר קבעו¹⁵ בצו;

"תחקיר" - בירור שנערך בשירות בתי הסוהר, בהתאם לפקודות נציבות בתי הסוהר, בנוגע לאירוע שהתרחש במהלך פעילות מבצעית של שירות בתי הסוהר או בקשר אליה, ובלבד שהתקיים אחד מאלה:

(1) מדובר בפעילות לשמירת הסדר והביטחון בתחום בית סוהר, במיתקני שירות בתי הסוהר שמחוץ לתחומי בית סוהר, בסביבתם הקרובה של המיתקנים האמורים, וכן בעת ליווי אסיר מחוץ לבית סוהר או בעת רדיפה אחרי אסיר נמלט, ובלבד שהתקיימו כל אלה:

(א) הפעילות נעשת במהלך הפרת סדר רחבת היקף ומתמשכת;

(ב) בשל הפרת הסדר יש חשש ממשי לפגיעה בביטחון השוהים בבית הסוהר או במיתקנים האמורים או בביטחון הציבור;

(ג) הנציב סבור כי יש צורך לערוך תחקיר מיידי לשם שמירה על חייו של אדם, גופו או שלומו, והיעף המשפטי לממשלה או מי שהוא הסמיך לעניין זה, אישר עריכת תחקיר כאמור;

(2) מדובר בפעילות במסגרת תפקידי שירות בתי הסוהר שבמהלכה התרחש האירוע שהנציב החליט, לאחר שהיעף המשפטי לשירות בתי הסוהר חיווה את דעתו בעניין, כי הוא אירוע חריג המחייב עריכת תחקיר מיידי לשם השגת אחד או יותר מאלה:

(א) מניעת סיכון לפגיעה בחיי אדם, בגופו או בשלמו החורג מהסיכון הנלווה באופן שגרת לפעילות היום-יומית של שירות בתי הסוהר;

(ב) מניעת סיכון לפגיעה בביטחון המדינה או בשלום הציבור החורג מהסיכון הנלווה באופן שגרת לפעילות היום-יומית של שירות בתי הסוהר;

(3) פעילות שירות בתי הסוהר הנערכת באזור יהודה והשומרון, בפיקודו של חייל המשרת בצבא הגנה לישראל או שוטר המשרת במשטרת ישראל.

¹⁵ ועדת הבדיקה הממשלתית לאירוע בריחת האסירים הביטחוניים מבית הסוהר גלבוץ ולהיערכות שירות בתי הסוהר למניעת בריחת אסירים ממיתקני כליאה, נקבעה כגוף ציבורי לעניין סעיף 128ג לפקודה (ק"ת 9748, התשפ"ב, עמ' 954).

עדיפות החוק

[תיקון התשע"ז (מס' 2)]

128. על אף האמור בכל דין, לעניין תחקיר יחולו הוראות פרק זה.

חיסיון ואי-קבילות

[תיקון התשע"ז (מס' 2)]

128. (א) דברים שהושמעו בתחקיר, פרוטוקול התחקיר, כל חומר אחר שהוכן במהלכו, וכן הסיכומים, הממצאים, המסקנות וההמלצות (בפרק זה – חומר התחקיר), לא יתקבלו כראיה במשפט, למעט במשפט פלילי בשל מסירת ידיעה כוזבת או העלמת פרט חשוב בתחקיר או בהליך משמעותי.

(ב) חומר התחקיר יהיה חסוי לפני כל אדם, ואולם הוא יימסר, כולו או חלקו, רק לאותם גורמים בשירות בתי הסוהר שהתחקיר דרוש להם לצורך מילוי תפקידים; הוראות סעיף קטן זה לא יחולו על חומר ארכיוני שיזכות העיון בו הוגבלה בחוק הארכיונים, התשט"ו-1955, או לפיו, אך התקיימו כל התנאים לחשיפתו לעיון הקהל אשר נקבעו לפי החוק האמור, ובלבד שעברה תקופה של עשר שנים מיום הפקדתו.

(ג) חומר התחקיר לא יימסר לגוף חוקר.

העברה ליועץ המשפטי לממשלה

[תיקון התשע"ז (מס' 2)]

128. (א) חומר התחקיר יימסר ליועץ המשפטי לממשלה או למי שהוא הסמיך לכך, לפי בקשתו, בנוגע לאירוע מסוים או בנוגע לסוגי אירועים.

(ב) מצא היועץ המשפטי לממשלה או מי שהוא הסמיך לכך, כי חומר התחקיר מגלה חשד לביצוע עבירה, המצדיק בדיקה או חקירה על ידי גוף חוקר, רשאי הוא, לאחר שנועץ בנציב, להורות, בכתב, לגוף חוקר לפתוח בבדיקה או בחקירה.

(ג) הורה היועץ המשפטי לממשלה או מי שהוא הסמיך לכך לפתוח בבדיקה או בחקירה, יתאר בהוראתו את נסיבות האירוע שבעקבותיו נערך התחקיר, ואת הסיבות אשר בשלהן עלה החשד לביצוע העבירה; ואולם לא יצורף להוראה דבר מחומר התחקיר, והיא לא תצביע על חשד כלפי אדם שהיה מעורב באירוע.

סמכות הנציב

[תיקון התשע"ז (מס' 2)]

128. (א) הנציב או מי שהוא הסמיך לכך רשאי לאשר העברה של סיכום ממצאי התחקיר או חומר התחקיר, כולו או חלקו, לגוף ציבורי שהמידע דרוש לו לצורך מילוי תפקידו בלבד, וכן רשאי הוא לאשר העברה של סיכום ממצאי התחקיר לאדם הנוגע בדבר; ואולם לא יועבר חומר או סיכום כאמור, אם קיים חשש כי העברתו תפגע בביטחון המדינה.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), חומר התחקיר או סיכום ממצאיו, לא יועבר לגוף חוקר.

(ג) אישר הנציב העברת חומר תחקיר או סיכום ממצאי תחקיר, יקבע את המטרה שלשמה יועבר, ורשאי הוא לקבוע בפקודות נציבות בתי הסוהר הוראות לעניין השימוש בחומר תחקיר או בסיכום ממצאי תחקיר, לרבות בדבר אופן החזקתו וזהות הרשאים לעיין בו.

סודיות

[תיקון התשע"ז (מס' 2)]

128. מי שקיבל לעיונו חומר תחקיר, לא יגלה ממנו דבר, לא יעשה בו כל שימוש שלא למטרה שלשמה נמסר לו, ויפעל בהתאם לפקודות נציבות בתי הסוהר שנקבעו לעניין זה.

דין בכנסת

[תיקונים: התשע"ז (מס' 2), התשפ"ג]

128. ועדת משנה של הוועדה לביטחון לאומי של הכנסת ששיבותיה חסויות תקבל, לפי בקשתה, את חומר התחקיר.

(תיקון התש"ם)

פרק ד': שונות

יחסים שאינם יחסי עובד ומעביד

(תיקונים:

התשל"ב, התש"ם)

129. (א) תובענה הבאה להתנגד לשימוש בסמכויות הנתונות לפי פקודה זו לענין מינוי של סוהר בכיר, קביעתו של סוהר לתפקיד, העברתו מתפקיד לתפקיד או ממקום למקום בתפקיד, העלאתו בדרגה או הורדתו מדרגתו, השעייתו מתפקידו או פיטוריו או שחרורו מן השירות, או עיסוקו בעבודה מחוץ לתפקידו במסגרת שירות בתי הסוהר – לא תיחשב כתובענה הנובעת מיחסי עובד ומעביד לענין סעיף 24 לחוק בית הדין לעבודה, התשכ"ט-1969.

(ב) בסעיף זה, "סוהר" – לרבות סוהר מוסף זמני.

איסור התארגנות

[תיקון התש"ד (מס' 3)]

129. (א) סוהר לא יהיה חבר בארגון סוהרים ולא ייטול חלק בפעילות להקמתו, לקימו או לניהולו של ארגון כזה.

(ב) עבירה על הוראת סעיף זה תיחשב לענין פקודה זו כעבירה הפוגעת בסדר הטוב ובמשמעת.

(ג) בסעיף זה –

"ארגון סוהרים" – כל התארגנות או נציגות, בין קבועה ובין ארעית, שבין מטרותיה או פעולותיה נמנה הטיפול בארגון שירות בתי הסוהר, בניהולו, במשטר, במשמעת או בתנאי השירות של סוהרים, או ייצוג של סוהר בנושאים אלה;

"תנאי שירות" – לרבות שכר, יחסי עבודה, תנאי עבודה ותנאי פרישה.

חימוש אצל אישה

(תיקון התש"ם)

130. כל חיפוש לפי פקודה זו אצל אשה ייערך בידי סוהרת.

עונש כללי

(תיקון התש"ם)

131. העובר עבירה לפי פקודה זו או לפי תקנה שהותקנה מכוחה, ולא נקבע לאותה עבירה עונש, דינו - מאסר שנה או קנס 1500 לירות.

ועדות חקירה

[תיקון התשמ"ח (מס' 2)]

131.א. (א) השר או הנציב רשאי למנות ועדת חקירה לשם חקירת כל ענין הנוגע לשירות, והיא מוסמכת להזמין עדים ולגבות עדויות; ועדת חקירה תהיה מורכבת מסוהר אחד או יותר, ובלבד שדרגת אחד לפחות מהם אינה למטה מדרגת כלאי.

(ב) שום דבר שהושמע במהלך חקירתה של ועדת חקירה, בין מפי עד ובין באופן אחר, ושום דין וחשבון של ועדת חקירה, לא יתקבל כראיה במשפט, למעט בדין משמעתי, אלא אם כן הועמד הסוהר לדין על עדות שקר שמסר לאותה ועדת חקירה.

(ג) ראתה ועדת חקירה שפלוגי עלול להיפגע מן החקירה או מתוצאותיה, יודיע לו יושב ראש הוועדה במה הוא עלול להיפגע ויעמיד לרשותו, בדרך שיראה לנכון, את חומר הראיות הנוגע לאותה פגיעה ותינתן לו הזדמנות להשמיע דבריו.

(ד) הנציב רשאי לאצול לסוהר בכיר אחר את סמכותו לפי סעיף קטן (א).

[תיקון התשמ"ח (מס' 2)]

131.ב. (בוטל).

דיווח לכנסת - הטרדות מיניות בשירות בתי הסוהר והטיפול בהן

(תיקון התשפ"ו)

131.ג. הנציב יגיש לוועדה לביטחון לאומי של הכנסת, עד 31 במרץ בכל שנה, דין וחשבון לגבי השנה הקלנדרית שקדמה למועד הדיווח, ובו פירוט הפעולות השונות שנקט למניעת הטרדה מינית בשירות בתי הסוהר וכן מספר הדיווחים על הטרדות מיניות שהוגשו לממונה על הטיפול בהטרדות מיניות בשירות בתי הסוהר ואופן הטיפול בהן; בדין וחשבון האמור לא ייכללו פרטי מידע שיאפשרו את זיהוי המדווח, המתלונן או הנילוץ ואנשים אחרים המעורבים בדיווח.

תקנות השר

[תיקונים: התש"ם (מס' 2), התשמ"ח (מס' 2), התשנ"ג, התשס"ד (מס' 4), התשס"ח (מס' 2)]

132. השר ממונה על ביצוע פקודה זו והוא רשאי להתקין תקנות בענינים אלה:

- (1) תפקידיהם, סמכויותיהם, התנהגותם וענישתם של סוהרים ואנשים אחרים העובדים בבתי סוהר;
- (2) טופס להצהרת מתגייס של סוהר ונוסח השבועה שיישבע;
- (3) המקום שבו יגורו סוהרים;
- (4) גיוסם, התגייסותם ושחרורם של סוהרים;
- (5) מתן חופשה לסוהרים;
- (6) תשלום מענקים והענקות, שכר הצטיינות ושכר התנהגות טובה לסוהרים וענינים הכרוכים בכך;
- (7) השימוש בקנסות ובחילוטים שנגבו לפי פקודה זו;
- (8) מקורותיה של הקרן הכללית של בתי הסוהר וניהולם ושימושם של כספים ששולמו לה;
- (9) חובותיהם וסמכויותיהם של מבקרים רשמיים שאינם מבקרים רשמיים מכוח כהונתם;
- (10) בדיקות רפואיות וטיפול רפואי של אסירים;
- (11) מניעת מחלות מידבקות בבתי הסוהר;
- (12) מבנם ותיאורם של תאי בידוד;
- (13) דירוג בתי סוהר;
- (14) משמורתם הבטוחה של אסירים, מיונם, שעות עבודתם, דרכי עבודתם, הפרדתם, תפריטם, בגדיהם, מחייתם, הדרכתם, משמעתם, החזרתם למוטב, שחרורם והטיפול בהם, לרבות יחס מיוחד;
- (15) קביעת חפצים אסורים, החרמתם וכל עשיה בהם;
- (16) הגשת תלונות של אסירים למנהלי בתי הסוהר בכל הנוגע לתנאים ולסדרים של החזקתם במאסר או במעצר ובדיקתן של תלונות אלה;
- (16א) דרכי ביצועו של שחרור מינהלי;
- (16ב) הפעלתו ואופן ניהולו של בית סוהר בניהול פרטי כהגדרתו בפרק ג'2, לרבות לענין קביעת סמכויות לפי פקודה זו אשר לא יהיו נתונות למנהל או לעובד זכיון.
- (17) כל ענין אחר שפקודה זו מורה שאפשר להתקין לו וכל ענין אחר שיש להסדירו לשם ביצועה היעיל של פקודה זו, שלומם ויעילותם של סוהרים, ניהולם הטוב של בתי סוהר ומשמעתם ומשמורתם הבטוחה של אסירים בתחום בתי סוהר ובשעת עבודתם מחוץ לתחום בתי סוהר ואולם תקנות לענין סעיף 110נח ייקבעו בהתייעצות עם שר המשפטים.

[תיקון התשמ"ח (מס' 2)]

133. (בוטל).

(תיקון התשנ"ג)

תוספת ראשונה¹⁶

(סעיף 168ג)

טור ב' יתרת מאסר מרבית בשבועות	טור א' קבוצת אסירים
	מי שנרון למאסר לתקופה –
2	1. העולה על חודש ואינה עולה על חצי שנה
3	2. העולה על חצי שנה ואינה עולה על שנה
4	3. העולה על שנה ואינה עולה על 18 חודשים
5	4. העולה על 18 חודשים ואינה עולה על 24 חודשים
6	5. העולה על 24 חודשים ואינה עולה על 30 חודשים
7	6. העולה על 30 חודשים ואינה עולה על 36 חודשים
8	7. העולה על 36 חודשים ואינה עולה על 42 חודשים
9	8. העולה על 42 חודשים ואינה עולה על 48 חודשים
10	9. העולה על 48 חודשים ואינה עולה על 54 חודשים
11	10. העולה על 54 חודשים ואינה עולה על 60 חודשים
12	11. העולה על 60 חודשים ואינה עולה על 66 חודשים
13	12. העולה על 66 חודשים ואינה עולה על 72 חודשים
14	13. העולה על 72 חודשים ואינה עולה על 78 חודשים
15	14. העולה על 78 חודשים ואינה עולה על 84 חודשים
16	15. העולה על 84 חודשים ואינה עולה על 90 חודשים
17	16. העולה על 90 חודשים ואינה עולה על 96 חודשים
18	17. העולה על 96 חודשים ואינה עולה על 102 חודשים
19	18. העולה על 102 חודשים ואינה עולה על 108 חודשים
20	19. העולה על 108 חודשים ואינה עולה על 114 חודשים
21	20. העולה על 114 חודשים ואינה עולה על 120 חודשים
22	21. העולה על 120 חודשים ואינה עולה על 126 חודשים
23	22. העולה על 126 חודשים ואינה עולה על 132 חודשים
24	23. העולה על 132 חודשים

[תיקונים: התשע"ב (מס' 3), התשע"ו]

תוספת ראשונה א'

(סעיף 1א45)

¹⁶. ראו נוסח התוספת הראשונה כפי שחלה מיום 20.3.22 עד יום 31.12.26 – בסוף מסמך זה, במסגרת הוראת השעה.

1. עבירת ביטחון כהגדרתה בחוק סדר הדין הפלילי (עצור החשוד בעבירת ביטחון) (הוראת שעה), התשס"ו-2006.
2. עבירה לפי סעיף 3 לפקודת מניעת טרור.
3. עבירה לפי תקנה 85 לתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945.
4. עבירת ביטחון חמורה כהגדרתה בחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016, וכן עבירה לפי סעיף 22(א) לחוק האמור.

[תיקונים: התשמ"ח (מס' 2), התשנ"ג, התשס"ח (מס' 2), התשע"ו (מס' 3), התשע"ז]

תוספת שניה

(סעיף 103)

עבירות משמעת

1. אי מילוי הוראה מהוראות הפקודה או מהוראות פקודות השירות או כל הוראה אחר שניתנה כדין, או סירוב למלא הוראה כאמור.
2. התרשלות במילוי תפקיד.
3. התנהגות שאינה הולמת סוהר או שיש בה כדי לפגוע בתדמית השירות.
4. שימוש לרעה בסמכות שניתנה מכוח תפקיד.
5. היעדרות מתפקיד ללא הצדק סביר.
6. היעדרות מן השירות ככוונה שלא לשוב אליו; העדרות מן השירות שלא ברשות לתקופה רצופה העולה על 21 ימים, יראו, לענין זה, ככוונה שלא לשוב לשירות, כל עוד לא הוכח אחרת.
7. אי נקיטת אמצעים סבירים למניעת עבירה, לרבות עבירת משמעת או עבירת בית סוהר, שידוע לסוהר כי עומדים לבצעה.
8. שחרור אסיר שלא כדין או מתן אפשרות להימלטותו של אסיר.
- א8. עריכת חיפוש, ביצוע עיכוב או מעצר או כניסה לרשות היחיד, שלא כדין או שלא בתום לב.
9. אי ענידת תג זיהוי בניגוד לפקודות השירות, אי-מילוי חובת הזדהות או מסירת פרטי זהות כוזבים.
10. התחזות לבעל דרגה אחרת או לבעל סמכות אחרת.
11. מתן הצהרה כוזבת, דיווחים כוזבים, העלמת ידיעות או אי-מסירת דיווחים שחובה למוסרם או שימוש באמצעים פסולים אחרים לשם התגייסות לשירות, או בכל עניין אחר הקשור לשירותו בשירות בתי הסוהר.
- א11. ביצוע פעולה המעמידה את הסוהר במצב של ניגוד עניינים בהתאם לכללים שנקבעו לכך בפקודות השירות.
12. החזקת ציוד של השירות, שימוש בו השמדתו או ניסיון להשמדתו או אי שמירה עליו בניגוד לפקודות השירות וללא הצדק סביר.
13. החזקה, הפעלה או ניסיון הפעלה של כלי יריה, תחמושת, חומר נפץ או חומר מסוכן אחר, שלא בסמכות, שלא במידת הזהירות הנדרשת או בניגוד לפקודות השירות; לענין זה, "כלי יריה" – כמשמעותו בחוק כלי היריה, התש"ט-1949.
14. גילוי, מסירה או ניסיון גילוי או מסירה של דבר הנוגע לשירות, לאדם בלתי מוסמך, ללא קבלת רשות כדין; אם יש בגילוי או במסירה כאמור כדי לפגוע באינטרס ציבורי חשוב, ברכי פעולה של השירות או בשלומו או בפרטיותו של אדם.
15. פניה, ללא קבלת רשות כדין, אל גורם מחוץ לשירות בכל ענין הנוגע לשירותו של סוהר בשירות; לענין זה, "גורם מחוץ לשירות" – למעט בית משפט מבקר המדינה, נציב תלונות הציבור, נציב הקבילות, מבקר המשרד לביטחון הפנים ומשטרת ישראל.
16. התנהגות בלתי אדיבה או נקיטת לשון גסה כלפי אדם בעת מילוי תפקיד או כשהסוהר לבוש מדים.
17. טפילת אשמת-שוא, במזיד, על סוהר או על אסיר.
18. ניצול מעמד של סוהר שלא לצורך מילוי תפקיד.
19. (א) שימוש בכוח כלפי אדם במסגרת מילוי תפקיד בלא סמכות כדין ובלא הצדק סביר, מעבר למידה הנדרשת או בניגוד לפקודות השירות או כל הוראה אחרת שניתנה כדין.
- (ב) העמדה לדין לפי פסקה זו תהא מסורה להחלטת היועץ המשפטי לממשלה או מי שהוא הסמיך לכך.
20. עשיית אחד מאלה בהליך, ללא הצדק סביר:
 - (1) אי הופעה או הופעה באיחור להליך שהוזמן אליו כדין;
 - (2) עזיבת מקום הליך שלא ברשות;
 - (3) אי המצאת מסמך שנדרש כדין להמציאו;
 - (4) אי מתן תשובה או מתן תשובה מתחמקת או כוזבת;
 - (5) נקיטת לשון מעליבה או מאיימת או גרימת הפרעה או הפסקה;
 - (6) פרסום דבר על דיון שהתנהל בדלתיים סגורות, או שנאסר פרסומו, שלא ברשות;
- לענין סעיף זה, "הליך" – דיון בבית משפט, דין משמעותי או חקירה.
21. עשיית פעולה המכוונת למנוע, לעכב או להפריע בכל דרך שהיא את הגשתה או העברתה של קבילה לנציב קבילות סוהרים.
22. עשיית פעולה המכוונת למנוע, לעכב או להפריע בכל דרך שהיא את הגשתה או העברתה של תלונה לנציב תלונות הציבור, כמשמעותו בחוק מבקר המדינה, התשי"ח-1958 [נוסח משולב] (להלן – נציב תלונות הציבור).

¹⁷. היועץ המשפטי לממשלה הסמיך את פרקליט המדינה, המשנים לפרקליט המדינה ופרקליטי המחוזות להחליט על העמדה לדין לפי פרט 19(א) בתוספת בעבירה של שימוש בכוח כלפי אדם במסגרת מילוי תפקיד, בניגוד לפקודות השירות או כל הוראה אחרת שניתנה כדין. (י"פ 5786, התשס"ח, עמ' 2356).

23. הימנעות ממתן סיוע שביקש נציב הקבילות או נציב תלונות הציבור לשם בירור קבילה או תלונה, מסירת מידע כוזב במהלך בירור כאמור, הכשלתו בדרך אחרת או ניסיון להכשלתו כאמור.
(נמחק).
24. הימנעות ממתן סיוע שביקשה היחידה לחקירת סוהרים שבמשטרת ישראל, או שביקש גורם מוסמך אחר במשטרת ישראל, לשם חקירה, וכן מסירת מידע כוזב במהלך חקירה כאמור, הכשלתה בדרך אחרת או ניסיון להכשלתה כאמור.
25. הימנעות ממתן סיוע שביקשו ועדת חקירה, או קצין בודק שמונה לפי פקודות השירות, לשם בדיקת עניין שמונו לבדיקתו, וכן מסירת מידע כוזב במהלך בדיקה כאמור, הכשלתה בדרך אחרת או ניסיון להכשלתה כאמור.
26. הימנעות ממתן סיוע שביקש מבקר המשרד לביטחון הפנים או ראש יחידת הביקורת בשירות, לשם עריכת ביקורת, וכן מסירת מידע כוזב במהלך עריכת ביקורת כאמור, הכשלתה בדרך אחרת או ניסיון להכשלתה כאמור.
27. הבאת סוהר או ניסיון להבאת סוהר לידי עשיית עבירת משמעת בשכנוע, בעידוד, בדרישה, בהפצרה או בכל דרך אחרת שיש בה משום הפעלת לחץ.
28. עשיית מעשה כדי לאפשר ביצוע עבירת משמעת על ידי סוהר אחר, להקל על ביצועה או לתרום בדרך אחרת ליצירת תנאים לשם עשיית העבירה או ניסיון לעשיית מעשה כאמור.
29. הטרדה מינית או התנכלות, כמשמעותן בסעיף 3 לחוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח-1998, בעת מילוי תפקיד או בקשר אליו או כשהסוהר לבוש מדים, או כשהן מכוונות כלפי סוהר אחר או כלפי אדם אחר העובד או משרת בשירות בתי הסוהר או אצלו.
30. יצירת קשר או קיום קשר עם אסיר או אסיר לשעבר, עם עצור או עצור לשעבר או עם בני משפחותיהם, בניגוד לכללים שנקבעו לכך בפקודות השירות.
31. (א) נהיגה ברכב של שירות בתי הסוהר באחת מאלה:
(1) ברשלנות או בקלות ראש;
(2) בלי רישיון נהיגה תקף, למעט נהיגת רכב בידי מי שהיה בעל רישיון נהיגה ולא חידשו;
(3) בזמן פסילה או בניגוד לתנאי רישיון הנהיגה;
(4) כשהוא שיכור כהגדרתו בסעיף 64 לפקודת התעבורה 5.
(ב) עבירה על הוראה אחרת לפי פקודת התעבורה או עבירה אחרת הכרוכה בנהיגה ברכב, ובלבד שבוצעה בעת נהיגה ברכב של שירות בתי הסוהר.
32. הפרת חובה לפי חוק שירות הציבור (הצהרת הון), התשע"ז-2016.

[תיקון התשס"ד (מס' 4)]

תוספת שלישית

(סעיף 128ז)

מיקום

בית הסוהר במתחם בתי הסוהר מדרום לעיר באר שבע.

תפוסה מרבית

800 מקומות כליאה

אוכלוסיית יעד:

(א) בית הסוהר יאוכלס באסירים שהתקיים בהם אחד מאלה:

- (1) אסירים שנידונו למאסר לתקופה שאינה עולה על שנה, ובלבד שלא סווגו בהתאם לפקודות השירות כמי שאין לאשר את יציאתם לחופשה;
- (2) אסירים שנידונו לתקופה העולה על שנה ואינה עולה על שלוש שנים או שיתרת מאסרם אינה עולה על שלוש שנים, ובלבד שסווגו כמי שניתן לאשר את יציאתם לחופשה.
- (ב) לא הושלמה תפוסת בית הסוהר באסירים שנתמלאו בהם התנאים המפורטים בפסקה (א), ניתן להשלימה באסירים שנידונו למאסר או שתקופת המאסר שנתורה להם לרצות עולה על שלוש שנים ואינה עולה על שבע שנים, ובלבד שנשארו לפחות רבע מתקופת מאסרם וסווגו על פי פקודות השירות כמי שניתן לאשר את יציאתם לחופשה.

הוראת שעה מיום 20.3.22 עד יום 31.12.26¹⁸

שחרור מינהלי

[תיקונים: התשפ"ב (מס' 3), התשפ"ג (מס' 2), (מס' 4), התשפ"ה (מס' 2)]

68. (א) עלתה תפוסת האסירים על תקן הכליאה, יורה הנציב שישוחררו טרם זמנם האסירים שיתרת המאסר שלהם ביום מתן ההוראה (בסימן זה - היום הקובע) אינה עולה על יתרת המאסר המרבית הקבועה בטור ב' בחלק א' לתוספת הראשונה לקבוצת האסירים שעיימה נמנים אותם אסירים לפי טור א' בחלק האמור.
(ב) (בוטל).

(ג) על אף האמור בסעיף קטן (א), יתרת המאסר המרבית לעניין אותו סעיף קטן, לגבי אסיר שמתקיים לגביו תנאי מהתנאים כמפורט להלן, תהיה יתרת המאסר הקבועה בטור ב' בחלק ג' לתוספת הראשונה לקבוצת האסירים שעיימה נמנה אותו אסיר לפי טור א' בחלק האמור, ולעניין אסיר כאמור שניתנה לגביו החלטה על שחרור על-תנאי ממאסר - יתרת המאסר המרבית הקבועה בטור ג' באותו חלק לקבוצת האסירים שעיימה הוא נמנה:

(1) הוא הורשע בעבירות לפי סעיפים 114, 329, 333, 335, 368 או לחוק העונשין;

¹⁸ הוראת השעה נחקקה בתיקון התשפ"ג (מס' 3) עד ליום 31.7.23, בתיקון התשפ"ג (מס' 4) תוקנה והוארכה עד יום 31.7.24, בתיקון התשפ"ד (מס' 7) הוארכה עד יום 30.11.24, בתיקון התשפ"ה (מס' 2) הוארכה עד יום 31.12.25, בתיקון התשפ"ו (מס' 3) הוארכה עד יום 31.12.26.

- (2) הוא הורשע בעבירת מין כהגדרתה בחוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, התשס"ו-2006;
 (3) הוא הורשע בעבירות כמפורט בפרט 1 או 2 לתוספת לחוק שחרור על-תנאי ממאסר.

(1) (נמחקה).

(2) הורשע אסיר בעבירה המנויה בסעיף קטן (ג) ובעבירה נוספת, למעט עבירה כאמור בסעיף 2ג68(א) - יחולו הוראות סעיף קטן (ג) לגבי כל תקופת מאסרו.

(ה) מצא הנציב, לאחר שחרור אסירים לפי הוראות סעיפים קטנים (א) עד (ד), כי תפוסת האסירים עדיין עולה על תקן הכליאה ואינה עומדת בתנאי הדין, רשאי הוא, באישור היועץ המשפטי לממשלה, להגדיל את יתרות המאסר המרביות הקבועות בטור ב' בחלק א' לתוספת הראשונה או בטור ג' בחלק ג' לתוספת האמורה, לגבי האסירים הנמנים עם קבוצת האסירים שבטור א' באותו חלק, בפרק זמן שיורה ושלא יעלה על שבועיים; שחרור של אסירים טרם זמנם לפרק זמן נוסף כאמור יהיה באופן ובהיקף שיקבע הנציב בפקודות נציבות בתי הסוהר, בהסכמת היועץ המשפטי לממשלה.

(ו) על אף האמור בסעיפים קטנים (א) ו-(ג) עד (ה), לא ישוחרר לפי הסעיפים הקטנים האמורים אלא אסיר שביום הקובע נשא לפחות מחצית תקופת המאסר שנגזרה עליו.

שחרור מינהלי של עובד שירות שעבודת השירות שלו הופסקה

[תיקונים: התשפ"ב (מס' 3), התשפ"ג (מס' 4), התשפ"ה (מס' 2)]

1ג68. על אף האמור בסעיף 1ג68(א) ו-(ג), יתרת המאסר המרבית של עובד שירות כהגדרתו בסעיף 51א לחוק העונשין שעבודת השירות שלו הופסקה לפי הוראות סעיפים 51ט או 51י לחוק האמור תיקבע, לעניין סעיף 68ג, לפי יתרת עונשו בעת הפסקת עבודת השירות ולא לפי תקופת העונש שנגזרה עליו, ובלבד שלא ישוחרר לפי סעיף זה אלא אסיר שביום הקובע נשא לפחות מחצית יתרת עונשו האמורה.

דיווח לכנסת

[תיקונים: התשפ"ב (מס' 3), התשפ"ג (מס' 4), התשפ"ה (מס' 2)]

168. השר ימסור לוועדת ביטחון הפנים של הכנסת, אחת לשישה חודשים, דיווח על המפורט להלן בששת החודשים שקדמו למועד הדיווח:

(1) (נמחקה);

(2) לגבי אסירים כאמור בסעיף 1ג68(ג) -

(א) מספר האסירים שתקופת מאסרם אינה עולה על שלוש שנים ושחררו בשחרור מינהלי לתקופה כאמור בטור ב' בחלק ג' לתוספת הראשונה;

(ב) מספר האסירים שתקופת מאסרם אינה עולה על שלוש שנים ושחררו בשחרור מינהלי לתקופה כאמור בטור ג' בחלק ג' לתוספת הראשונה;

(ג) מספר האסירים שתקופת מאסרם עולה על שלוש שנים ושחררו בשחרור מינהלי;

(ד) מספר האסירים שתקופת מאסרם עולה על שלוש שנים ושחררו שלא בשחרור מינהלי;

(3) לגבי אסירים שהורשעו בעבירות שאינן מנויות בסעיף 1ג68(ב) או (ג) -

(א) מספר האסירים שתקופת מאסרם אינה עולה על שלוש שנים ושחררו בשחרור מינהלי;

(ב) מספר האסירים שתקופת מאסרם אינה עולה על שלוש שנים ושחררו שלא בשחרור מינהלי;

(ג) מספר האסירים שתקופת מאסרם עולה על שלוש שנים ושחררו בשחרור מינהלי;

(ד) מספר האסירים שתקופת מאסרם עולה על שלוש שנים ושחררו שלא בשחרור מינהלי;

(4) תקופות שבהן שוחררו אסירים בשחרור מינהלי, תקופות שבהן לא שוחררו אסירים כאמור ותקופות שבהן שוחררו בשחרור מינהלי רק חלק מהאסירים כאמור בסעיף 1ט68.

תוספת ראשונה

[תיקונים: התשפ"ב (מס' 3), התשפ"ג (מס' 4), התשפ"ה (מס' 2)]

חלק א' (סעיף 1ג68(א))

טור א'	טור ב'
קבוצת האסירים	יתרת מאסר מרבית (בשבועות)
מי שנדון למאסר לתקופה -	
(1) העולה על חודש ואינה עולה על שישה חודשים	8
(2) העולה על שישה חודשים ואינה עולה על 12 חודשים	12
(3) העולה על 12 חודשים ואינה עולה על 18 חודשים	16
(4) העולה על 18 חודשים ואינה עולה על 24 חודשים	20
(5) העולה על 24 חודשים ואינה עולה על 30 חודשים	20
(6) העולה על 30 חודשים ואינה עולה על 36 חודשים	21
(7) העולה על 36 חודשים ואינה עולה על 42 חודשים	24

טור ב' יתרת מאסר מרבית (בשבועות)	טור א' קבוצת האסירים
27	(8) העולה על 42 חודשים ואינה עולה על 48 חודשים
27	(9) העולה על 48 חודשים ואינה עולה על 54 חודשים
27	(10) העולה על 54 חודשים ואינה עולה על 60 חודשים
27	(11) העולה על 60 חודשים ואינה עולה על 66 חודשים
27	(12) העולה על 66 חודשים ואינה עולה על 72 חודשים
28	(13) העולה על 72 חודשים ואינה עולה על 78 חודשים
30	(14) העולה על 78 חודשים

חלק ב' (סעיף 68ג(ב)) – בוטל.

חלק ג' (סעיף 68ג(ג))

טור ג' יתרת מאסר מרבית (בשבועות) לגבי אסיר שניתנה לגביו החלטה על שחרור על-תנאי ממאסר	טור ב' יתרת מאסר מרבית (בשבועות)	טור א' קבוצת האסירים
מי שנרון למאסר לתקופה –		
8	2	(1) העולה על חודש ואינה עולה על שישה חודשים
12	3	(2) העולה על שישה חודשים ואינה עולה על 12 חודשים
16	4	(3) העולה על שישה חודשים ואינה עולה על 18 חודשים
20	5	(4) העולה על 18 חודשים ואינה עולה על 24 חודשים
20	6	(5) העולה על 24 חודשים ואינה עולה על 30 חודשים
21	7	(6) העולה על 30 חודשים ואינה עולה על 36 חודשים
24	--	(7) העולה על 36 חודשים ואינה עולה על 42 חודשים
27	--	(8) העולה על 42 חודשים ואינה עולה על 48 חודשים
27	--	(9) העולה על 48 חודשים ואינה עולה על 54 חודשים
27	--	(10) העולה על 54 חודשים ואינה עולה על 60 חודשים
27	--	(11) העולה על 60 חודשים ואינה עולה על 66 חודשים
27	--	(12) העולה על 66 חודשים ואינה עולה על 72 חודשים
28	--	(13) העולה על 72 חודשים ואינה עולה על 78 חודשים
30	--	(14) העולה על 78 חודשים

יעקב ש. שפירא
שר המשפטים